

*GÖNÜLLEN
ESİNTİLER*

NECDET DİVANI

YAZAN
NECDET ARDIÇ

Necdet Ardıç
Serisi 1

Dalmışsın bir güzel gaflet haline,
Bu halden bilmen ne geçer eline,
Amellerin tutulmuş sam yeline,
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Bu işler belirlendi ezelde,
Neler vardır bilsen o güzelde,
Bazen şarkı bazen gazelde,
Sen o sırları duyabiliyor musun.

Kendini bul Rasulde,
Buda vardır usulde,
Meyyid olup gasilde,
Rasulle dolu bir zamanın olsun.

NECDET ARDIÇ

İÇİNDEKİLER

BÖLÜMLER

	<u>Sahife No.</u>
BİRİNCİ BÖLÜM	
Başlarken	8
İKİNCİ BÖLÜM	
Önsöz	10
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
Yetiş	14
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	
Ey Adem Oğlu	15
BEŞİNCİ BÖLÜM	
Esmâül Hüsna	17
ALTINCI BÖLÜM	
Hac Anıları	
Ya Rasulullah	28
Kâ'bede seyr	31
Saiy de düşünce	34
Beytullahta temaşa	37
Arafatta batın	42
Rasulûllah Medinei Münevverede	45
Mümkünmü Kâ'be	50

Beyaz ne güzeldir	52
Bir zamanın olsun	55

YEDİNCİ BÖLÜM

«A»

Adem diye görüdü	57
An'ı değerlendirdi	58
Aşk	60
Ah aman ALLAH	61
Arayış	62
Aşıka lâzım olan	63
Aklın var ise	64
Aşıklar	66

SEKİZİNCİ BÖLÜM

«B»

Bu geceyi değerlendirdi	68
Bu günü değerlendirdi	70
Başka yol yok	71
Bilse ne olur bilmese ne	72
Bir o gelir bir ben gelirim	74
Bazı haller	75
Buldum seni buldun beni	76
Biz	78
Bir zamanın olsun	80
Başığın mi'racı	82
Bulursun	83
Bana ne oldu	85

DOKUZUNCU BÖLÜM

«C»

Can	86
-----	----

ONUNCU BÖLÜM

«D»

Döner alem	87
------------	----

Demek 89

ON BİRİNCİ BÖLÜM

«E»

Ehli beyti sev	91
Edeb ya hu	92
Ey gönül	94
Elbet	95
Ey canımın can'ı	96

ON İKİNCİ BÖLÜM

«G»

Gel	97
Gör beni	99
Gelme ne olur	101
Gerek	104
Gördüm	105
Geldim	106
Gaye	107
Güzel ALLAH'ım	108

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

«H»

Hemen gel	109
Hac	111
Hadi kalksana	112
Hu ALLAH	114
Hadi ALLAH'a ısmarladık	115
Hazmi Tura'nın huzurunda	117
Hakikat yolculuğu	119
Huzurullahda	121
Hayat ne güzelsin	122
Hayâl alemi Dünya	124

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM**«K»**

KUR'AN oku	125
Konya Konya	127
Kadir gecesi	129
Kime	130
Kıymetini bil	132
Kâmilleri bul	133
Kanarcasına	134
Kemâl yolu	135

ON BEŞİNCİ BÖLÜM**«L»**

Leylei Kadir	136
--------------	-----

ON ALTINCI BÖLÜM**«M»**

Münacaat	138
Mevlâm seni özlerim	139
Mevlâya kul ol	140
Meleklerden konuşan	142
Hız. Mevlânada	144
Hız. Mevlânada	145

ON YEDİNCİ BÖLÜM**«N»**

Nedir bu	146
Nefsin ölümü	147
Ne kalacak	148
Neler olmaz	150
Nedir	151

Nusret Tura'ya	153
Ne çekersin bu çileyi	154

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM «O»

Olmaz	156
Oku	159

ON DOKUZUNCU BÖLÜM «Ö»

Ölüm ne güzelsin	160
------------------	-----

YİRMİNCİ BÖLÜM «P»

Peygambere ümmet ol	162
---------------------	-----

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM «S»

Sakin geç kalma	164
Sükuti	166
Sıgar sığmaz	167
Sor bizi	168
Sen değilmişin	170
Sırrı İsa doğmadan	173
Sevindir	174
Sanki	176
Sahibidir	177

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM «Ş»

Şeyhime	178
Hız. Şems'te	179

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

«T»

Temizlen	180
Topladığın senin'mi olacak	181
Tac giyme	183
Tazelendir	185

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

«V»

Var benim	187
Varlığımı HAK'ka bağla	189
Varalım hanei Uşşaka	190
Vuslata erdir	191

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

«Y»

Yunus emrenin kabrinde	192
------------------------	-----

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

Lügatça	193
---------	-----

BAŞLARKEN

Muhterem okuyucum, bu kitap uzun seneler içinde çok az olan boş zamanlarımda, seziş ve duyularımı yavaş yavaş yazıp parça parça topladığım dizelerimden meydana gelmiştir.

Ben yazar değilim şair de değilim, bu sahada kalem oynatacak ilminde yok, ancak gönlümün derinliklerinden kopan ve yaklaşık (30) seneye varan bir seyr neticesinde kâğıda dökülen bu harf, şekil ve manâları sizlerinde gönlünüze aktarmayı arzu ettim.

Maksadım ne ticaret yapmak ne de şöret kazanmak.

Maksadım sadece bu dünyanın az da olsa gamından uzaklaştırıp sizlerinde gönlülerinizde, bir yelpaze gibi açılmış dizelerle bahar esintileri dolaştırmaktır.

Sevgili okuyucum elindeki kitap, bir roman değil, fakat HAK yolunda yürümeye çalışan gariplerden birinin yol hallerinin seyridir.

Bazı dizeleri çok basit, belki bazılarında çok mübalâğalı bulacaksın, hoş görüne sığırır cehlimize vermeni dilerim.

Eğer bir sayfanın bir satırında dahi olsa sana bir esinti, bir gönül hoşluğu, verir ise bu hoşluk bize yeter.

Ey okuyucum belki birazda kendini bulacağın bu kitabı okumaya başlarken hiç olmazsa bir defa yüzüne su vur, çünkü eğer kafanda ve gönlünde dünya meşgalesi dolu olarak gaflet hali içinde okursan zannediyorumki hiç zevk alamazsın. Onun için dünyanı bir tarafa bırak, gönlünü berraklaştır öylece yavaş yavaş anlayarak, okumaya başla ve devam et, fakat çok okuma, okuduğun yeri anlamaya çalış, (30) sene bir kaç saate sığmaz.

Dizelerimin başına hatıralarını yad etmek için Hazmi Tura ve Nusret Tura efendilerin gönlülerinden dökülen mısralarından birer parça koymayı uygun buldum.

Kitap (ESMAÛL HÛSNA) ile başlıyor, ondan sonra Hac anılarıma ait dizeler ve daha sonrada alfabetik sırayla diğerleri geliyor, en sonuna da lügatça konu.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, dizilişinde basılışında ve bilhassa bastırılışında emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerinede hayır dua et, ALLAH gönlünde feyiz kapıları açsın.

Kitaba isim düşündüğümüzde, gönlümüz (GÖNÜLDEN ESİNTİLER) olsun dedi bizde öyle olsun dedik.

Son olarak: Bu kitabın bazı yerlerini veya tamamını her hangi bir kimse veya kuruluş haber vermek suretiyle istediği kadar telif hakkı ödemedem kısımlarını veya bütünü bastırabilir.

NOT : Bu kitaptan sonra zaman elverdikçe daha başka ki taplarda hazırlamağa çalışacağım,

onlardan bazıları;

Kelime-i tevhid ve şerhi
Lübbül lüb ve şerhi
Cibril ve hakikatleri
Mübarek geceler ve hakikatleri
Sure-i yusuf ve dervişlik
İnsan'ı kâminden bir sayfa
Adem ve hakikatleri
Tebareke ve hakikatleri
Ve daha diğerleri gibi

NECDET ARDIÇ

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİM

ELHAMDÜ LİLLÂHİ RABBİL ALEMİN VESSALÂTU VESSELAMU ALÂ
RESULŪNA MUHAMMEDİN VE ALÂ ALİHİ VE EHLİ BEYTİHİ VE ESHABİHİ
ECMAİN.

Salât ve selâmdan sonra bu kitabın yazılmasında büyük manevi payı olan (3)
zattan kısaca bahsetmeden geçemiyeğim.

Bunlardan biri Kasımpaşa'da bulunan Uşşaki Dergâhının son şeyhi olan MUSTAFA
SAFİ Efendidir, ikincisi, onun halifelerinden ve aynı zamanda damadı olan merhum HAZMÎ
TURA Efendidir, üçüncüsü Hazmi Efendinin halifelerinden merhum NUSRET Efendidir.

Hazmi Efendiye son zamanlarında yetiştim ve az da olsa sohbetlerinde bulundum,
kendisi Fatih Dersiamlarından alim, fadıl bir zat idi, ayrıca Süleymaniye Kütüphanesinin
Müdürlüğünü yapmıştı, aynı zamanda Fatih Camiinde Cumartesi günleri ikindi namazından
sonra Mesneviyi Şerif okuturdu.

Dergâhların kapatılmasından sonra kendisine Fatihte bir yer tahsis edilmiş, bahçe
içinde geniş bir bina idi vafatına kadar görevini orada sürdürmüştür. Üç halifesi vardı hepsi
ALLAH'ın rahmetine kavuşmuştur.

Kendisinin makale halinde bazı yazıları vardır. ALLAH kendisinden razı olsun.

Nusret Efendi ile uzun süre birlikte olabildim sohbetlerinde çok bulundum çok feyizler
ve merhaleler aldım ALLAH onların cümlesinden razı olsun.

Kendisi mürşidim ve aynı zamanda yakın akrabam idi, (KARA GÜN DOSTUYUM)
diye basılmış üç adet kitabı vardır ve dört halifesi bulunmaktadır.

Kendisi denizci idi, gerçek gönül ehli, aşık meşrep tam bir tevazu ve kemâl sahibi idi,
kendisine bakanlar mutlaka tesirinde kalırlar, yüzü her zaman tebessüm ediyormuş gibi
görünürdü, kendisinden zaman zaman sohbetlerde Mustafa Safi Efendinin, Hazmi Babamın
bir çok kayda değer hallerini dinledim, o zamanlar onları not almıştım. Kendileri bu hallerin
dışarıya açılmamasını söylemişlerse de, artık dünya hayatından ayrılmış olmaları ve okuyacak
olanlara da faydalı olması ihtimalini düşünerek bir kaçını yazmadan geçemeyeceğim,
kusurum olursa bağışlasınlar.

Nusret Babamın ailesi Kasımpaşada oturuyorlarmış. Kendisi on yedi yaşlarında iken
anneannesi onu alıp Uşşaki Dergâhında bulunan Mustafa Safi Efendiye bu bir uşşaki gülüdür

diye teslim etmiş. Mustafa Safi Baba da dersini verdikten sonra daha genç olması dolayısı ile orada bulunan Hazmi Efendiye onu yetiştirmesi için teslim etmiş.

Bir gece yarısı dergâhta Mustafa Safi Efendinin seccadeye oturup tesbih elinde şiddetli ve coşkun bir zikir yaptığını görevli hanım fark ediyor, bu halin normalin dışında bir zuhurat olduğunu anlayıp, neticeyi beklemeye başlıyor, bir müddet sonra Mustafa Safi Efendi Elhamdülillâh deyip zikrini sona erdirip sükunete eriyor ve yanına gelenlere çok şükür Nusreti kurtardık, diyor.

Nusret o tarihlerde 18 yaşında ve Karadenizde bir gemide görevli, o gece Karadenizin müthiş fırtınalı hallerinden biri.

Karadenizde Karadeniz isimli gemide Ereğli önlerinde kocaman dalgalar arasında kabuk gibi sallanırken öyle bir zaman oluyor ki bir an denizin dibi gözüküyor, o anda bir elin kendilerini yukarıya çekip su yüzüne çıkardığını görmüşler. O zaman kaptan ve genç Nusret dergâha bir kurban adamışlar, nihayet deniz sakinleşmiş İstanbul'a döndüklerinde kurban alıp dergâha götürmüşler.

Bir gün Mustafa Safi Baba eşi ve yakınları ile birlikte Boğazdan kayıkla geçip bir davete gitmeleri icab ediyormuş tam Boğazı geçerlerken şiddetli bir fırtına kopup denizi coşturmuş, denizden çok korkan validanım aman efendi sen koru demiş, o zaman Mustafa Safi Baba denize hitaben (dur ey derya senden büyükler var) dediği anda o dalgalarla coşmuş derya derhâl sükunet bulmuş.

Mustafa Safi Efendinin hanımı uzun yaşadı onu ben de gördüm, Nusret Babamla bir gün onun ziyaretine gitmiştik, bize şu olayı anlattı.

Bir gün dergâh kaiabalıkmış epey gelen giden olmuş yemekler yapılmış tam sofralar kurulacağı sırada meydancı kadının mutfaktan çılgığı duyulmuş, orada dolapların birinin üstünde kırk ayak gibi daha büyük bir mahlûkun durduğunu görüp korkmuş. Hemen Efendiye haber verip çağırılmışlar oraya gelen Mustafa Safi Baba o hayvana bir nazar ettiğinde, hayvanın su gibi eriyip akıp gittiğini görmüşler.

O ziyarette; oğullarım artık (canlar) çok azaldı dediği sözü halâ kulaklarımdadır.

Bir gün Mustafa Safi Efendi camiye giderken önüne bir sarhoş çıkıp mübarek sakalından tutup tartaklamaya ve sen şöyle kötü böyle kötü insansın dedikçe, o da öyledir oğlum öyledir, diyerek cevap verirmiş.

Nihayet sarhoş onu bırakıp yoluna devam etmiş fakat akli az önce yaptığı işe takılmış eve geldiğinde, sarhoşluğu da biraz geçer gibi olmuş ve bu hali hanımına anlatmış.

Hanımı da tartakladığı kimsenin tarifini yapmasını söylemiş o da hatırında kaldığı kadar tarif etmiş, hanımı aman efendi sen ne yaptın o mübarek zat Uşşaki Dergâhının Şeyhidir, sen yarın hemen git özür dile, demiş. Sabahı zor yapan adam hemen gidip efendi hazretlerini bulmuş özür dilemiş ve orada kendisine derviş olmuş.

Dergâhta İffet Hanım isminde dergâhın işlerini gören, Hanımların zuhuratlarına bakan ve Mustafa Safi Efendinin hizmetinde bulunan bir hanım varmış.

Geceleri saat iki üç arasında kalkınca İffet Hanım saatin kaç olduğunu bilemezmiş, bunu hisseden Mustafa Safi Efendi cebinden zincirli saatini çıkarıp, zincirinden tutup ona döndürüp bak dermiş, İffet Hanım'da saate bakar ona göre işlerini tanzim edermiş.

Hazmi Efendi Baba gençliğinde Erzurum'da imiş tahsil için İstanbul'a gelmiş, gelmeden evvel orada bir mübarek Şeyhi de varmış.

İstanbulda tahsile başladığı sıralarda arkadaşları onu ders bittikten sonra hep kahveye götürmek isterlermiş, fakat o gitmez hemen handaki odasına gider derslerine çalışmış.

Bir gün yine arkadaşları çok ısrar etmişler zorla kahveye götürmüşler, o da oturup arkadaşlarının oyununu seyr etmeğe başlamış, oturduğu yer kapıya karşı imiş, arada sırada kapıdan giren çıkana bakarmış bir ara gene gözü kapıya takılmış aman efendim o ne, Erzurumdaki Şeyhi kapıda durup onu seyretmiyor mu; hemen yerinden fırlayıp ayaklarına kaplanmış fakat o anda hazret ortadan kaybolmuş.

Bunun üzerine orayı terkedip hemen odasına gitmiş tövbe etmiş bir daha kahveye gitmemiş.

Hazmi Efendi Erzurumdaki şeyhi vefat edince İstanbul'daki Uşşaki Dergâhına gidip, Mustafa Safi Babaya derviş olur ve orada Hakkın sevgisine erer. Safi Baba onu kendine damat yapar ve aynı zamanda da halifesi olur.

Bir gün Hazmi Efendi Fatih'teki dergâhın bahçesinde bir ağaca çıkıp yemiş topluyormuş bir ara ya ALLAH diye kendini yere atmış ve sonra kalkıp üstünü başını temizleyip yanına gelenlere (Hatice'yi kurtardık) demiş.

Aradan bir kaç gün geçince Hatice hanım Ankara'dan gelip Efendi Baba büyük bir kaza atlattım az daha ahireti boylayacaktım, demiş ve kurban kesmiş.

Bu hanımı ve beyini sonraları çok gördüm birlikte sohbetlerde bulunduk ikisi de hoş kimselerdi.

Bir gün Hazmi Baba ile ihvan Bursa'ya gitmişler hava almak için tanıdıkları onları Nilüfer çayının kenarına götürmüş o arada tanıdıklarının oğlu ikram etmek için balık tutmaya gitmiş fakat balık tutmak için dinamit atmış bunu gören jandarmalar çocuğu tutmak için gelmişler, bunları gören çocuğun annesi, aman efendi baba deyip niyaz etmiş. Hazmi Baba hemen jandarmanın yanına gidip vakarını takınıp jandarmaya bir nazar etmiş, jandarma yavaş yavaş başını eğmiş ve peki efendim deyip oradan ayrılmış.

Hazmi Baba Hacdan geldikten bir müddet sonra, ben dükkânda makina başında dikiş dikerken bir ara dalmışım o anda Hazmi Babamın ruhaniyeti karşımda belirdi sanki bana gayret verir gibi, hadi oğlum hadi oğlum, LÂİLÂHE İLLALLAH -LA İLÂHEİLLÂLLAH diye fakiri uyardı az sonra bu hâl geçince, makineden kalktım ve ütüye geçtim o anda gözüm yere takıldı. Eskiden ütüde kullandığımız mangal kömürü ile yazılmış yan yana üç harf gördüm, ayın, ye, ve dal, birlikte okununca **iyd** oluyor. Sonrada araştırdığımda bu kelimenin manâsının bayram olduğunu ve o zamanda Hazmi Babamın dünya değiştirmiş olduğunu öğrendim onun bayramı imiş. Sonra Nusret Efendiye gitmemizi vasiyet etmiş.

Hazmi Baba vefat edince bütün ihvan cenaze törenine gelmişler Nusret Babam da gitmiş, cenazeyi hazırlamışlar. Kur'anlar okunuyor, dualar ediliyor, zikirler yapılıyor, bütün

muamelede tamamlanınca Kasımpaşa'daki kabrine götürölmek üzere yola çıkılıyor, epey bir müddet gittikten sonra, Nusret Baba Rahmiye Anneye ben deha fazla gidemiyeceğim dayanamıyorum deyip yavaşça yanlarından ayrılmış.

Kafile kabristana gelmiş, cenaze toprağa verilmiş. Gene Kur'anlar okunmağa başlamış, zikirler niyazlar dualar devam ediyor, bir ara ihvandan biri Rahmiye Annemin yanına gelip, Nusret Bey nerde diye sorunca, daha yanda bulunan bir zat hemen atılıp şuradaki ağacın altında dua ediyordu görmedinmi? demiş ve onunda orada hazır olduğunu belirtmiş.

Bir Ramazanda Fatih dergâhında akşam olmak üzere imiş iftarlık yokmuş, ev halkı Hazmi Babaya ne yapacağız diye sorduklarında, yemeğimiz Haktadır üzölmeyin demiş ve az sonrada Nusret Bey elinde etler içeriye girmiş, bunun üzerine Hazmi Baba, bu gün Nusret Hızırlık yaptı demiş.

Bir gün bir arkadaş ile Nusret Babamın ziyaretine gitmiştik mübarek epey konuştu, sonra izin isteyip, başka bir yerde ders yapacağız dedik, kapıdan çıkarken o dedi ki (deryada yıkanıp temizlendiniz hadi göle gidip kirlenin) bunun manâsını çok seneler sonra anladım.

Nusret Babam gişede çalıştığı sıralarda, ziyaretine giderdim, gemi saati olmadığı zamanlar gişenin kapısı kapalı olur, kendisi içerde istirahat ederdi, yorgun değilse zikir yapar veya yazı yazardı. Gittiğimde kapıyı vurmam, geldiğimi anlar az sonra kendi kapıyı açar içeri alır sohbet ederdi.

Gene Nusret Babam gişede çalışırken ziyaretine gittim epey konuştuktan sonra bana bir elma ikram etti dönüşte onu yedim bir ders geçtim.

Bir Pazar günü ziyarete gitmek için yola çıktım o gün mübarek ev halkına, bu gün, çok nurlu biri geliyor demişler, o gün hakikaten Ruh alemim çok yerinde idi eve vardığımda bu müjde ile karşılaştım. Ev küçük Bebekte idi.

Notlarımda hepsinin daha birçok değişik hâlleri kayıtlı fakat sizleri daha fazla yormamak, hatıralarını yad ve kıymetlerini bilmemiz için bu kadarla iktifa ediyorum. ALLAH C.C. sırlarını takdis etsin bizleri de halleriyle hallendirsin amin ve selâmun alel mürselin velhamdülillâhi Rabbil alemin.

Burada kendilerinden çok yararlandığım, benim için kıymetli zamanlarını ve nefeslerini tüketen Kur'an ve Tefsir hocalarımı da anmadan geçemiyeceğim ALLAH onlardan razı ve yerlerini Cennet eylesin amin.

Bu zevatı alillerden başka daha bir çok kemâl ehli diye anılan kimselerle görüştüm, dostluk ettim, hepsinden birer hisse aldım, bunlardan kimisi, hoş karşıladı, kimisi boş karşıladı, kimisi tahkir etti, kimisi takdir etti ALLAH cümlesinden ve cümlemizden razı olsun, kusurlarımız varsa hoş görölsün.

NECDET ARDIÇ

**8/10/1988 CUMA
TEKİRDAĞ**

YETİŞ

Ey goncai bağ'ı safa, ey virdi handanım yetiş,
Lütfun senin derde deva, ey derdi dermanım yetiş,

Dolmuş gözüm göynüm senin aşkınla, ey nazlı güzel,
Sensiz cihanı neylerim, ey munisi canım yetiş,

İçtim gözünden bir kadeh, aşkın şarabın mest olup,
Ayılmazam ta haşradek, ey mesti çeşmanım yetiş,

Ey tuti'i sükker deher, nutkun verir bu cisme can,
Kurban yolunda başı can, ey mahı tabanım yetiş,

Nur'ı Cemâlin şem'ine pervane veş yandı gönül,
Aşkından ayırma beni, ey şem'i tabanım yetiş,

Dil bülbülü feryad eder, ağlar durur şamu seher,
Bekler ol canandan haber, ey can'u cananım yetiş,

Ey goncai bağı emel, ey hüsnü anı bi bedel,
Ey Hazminin leylâsı gel, sultanı habanım yetiş.

HAZMÎ TURA

EY ADEM OĞLU

Ey Adem oğlu nerden gelirsin,
Geçmekte ömrün her dem erirsin,
İdrak edersen sen bir emirsin,
Durmaz gidersin kemale doğru.

Sahilde bir gün sabah edersen,
Gafil görünme mihrabdasın sen,
Dağlar denizler tekbir okurken,
Tut şeyhin elinden git HAKKA doğru.

Yokluktur evvel şartı kemalin,
Elbet gizler dilber cemalin,
Bir gün tadarsın zevkin visalin,
Sanma gidersin hevaya doğru.

Kendinmi mahzun yarinmi bilmem,
Kalbin okur HU ey Nur'ı didem,
Alem kemakân devrinde her dem,
Çık arşa bir an bak ferşe doğru.

Dalma derinden bahri sıfata,
Düşsen mukabil mir'atı zata,
Hak gör bakarken şeh'ü gedayı,
Gönlün açılısın Mevlâya doğru.

Her nokta cevval her zerre raksan,
Her katrei can aşkıyle handân,
Cennet'mi bilmem her bağ ve bostan,
Meydan senindir devrane doğru.

İdraki noksan olduysa merdin,
Kemale seyrini bilmesse ferdin,
Koşup dururlar peşinde dehrin,
Elbet giderler hayale doğru.

İnsan isen gel maşuku seyret,
Fani vücudu bakiye devret,
Mahbubu haksın ilminde zevket,
Yorulma gitme Celâle doğru.

Coştum giyindim meydana geldim,
Uşşaki dilden seyrane geldim,
Ey dertli etfal dermane geldim,

Merd ol soyun gel ummana doğru.

Ey vechi baki maşuku Canan,
Bak cismi fani hasretle nalân,
Ademle Havva gurbette giryan,
Elbet giderler visale doğru.

Manen büyüksün yoktur sana eş,
Gönülde neler var boş durma eş,
Ufku ezelden doğan bir güneş,
Gidermi acep zevale doğru.

Ölmezden evvel ölmek gerekmiş,
Canane can'ı kurban gerekmiş,
Uşşak içinde Nusret bilinmiş,
Çevir yüzünü cemale doğru.

NUSRET TURA

MEKKE MEDİNE
(6.8.1987)

ESMAÜL HÜSNA'dan gezinti

- ALLAH'u** ekberdir isimlere cami,
oluyor varlıklara hami,
Ebedidir daimidir daimi,
Vasi olan **ALLAH'u** ekberdir ancak.
- RAHMAN'** dırki rahmeti başka,
Alemde ne varki rahmetinden başka,
Bunları anladığında geçersin aşka,
Cümleyi koşturan **RAHMAN'**dır ancak.
- RAHİM'** dir gizli sırlar faş eder,
İçerden bir zaman dışını yeder,
Sırrına erince şüphelerin gider,
Gizliye erdiren **RAHİM'**dir ancak.
- MELİK'** tir mülkünü eyledi bina,
Her yönden kendini etti sena,
Acaba dersengi ne oldu bana,
Mülkünün sahibi **MELİK'**tir ancak.
- KUDDÜS'** tür mukaddestir mukaddes,
Ruhu kudsiden gelir bu ses,
Derununa çeker ondaki heves,
Özünün varlığı **KUDDÜS'**tür ancak.
- SELÂM'** dır selim'e erdirir varlığı,
Bırakmaz ortada hiç darlığı,
Kendi kendinde bulunca yarlığı,
Seni sana bulduran **SELÂM'**dır ancak.
- MÜ'MİN'** ile imane erişirsin,
Sonsuz bir tevhide girişirsin,
Gerçek varlığına dönüşürsün,
İman sahibi eden **MÜ'MİN'**dir ancak.
- MÜHEYMİN'** de zatına ulaştırır,
Tüm alemleri sana yaklaştırır,
Böylece yüce dağlar aştırır,
Seni seninle bulan **MÜHEYMİN'**dir ancak.

- AZİZ'** dir azameti ile mevcud,
İzzet'i ile buldu vücud,
Her şey ona mutlak eyledi sücut,
Dilediğince hükmeden **AZİZ'**dir ancak.
- CEBBAR'** dır yürütür işleri cebran,
Kontrölda bütün alem her an,
Boş geçirdiğin günlerine yan,
İşleri yürüten **CEBBAR'**dır ancak.
- MÜTEKEBBİR'** dir kibriya sahibi,
Bozamaz onunla kimse ahdini,
Sende'de belirir oldunsa yakıyni,
Kibriyadır örten **MÜTEKEBBİR'**i ancak.
- HALİK'** tir dilediğince Halk eder,
Mahlûkunu hep sena eder,
Cümle varlığı içten dıştan yeder,
Hâlk eden halk olan **HALİK'**tir ancak.
- BARİ'** dir zamanlaması tam olan,
Her şeyi yerli yerinde bulan,
Bütün zamanlara hemen dolan,
İşleri yerince yürüten **BARİ'**dir ancak.
- MUSAVVİR'** Şekil eder her şeyi,
Netice için oldurur gayeyi,
Her varlığa koyan mayeyî,
Varlığı tasfîr eden **MUSAVVİR'**dir ancak.
- GAFFAR'** dır örter bağışlar niceyi,
Dilediğince çözer bilmeceyi,
Dualarla geçirirsen geceyi,
Günahları örten **GAFFAR'**dır ancak.
- KAHHAR'** dır dilediğini kaldırır,
Gerekeni yedi kat dibe daldırır,
Farketmeden ayağını kaydırır,
İstemediğini kaldıran **KAHHAR'**dır ancak.
- VEHHAB'** dır karşılıksız verir,
İsteklerin nerden, nerden gelir,
Lütfunu görünce benliğin erir,
Ücretsiz veren **VEHHAB'**dır ancak.

REZZAK' dır cümlenin rızkı elinde,
Zahir batın almağa gelinde,
Sizde **REZZAK** gibi hep verinde,
Daha çok verecek **REZZAK'**dır ancak.

FETTAH' İle her dem, açılır sırlar,
Yükselir göğe iştiyak arzular,
Bedenlerinden çıkar arzlılar,
Her yönden Feth eden **FETTAH'**tır ancak.

ALİYM' dir zatıyla bilir her şeyi,
Kır boşa doldurduğun şişeyi,
Gerçek ilmi bul dönersin köşeyi,
Zat'i ilme **ALİYM'** erdirir ancak.

KABZ' dır nefsinin bilki kabz eden,
Kaçamaz hiç bir zaman önünde giden,
Hâlden hâle koyup havanda ezen,
Nefsinin alt eden **KABZ'**dır ancak.

BASİT' Geldiğinde açılır gönlün,
Her şeyi seversin olur özlün,
Hâlin kale gelir olur sözlün,
Seni bir hoş eden **BASİT'**tır ancak.

HAFİZ' dır hıfz eder olduğu gibi,
Değiştirecek var ise çıksın hadi,
Her zerreye has gerçek kemali,
HAFİZ'in mutlak hıfzındandır ancak.

RAFİ' dir yüksektir her kemâlde,
Cümleyi birleştirir cemâlde,
Ne güzel özünü bulursun o hâlde,
Dereceleri arttıran **RAFİ'**dir ancak.

MUİZ' dir izzetiyle zuhurda.
İzzet kendinindir yok kimse arada,
Tam bir tekliği vardır orada,
İzzetle tecelli eden **MUİZ'**dir ancak.

MUZİL' dirki bakarsın zelil eder,
Kendine güvenenleri yok eder,
Benliğinin tam dikine gider,
Nefsinin zelil eden **MUZİL'**dir ancak.

- SEMİ'** dir duvar ta özündekini,
Eğer genişletirsen idrakini,
Anlarsın kulağının sahibim,
Bütün duydukların **SEMİ'**dendir ancak.
- BASIYR'** dir görür açık gizliyi,
Okur ezelde yazılan ezgiyi,
Başlatır her an yeni bir dizgiyi,
Varlığı seyr eden **BASIYR'**dir ancak.
- HAKEM'** dir hakkıyla hükmeder hep,
Yanılmaz ne olursa olsun sebep,
Huzurunda eyleyi ver edep,
Hakkımı koruyan **HAKEM'**dir ancak.
- ADİL'** dir adaleti çok geniş,
Eğer şübhen varsa olur iniş,
Nerden nereye bilirmisin gidiş,
Adaleti sürdüren **ADİL'**dir ancak.
- LÂTİF'** tir bir ismi sureti yok,
Gönül böyleyi diler hele bak,
Cümleyi bu hale erdire Hak,
Lâtime erdiren **LÂTİF'**tir ancak.
- HABİYR'** dir her şeyden mutlak haberdar,
Bizede bir şeyler haber vere yar,
Gafletten kurtulup eylemeli kâr,
Gerçeği bildiren **HABİYR'**dir ancak.
- HALİYM'** dir bazen mülâyimdir işi,
Bulunmaz hoş görüde bir eşi,
Habibinin kırıldığında dişi,
Onları hoş gören **HALİYM'**dir ancak.
- AZİYM'** dir azamet perdesi çeker,
Gönüllere korku tohumu eker,
Bayrağını ta arşa diker,
Azametini gerçek bilen kendidir ancak.
- GAFUR'** dur bağışlar yanlışları,
Örtülür suçun dökersen yaşları,
Sende hoş gör düşen kardaşları,
Onları kaldıran **GAFUR'**dur ancak.

- ŞEKÜR'** dür nimetlere şükr ettirir,
Özünü bazılarına tattırır,
Yavaş yavaş sevgisini arttırır,
Nimeti arttıran **ŞEKÜR'**dur ancak.
- ALİY'** dir yücedir yücedir yüce,
Anlatamaz hiç bir kelâm ne hece,
Sahibdirki hiç görülmemiş güce,
Senide yücelten **ALİY'**dir ancak.
- KEBİİR'** dir büyüklüğü hep sonsuz,
Alemler her zerrede olmaz onsuz,
Bu varlığı zannetmek Ruhsuz,
Büyüklüğünü bilen **KEBİİR'**dir ancak.
- HAFİYZ'** dir küçük görülmekten korur,
Sonunda yolu itidale varır,
Her bakımdan hakkını alır,
Asaletini koruyan **HAFİYZ'**dir ancak.
- MUKİYD'** dir kendinde akd eder ancak,
Çekilir göğe bir yeşil sancak,
Kim çıkarki akdini bozacak,
Akdini koruyan **MUKİYD'**dir ancak.
- HASİYB'** dir her şeyinde hesaplı,
Varlıklar zuhura çıkar itinalı,
Görünürler daha sonra edalı,
Cümle hesapları tutan **HASİYB'**dir ancak.
- CELİL'** dir korku saçan gönüllere,
Yol vermez benlikle öten dillere,
Dikkat et gidersen yadellere,
Aşıklara huşu veren **CELİL'**dir ancak.
- KERİYM'** dir atası boldur onun,
Keriyimi bulmassan ne olur sonun,
Lûtfuna koş benliğinden soyun,
Cömertlerin cömerdi **KERİYM'**dir ancak.
- RAKİYB'** dir cümle varlıklar mahâlli,
Hepsinden yücedir alidir ali,
Gayret edersen bulursun cemali.
Her şeyin üstünde **RAKİYB'**dir ancak.

MUCİYB' dir icabet eder er geç,
Muradını bildir sen kalma geç,
isteklerini çok iyi seç,
İhtiyacına cevap veren **MUCİYB'**dir ancak.

VASİ' dir her şeyi sonsuz o kaplar,
Anlatmağa kâfi gelmez lâflar,
İçten dıştan bütün ihatalar,
VASİ' hükmüyle oluşur ancak.

HAKİYM' dir her şeyi hikmetle işler,
İdrak ettiğinde göğsün genişler,
Kalmasın gönlünde şu bu teşvişler,
Hikmetle iş gören **HAKİYM'**dir ancak.

VEDUD' dur her mahalde sevilen,
Aşık ile maşukta görülen,
Tüm yanan gönüllerde beliren,
Sevgiyi cihana salan **VEDUD'**dur ancak.

MECİD' dir yücedir yücedir yüce,
Bu yücelik büyük bir hece,
İster gündüz olsun ister gece,
Her an yücelen **MECİD'**dir ancak.

BAİS' tir ölüleri diriltir,
Gafleti uyanıklığa erdirir,
Seni sana gerçekten buldurur,
Zor işleri kolaylaştıran **BAİS'**tir ancak.

ŞEHİYD' dir her şeye şahiddir bil,
Şahid olduğunu söylemez her dil,
Dikenleri çevirerek eyle gül,
Yaptıklarına şahid **ŞEHİYD'**dir ancak.

HAK' tir her şeyi hakkıyla eder,
Şüphesi olan ziyana gider,
Varlıkları perçeminden yeder,
Her zuhurda Hak alan **HAK'**tir ancak.

VEKİYL' dir her şeye vekâleti var,
Bilmemki nasıl bulunur böyle yar,
Gönlünün yarasını eliyle sarar,
Cümle işleri gören **VEKİYL'**dir ancak.

KAVİ' dir sağlamdır mutlak güven,
Korkma bırakmaz yolda giderken,
Dal deryaya boğulmassın yüzerken,
Her zorlandığında kurtaran **KAVİ'**dir ancak.

METİYN' dir metanetli sarsılmaz,
Kurduğu, sistemi kimse yıkamaz,
Öyle seddirki yüce, aşılmaz,
Seni her şeyden koruyan **METİYN'**dir ancak.

VELİ' dir saliklere yol gösterir,
Gönüllere aşk rüzgârı estirir,
Ağyar ile dostluğu kestirir,
Hakka yaklaştıran **VELİ'**dir ancak.

HAMİYD' dir hamd ile varılır mutlak,
Hamd edende bulunur güzel ahlâk,
Belki bir gün hamd'ı bulursun elhak,
Gerçek hamda ulaştıran **HAMİYD'**dir ancak.

MUHSİ' dir tafsilâtlı getirir,
Her varlığın hesabını yetirir,
Tümden hepsine akıl erdirir,
Tafsilâtı düzenleyen **MUHSİ'**dir ancak.

MÜBDİ' dir her şeyin kaynağı ondan,
Yoktur başka gelenler daha sondan,
Haber aldınsa hemen bundan,
Her şeyin kaynağı **MÜBDİ'**dir ancak.

MUİD' dir varlığını oluşturan,
Devamlı bakımına koşturan,
Yaranlarının zevkiyle coşturan,
Varlığını yenileyen **MUİD'**dir ancak.

MUHYİ' dir hem hayata kavuşturur,
Cümleyi yaşama alıştıırır,
Durmadan yeniler oluşturur,
Varlığa can veren **MUHYİ'**dir ancak.

MUMİYT' tir benliğini öldüren,
Seni tâ derinlere gömdüren,
Gönül tarlanı güzelce sürdüren,
Seni senden kapan **MUMİYT'**tir ancak.

HAY' ile hayat bulursun elbet,

Yaşamın ne olduğunu derk et,
Eğer yaşıyorsan binlerce şükret,
Hay ile sıfatlanan **HAY'**dir ancak.

KAYYUM' dur mevcudat onunla kaim,
Gerekeni yapar her yerde daim,
Bütün varlığa olmuştur hakim,
Varlıkları ayakta tutan **KAYYUM'**dur ancak.

VACİD' dir ancak tek vücut sahibi,
Sonsuz varlığın bulunmaz sahibi,
Koyma artık varlığa gayriği,
Varlığın vücudu **VACİD'**tir ancak.

MACİD' dir yücedir yüceden yüce,
Kimse eş olamaz böyle güce,
Bulunmaz elbette onda gece,
Kendi kendinde yüce olan **MACİD'**tir ancak.

VAHİD' dir esmada seyr eder kendini,
Kurur mutlaka varlık bendini,
Ef'âlde tamamlar mutlak seyrini,
Kesreti toplayan **VAHİD'**dir ancak.

AHAD' dir ZAT'tır Zattan sorulmaz,
Bu vadinin önünde durulmaz,
Gerçek benliktir kafa yorulmaz,
A'madan ilk zuhur **AHAD'**dir ancak.

SAMED' dir bir şeye muhtaç değil,
Her şey ona muhtaçtır bunu bil,
Aczini idrak et önünde eğil,
Bütün ihtiyaçları gören **SAMED'**dir ancak.

KADİR' dir kudretini izhar eder,
Dilediğini dilediğine çeker,
Her varlığın tohumunu eker,
Buyruğunu sürdüren **KADİR'**dir ancak.

MÜKTEDİR' dir zuhura çıkarmaya,
İcadını sahraya yaymaya,
Bir uçtan bir uca kayıp akmaya
Bütün bunlara bakmaya **MÜKTEDİR'**dir ancak.

MUKADDİM' Dilediğince eder takdir,
Kime ne dilerse verir takrir,
İsteddiğini öne getirir,
Gereğince sıra yapan **MUKADDİM'**dir ancak.

MUAHHİR'	Dilirse eder tehir, Bazıların sonradan verir, Sırasıyla alacaklar gelir, Tehir eden MUAHHİR' dir ancak.
EVVEL'	dir herşeyin evveli, Böyle olduğuna deyin beli, Varlığı ezelidir ezeli, Her şeyin önü EVVEL' dir ancak.
AHIR'	dır çünkü her şeyin sonu, Kim böyle hep tanımassa onu, İyi anlaşılmaz bu konu, Her şeyin sonunu getiren AHIR' dır ancak.
ZAHİR'	dir her varlıktaki zahir, Bunu bilince olursun tahir, Kendim bilmeği eyleme tehir, Bütün gördüklerin ZAHİR' dir ancak.
BATIN'	dır her şeyin batını hep, Çünkü batındır zuhura sebep, Bazen gerekir cümleye edeb, Varlık gelişiyor BATIN' dan ancak.
VALİ'	dir indindedir siyaseti, Hiç boşa gitmez edersen gayreti, Anla artık ondaki hayreti, Bütün siyaseti yapan VALİ' dir ancak.
MÜTEALİ'	İlmi yayılır daim, Bununla varlıkları eyler kaim, Çünkü kendisi alimdir alim, İlmi ile yücelen MÜTEALİ' dir ancak.
BERR'	dir her şeyi devamlı verir, Hakikatleri sırasıyla bildirir, Sonunda gerçeklere erdirir, Temize çıkaran BERR' dir ancak.
TEVVAB'	dır TEVbeleri kabul eden, Gaflet ehlini hakka döndüren, Gerçekleri yerinde gördüren, Ümitleri güçleştiren TEVVAB' dır ancak.
MÜNTEKİM'	dır alır intikamını, Belirtir doğruluk ahkamını,

Seçer DÜŞKÜNlerden yaranımı,
Haksızlığı önleyen **MÜNTEKİM'**dir ancak.

AFÜVV' dür bağışlar kulunu,
Açar dilerse kapanmış yolunu,
Dikkat et düzelt sağını solunu,
Günahları bağışlayan **AFÜVV'**dür ancak.

RAUF' tur merhamed eder kuluna,
Can vermek gerektir hep yoluna,
Girmiş isen nefsinin koluna,
Sana yardım eden **RAUF'**tur ancak.

MALİKEL MÜLK' tür mülkün sahibi,
Mülkünde komaz asla gayriyi,
Yoktur bulamassın hiç ayrığı,
Sahib olan **MALİKEL MÜLK'**tür ancak.

**ZÜLCELÂLİ
VELİKRAM'** dır şübhesiz,
Bunu eğer böylece bilerseniz,
Sizde ikrama ulaşırsınız,
İkram **ZÜLCELÂL'**den dir ancak.

MUKSİD' dir hak eden alır hakkını,
Boşa geçirme sende vaktini,
Bozma sakın yaptığın akdini,
Hak edene veren **MUKSİD'**dir ancak.

CAMİ' dir toplar kendinde her şeyi,
Bırakmaz dışında hiç bir şeyi,
Oluşturur birliği gayeyi,
Her makamda toplayan **CAMİ'**dir ancak.

GANİ' dir varlıktan ihtiyacı yok,
Her şeyi vardır hemde boldur çok,
Sen zenginim deme aradan çık,
Mülkü sonsuz olan **GANİ'**dir ancak.

MUGNİ' dir dağıtır zenginliğini,
Tanıtır her yerde benliğini,
Kaldırtarak senin senliğini,
En çok dağıtan **MUGNİ'**dir ancak.

MANİ' dir hayrına engel koyar,
Böyle oyunla ayağın kayar,
Vazgeçirmek için imtihan eder,
Hayrını güçlendiren **MANİ'**dir ancak.

- DARRUN'** Daralanlara eder yardım,
Zorlanınca gidersin adım adım,
Yardım görmek güzel bir tadım,
Zorlananlara yardım eden **DARRUN'**dur ancak.
- NAFİ'** dir nefy eder kaldırır şerri,
Getirir oturtur güzelce berri,
Kalmaz gönlünde kötülük gayri,
Şerleri kaldıran **NAFİ'**dir ancak.
- NUR'** dur varlığı aydınlatandır,
Bütün mevcudatta parlıyandır,
Gönüllerde her zaman doğandır,
Her şeyi aydınlatan **NUR'**dur ancak.
- HADİ'** dir eder hakkı tebliğ,
Çağrısı açıktır ve beliğ,
Buldursun hepimize doğru yolu,
Kendi yolunu açan **HADİ'**dir ancak.
- BEDİ'** dir icad eder yenilik,
İşlerini yap hep ona yönelik,
Böylece tanır sana öncelik,
Yenilikler olursa **BEDİ'**dendir ancak.
- BAKİ'** dir hep hayali kaldıran,
Gerçek hakikatine daldıran,
Sana seni her yönde bulduran,
Seni ebedi eden **BAKİ'**dir ancak.
- VARİS'** idir mülkünde cümlenin,
Her yönde sahibidir alemin,
Kim olduğunu bil mülkü verenin,
Her şey her zaman **VARİS'**indir ancak.
- REŞİYD'** dir rüştünü izhar eder,
Cümle böylece kemale gider,
Sonunda ilahi cemale erer,
Rüştüne erdiren **REŞİYD'**dir ancak.
- SABİR'** dir acele etmez bir gün,
Dut yaprağı atlas olur bir gün,
Artık kendine ver güzel bir yön,
İnnallâhe meas **SABİR** rin dir ancak.

MEDİNEİ MÜNEVVERE
(4.10.1982)

YA RASULÛLLAH

Yüzüm yok iken geldim kapına.
Gönül rüzgârı savurdu katına.
Binmiş idim ben sevgi atına.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Senin ismin ile çarpar kalbim.
Gözetmessen nolur benim halim.
İsmi anmadan durursa kalbim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Ravzana aldın bu günahkârı.
Yitirmiştim ben ezelden arı.
Günahımı yüzüme vurma bari.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Sana lâyük olamadım bir türlü.
Ağlar gözlerim geceli gündüzlü.
Kalbim temizlenmedi pürüzlü.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık.
Ben sana belki ezelden aşık.
Sensin bütün cihanda tek maşuk.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

İsmi anmadan geçmez anım.
Sana kendimden daha yakınım.
Gönülden gönüllere akanım.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Sevgin kalbimde yanıyor her an.
Gözlerimden akan yaş değil kan.
Cemalini gösterdiğin zaman.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Senin çün bu alemde cümbüş var.
Cümleler dosttur kalmamış ağyar.
Sana kâinat olur hep bakar.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Huzuruna vardım girdim ravzana.
Anlayamassam seni vah bana.
Feda olsun varlığım hep sana.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Gafletle geçiyor şamu seher.
Seni bilmek ne zormuş meğer.
Seni anlamadan gidersem eğer.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Hicret ettin Mekkedden Medineye.
Bende ederim Hicret içeriye.
Kazancımız kalmassa geriye.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Başımı koydum ezelde önüne.
Hesabım kalmasın mahşer gününe.
Yüzümü tuttum hep senin yönüne.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Kölen olsam hep kapında kalsam.
Lutfundan manâ gülleri alsam.
Varlığım seni anamassam.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Aciz ve de naçiz biçareyim.
Baştan aşağı harab yareyim.
Ciğerim delik pare pareyim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Lütfetmessen nolur benim halim.
Yalvaracak güçte değil kalım.
Geçiyor günler gafletle daim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Görüpte cemalin veririm can.
Sana Salât'u selâmlar her an.
Aşkındır yine gönlümde yanan.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Bir nefes ayrılısam ona yanarım.
Mecnunum yine kalmadı kararım.
Gönlümde nenden ararım.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Seni anmak hayat verir bana.
İçeyim aşkını kana kana.
Eylerim niyaz kalmasın sona.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Davetin ile Ravzana geldim.
Lâyık değil iken selâm verdim.
Zahirde olsa lutfuna erdim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Sensin alemde varlığa sebep.
Ey gönül darılma edeb edeb.
Düşersemde bir gün gaflet edip.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

MEKKEİ MÜKERREME
(16. 9.1982)

KÂBE'DE SEYR

Kâbeyi seyrettim bir nice zaman,
Zuhur eden hakikatler çok yaman,
Can'mı cananmı'dır yoksa yanan,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Keskince bir bak kapı yönünden,
Haber verir sırrın (ama) halinden,
Her şey konuşur Rabbin dilinden,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Salınır beyaz giymiş gelinler gibi,
Örtüsü yazılmış inciler gibi,
Seni gören göz olur sevgili,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Tavaf başlar Hacerul esvedden,
Yavaş yavaş geçilir makamı İbrahimden,
Durulmaz orada insan selinden,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Belirir rüknü Iraki kuzey köşede,
Gelinir rüknü Şamiye batı köşede,
Daha sonra rüknü Yemani güney köşede,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Dört köşededir dört işaret,
Şeriat, tarikat, hakikattir marifet,
Boşa geçirme vaktini kendini arif et,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Yedi tavaf derler etvarı seb'adır,
Menziline varmağa hakikat yoludur,
İnsan mihverinde dönmeğe koyulur,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Birinci tur nefsi emmareden geçilir,
İkinci tur nefsi levvameden geçilir,
Üçüncü tur nefsi mülhimedden geçilir,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Dördüncü turda başlar mutmainne hali,
Beşinci turda Radiyeye denir beli,
Altıncı turda olursun Merdiyyeli,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Yedinci turda Safiye zuhur eder,
Kalmaz gönülde üzüntü keder,
Rabbin senide örtüde gizler,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Hüccac döner tam bir vecd ile,
Beyazlar giymiş kefenler ile,
Bu hale hayret eder Melekler bile,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Bir zaman ezan okunur durur tavaf,
Az sonra sakinleşir etraf,
Fevelü Vecheke Şetral Mescidil Haram,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Namazda bütün Kâbeye döner hacılar,
Kalmaz hatırda akraba dost ana bacılar,
Kendi varlıklarından yeni doğanlar,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Sende gir o örtünün hemen içine,
Seyret alemi koy biçimden biçime,
Mahrem ol seni nefsinden çekene,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kâbededir İnsan hakikati vahdet sırrı,
Bu öyle bir duygu ki zahirden ayrı,
Nasıl açılır sırrı bundan gayrı,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kâbenin baş harfi keftir ortası ayın,
Sonunda ba vardır iyi anlayın,
Dikkat edip gaflete dalmayın,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kef künden gelir kelimden gelir,
Ayn aynından gelir gözden gelir,
Ba ise birlikten beraberlikten gelir,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Vahidiyetten kudrete geçti ol dedi,
Hemen ayn oldu göz ile gördü,
Ba ile de hemen birliğini anladı,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kimi ağızdan ağlar kimi gözden bakar,
Gönüllerin hepsinden coşarak akar,
Kimi aşık kimi maşuk rol yapar,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Ortada durmuş naz eder sevgili,
Bu is yeni değil ezeldir, ezeli,
Kendi varlığımızı bildik bileli,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

(22. 9.1982)

SAİY'DE DÜŞÜNCE

Hac niyetiyle MEKKE'ye gelen kişi.
Ravzayı ziyarettir hemen ilk işi.
Kimse durduramazki bu gidişi.
Yaradana karşı gelmek olur mu?

Sonra gidilir Kâ'beye başlar tavaf.
Dönerler çağrışılar Yarab af, af.
Türlü renkli İnsanlar olur bir tuhaf.
Hakkın huzurunda renk ayırımı olur mu?

Tavaftan sonra hemen geçilir Saiy'e.
Safa için yürünür ileriye.
Az sonra çıkarsın safada tepeye.
Nereye çıktığını bilmemek olur mu?

SAT gönlünde huzur ve safa halidir.
Sırrın saflaşması baka halidir.
Fe ise Hakta fani olmaktır.
Bu hali duymamak bilmemek olur mu?

Saiy için Safadan çıkarsın yola.
Hızlı yürünür yolda verilmez mola.
Yeşil direklerde yapılır hervele.
Hervelenin aslını bilmemek olur mu?

Nihayet varılır karşıda Merveye.
Bağzılar yürürler geçerler ileriye.
Dönülmez başlanan bu işten geriye.
Mervenin aslını bilmemek olur mu?

Mim Makamı Muhammeddir iyi anla.
Rı rahmettir dağılmadan hemen topla.
Vav ile verilir lütf geri kalma.
Bu lûtufları toplamamak olur mu?

Birinci Şaftta nefsi Emmareden kaç.
Gönlünden manâ alemine bir kapı aç.
Varlığına aldığın nurları saç.
Bu nurları hiç bilmemek olur mu?

İkinci Şaftta Levvameden uzaklaş.
Gözünde olsun her zaman akan yaş.
Bunları kendine hâl yap yavaş yavaş.
Kâl'den geçmeden hale ermek olur mu?

Üçüncü Şaftta Mülhimesden'de geç.
Gönlünde doğacak huzuru lûtfu seç.
Manâ aleminin kapılarını aç.
Kapıyı açmadan girmek olur mu?

Dördüncü Şaftta Mutmainneye yaklaş.
Ruh ilen Nefsini ediver kardeş.
Sırrına olurlar ikiside yoldaş.
Sulh yapmadan hakka varmak olur mu?

Beşinci Şaftta gelir Radiye hali.
Gözün aç bu halleri kaçırma bali.
Korkma sakın devam et olmassın deli.
Korku ile yapılan tamam olur mu?

Altıncı şaftta kabul olur amelin.
Durmadan Hakkı söyler gönlün ve dilin.
Hak için açılır alır verir elin.
Bu el dil gönül Haktan gayrı olur mu?

Yedinci Şaftta sondur yapılan Saiy.
Gönlünü dinle sana senden gelir Vahiy.
Yaptıklarını anladınsa ya Ehiy.
Celâl ve Cemâl zuhurunda perde olur mu?

Merve tepesinde biter Saiy'nin sonu.
Üç koşmak dört yürümek sandınsa onu.
Tekrarlama yeniden bu İlâhi oyunu.
Suret ehlinin yaptığı şey olur mu?

Yeşil direklerde yapılır Hervele.
Kudretini izhardır iyi bil hele.
Böyle güzel hâl bir daha gelmez ele.
Bu halleri suretten sanmak olur mu?

Saiy'nin SE'si bilki Sekine halidir.
Her şeyde Sükûnet ve huzur iledir.
Burada hitap göz ile gönüledir.
Gözsüz ve gönülsüz bu işler olur mu?

Saiy'nin Ayın'ı gören gözdür bakana.
O gözlerden gönüle bakan bakana.
Manâ aleminde gülleri kokan kokana.
Yaklaşmayıp uzak durmak olur mu?

Saiy'nin ye'si Yakiyn ehli olmaktır.
Hakkı her yerde ve kendinde bulmaktır.
Sırrı tevhide hem Vahdete dalmaktır.
Bu hallerde ölüpte kalmak olur mu?

Ey can bu haller Sıret ehli içindir.
Suret ehli bilmez geçiş niçindir.
Yaradan göstermiş en güzel biçimdir.
Bu hallere gaflet ilgisizlik olur mu?

(19. 9.1982)

BEYTULLAHTA TEMAŞA

Yürüdük hayli geldik babul fetha,
Buradan girilir hakikati İnsana,
Kendini bul zatınla birleş eyle temaşa,
Sen o kapıyı yol mu sanırsın?

Gönül kapısıdır hemen girdim içeri,
Sanki o anda alem yaşıyor mahşeri,
Kendilerinden geçmişler bırakmışlar işleri,
Sen o mahşeri yarın mı, sanırsın?

Yürüdüm ileriye indim düzlüğe,
Öyle bir coşku ki hacet yok sözlüğe,
Burada neler verilmez aynel yakıyn gözlüğe,
Sen o hali bu gözle görebilirmisin?

Düz zemin alemi şhadettir anlayana,
Orada her an mahşerdir kavrayana,
Dilediği verilir isteyip ağlayana,
Sen o alemi hayal mi sanırsın?

Kimi uzanmış yere akşamdan yorgun,
Kimi oturur dönmekten yüzü solgun,
Kimi döner döner bir garip dalgın,
Sen onları kederli dertli mi sanırsın?

Az ilerde makam'ı İbrahim işaretir cana,
Hacerul esved candır Hüccac'a,
Hacılar içerler zem zem'i kana kana,
Sen bu zem zem'i sade su mu sanırsın?

Bir kısım insanlar inerler düze,
Girerler semaya adeta yüze yüze,
Gizli kalmaz bu işler gören göze,
Sende gözünü göz mü sanırsın?

Alemde böyle bir sel düşünülemez,
Bir benzerine dahi erişilemez,
Bir yenisi yapılmışa girişilemez,
Sen onu her hangi bir hâl mi sanırsın?

Gökte beytul mamuru tavaf eder Melekler,
Yerde beytul haramı tavaf eder insanlar,
Aradaki farkı anlayanlar anlaşılar,
Sen İnsana neyin geldiğini bilirmisin?

Yedi tavafı raksı şaftı bitirenler,
Merdivenlere yürüyüp direklere gelirler,
Burası alemi Melekuttur bilirler,
Sen orasını kubbeli direkler mi sanırsın?

Alemi melekût kırmızıdandır renkleri,
Sükûnetle oturur oranın sakinleri,
Seyrederler alemi şehadete geçenleri,
Sen onları ölümler mi sanırsın?

Dizilmiş ismi celâl levhalarla sıraya,
Direkler taşıyor kubbeleri gelmiş bir araya,
Sanki köprü kurulmuş ruhlar aleminden karaya,
Sen o köprüyü su için mi sanırsın?

Her ismi Celâl bir esmanın mazharı,
Bu isimlerdedir Hakkın bir çok esrarı,
Hükümünü yürütür Rahman verir kararı,
Sen bu kararları Ruhtan mı sanırsın?

Her bir boşlukta asılmış dönüyor pervaneler,
Sanki alemi Melekutta semada Melekler,
Sıra beklemekteler onlarda tavaf edecekler,
Sen bu tavafı kendilerinden mi sanırsın?

Bu kat alemi Melekût mazharıdır,
Sonra alemi şehadete geçer zuhur izharıdır,
Orada her yapılan kişinin tam kârıdır,
Sen o yapılanları kuldan mı sanırsın?

Melekût'a geçenler Ceberuta varırlar,
Kendilerini Sıbgatullaha boyalı sanırlar,
Bir müddette bu katta kalırlar,
Kalanlara kim izin verir bilirmisin?

Üçüncü alemin beyazdandır nurları,
İsmi celâl sonsuzdur süslemiş duvarları,
Bu alemin sakinleri Ruhlaşmış duyguları,
Sen bu suretleri beşer mi sanırsın?

Tavanı tutan direkleri sayısızdır,
Buraya çıkanların hayreti sonsuzdur,
Buranın da direkleri durmadan dönmektedir,
Sen bu alemi yersiz mi sanırsın?

Hakikat'i Muhammedi denir bu aleme,
Kendi zevkinde her an doyulmaz seyrine,
Nasıl gaflette kalır gelmessin kendine,
Sen bu alemi hayal mi sanırsın?

Her şeyin zuhuru onunla başlar,
Gönlünde kurumuş akıtmadığın yaşlar,
Kaab'ı kavseyn den de geçmiş kaşlar,
Sen bu aleme şaşı mı bakarsın?

Daha yukarısı alemi Lâhuttur sonsuz,
Bütün bu işler ondan gelir olmaz onsuz,
Kişi kendini bedensiz bulur ansız,
Sen bu alemi yerde mi sanırsın?

Öyle bir mavilik ki siyaha yakın,
Başınızı kaldırıp tekrar tekrar bakın,
Bütün alemlerde hemen var olun,
Bu var oluşu beşerden mi sanırsın?

Yedi minare her an yükselir Lâhuta,
Kişi alemi dolaşmalı girmeden tabuta,
Eğer ölmek var ise yine sonunda,
Sen onu yaşamak mı sanırsın?

Yedi minarede çift şerefelidir,
Zahir batın remz ile işaretlidir,
Evvelde de ahırda da beşaretlidir,
Sen işaretleri boşuna mı sanırsın?

Yedi minare Sıfat'ı subutiyedir,
Bu sıfatlar mülk aleminde zahirdir,
Bunlarla zuhur eden çok çok nadirdir,
Sen bu Sıfatları sözde mi sanırsın?

Birincisi hayattır her şey ona bağlı,
Cümle varlık ihtiyacına sevdalı,
Gaflet ehli göremez gözler bağlı,
Sen o gözü bakar görür mü sanırsın?

İkincisi ilimdir her zuhurda lüzumlu,
Bütün zuhurlar bir biriyle uyumlu,
Cümle katreler vazifesinde duygulu,
Sen o zerrelere cahil mi sanırsın?

Üçüncüsü iradedir onsuz olmaz,
İrade ise kudretten geri kalmaz,
Kudret ise melikiyetten ayrılmaz,
Sen o iradeyi ayrı mı sanırsın?

Dördüncüsü sem'idir her şeyi duyar,
Bütün varlıklarda duyduğuna uyar,
Sende kulağını edersen hemen ayar,
Duyduğun her şeyi gayrı mı sanırsın?

Beşincisi basardır her şeye bakar,
Gözlerden gönüllere coşarak akar,
Masiva var ise hiç bırakmaz yakar,
Sen o bakışı kuldan mı sanırsın?

Altıncısı kelâm'dır o kelâmullah,
Duyup söyleyene derler kelumullah,
Musa ile ayan oldu bu zikrullah,
Sen o kelâmları gaibden mi sanırsın?

Yedincisi kaimi bu nefsihidir,
Nefsiyle durur elbet ebedi kaim,
Sen onu böylece zikret düşün daim,
Sen bu varlığı tabiat mı sanırsın?

Böylece bütün alem burda gizlidir,
Anladınsa eğer kâinat izlenir,
Bütün alem Vahidiyette birlenir,
Sen o çokluğu fark mı sanırsın?

Meydandaki siyah örtülü maşuktur,
Etrafında pervaneler ona aşıktır,
Bu hâl sevene sevilene ışıktır,
Sen o siyah örtülüyü taş mı sanırsın?

İnsan'ı kâimdir çün onun misali,
Merkezdır hem yücedir alidir ali,
Bu sırları anlayan elbet der beli,
Sen bu halleri suretle mi sanırsın?

A'madan ilk tecelli İnsana oldu,
Alemi lâhuttan Ceberuta doldu,
Alemi Misalde isimleri boldu,
Sen o isimleri yaban mı sanırsın?

Nihayet Şehadette eyledi zuhur,
Mülk alemide onunla buldu huzur,
Onun varlığı cümle alemde hazır,
Sen onu küçücük varlık mı sanırsın?

Böylece hazaratı hamse tamam olur,
İnsan'ı kâmil hepsinde isim alır,
Her şeyin sonunda mutlak ona varır,
Sen onu ölür gider mi sanırsın?

Sahibi alem böylece kıldı karar,
Gafil İnsan kendini arar da arar,
Varlığında olanı gayrıya sorar,
Sen o gafile nasıl uyanık dersin?

Kâbe'i Muazzama aleme misal,
Anladın ise bu sırrı özünde kal,
Seyrine dayanılmaz o esrarlı hâl,
Sen bu hali yine suret mi sanırsın?

MEKKE
(29.9.1982)

ARAFATTA BATIN

(ARAFAT) (ayn) göz, (R) Rahmet, Rububiyet,
(F) Feyekünü emre uyum, (T) Tarik yol
Sırat'ı müstakim.

Arafat'ı duyalım gönül dilinden,
Sırlarına bakalım gönül gözünden,
Varlığını bilelim özün özünden,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Çünkü Mevlâ Kur'anda öyle zikretti,
Kullarına bunları bilmek emretti,
Zahirde yapılanlar hep suretti,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Baş harfi (AYN) gözdür, bakılır Hakk ile,
Cümle hüccac belirir kendi gözünde,
Gören sen, görülen sen, hep birleşir özünde,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

İkinci harf Rububiyetin rahmetidir,
Orada rahmet yağar Hakkın adetidir,
Senden sana olan rahmeti ezelidir,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Üçüncü harf **FE**'dir, **FEYEKÜNÜ** bilene,
Manâdan zuhur eder uyar **KÜN** emrine,
Rahmet eder bütün zuhur yerlerine,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Sondaki **TE** Tarik'dir Sırat'ı müstakim,
Bunları bilersen olursun Hakim,
Bu yol Haktan Hakka gider bil daim,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arafat rumuzumdur aynını bilene,
Tenezzül zuhurumdur ayırd edene,
Esfel'i Alâ'yı hemen birleyene,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arafatta kurarım bir güzel işler,
Bütün birleri toplarım Vahidleşirler,
Hem söyler hem kabul ederim bilmezler,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Lebbeyk diyerek çıkarım en uca,
Genç, ihtiyar, yaşlı, zayıf, hemde koca,
Onlarla birlikde gelirim bende Hacca,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Beyazlar giyerim Renksiz olduğumdan,
Ruh ile Nefsim dost olur rahmed dağımdan,
Saki'yim sularım kâsei fağfurdan,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arafatım idrâktir kendi kendimi,
Görürüm ettiğim cümle nüzülümü,
Yaşarım her anda her yerde halimi,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arife gününü seçtim bu hâl için,
Asyadan Afrikadan geldim biçim biçim,
Sıfatlarıma doğru yaptım bir seçim,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Cebeli Rahmeden yağıyor rahmetim,
Bütün çadırlar ordugâhım askerim,
Kıyamete kadar bu hali isterim,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Soyundum orda beşeri vasıflarımdan,
Feyz alır Sıfatlarım hep Zatımdan,
Nüzül ederler her şey için katımdan,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arafattan Müzdelifeye gelirim,
Meş'aril Haramda zikrimi birlerim,
Arifin gönlünde her şeyi birlerim,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arafat sembolümdür Ba'del mevt için,
Ey suretlerim bir bir önümden geçin,
Gösterdiğim Sırat'ı Mustakimi seçin,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Bu hâlleri idrak eden Araf ehlidir,
Bunların sırları Kur'anda gizlidir,
Bazan tatbikatla bazan söz iledir,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Taşlarım Minada Şeytanı bir güzel,
Yazdım senaryoyu ezelden de ezel,
Bunlar lâf değildir dinlemem gazel,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arifi Billâh olurum çıkarım bazan,
Suret seyrimdir anlayan olur ahsen,
Bütün fiillerde vardır nice mahrem,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

Arafat, Araf, Arif, birleşir hemen,
Bu İlâhi sofralardan çok çok yemen,
Aşk ile idrak ile bunları demen,
Arafat nedir, Araf nedir, Arif ne?

(6.10.1982)

RESULULLAH MEDİNEİ MÜNEVVERE'DE

MEDİNE: (mim) hakikati Muhammedi, (dal) dar
yer darüsselam, (nün) nuru ilahi kudret nuru.

Medinedir dünyanın incisi,
Alemde yoktur onun gibisi,
Şehirlerin oldukça eskisi,
Sen onu iyi tanıyor musun?

Mim'de Makam-ı Mahmud'u Ahmed,
Hem hakikati sırrı Muhammed,
Esrarı ilâhiyyeyi vahdet,
Sen onu iyi biliyor musun?

Dal darı dünyada Medine'dir,
Darüsselam selâmet yeridir,
Dertlilere hem deva evidir,
Sen onu iyi tanıyor musun?

Nun nuru ilâhidir görene,
Kudret nurudur kendini bilene,
Nurun alâ nur olur gelene,
Sen onu iyi görüyor musun?

Çıktı Mekke'den Resul vahy ile,
Yolda türlü türlü haller ile,
Vardı Medine'ye gölge ile,
Sen onu iyi biliyor musun?

Kübada dediler (bedrü aleyna,)
Hoş geldin mihmanı seyyidena,
Dinlendi Resul biraz daha,
Sen o yeri biliyor musun?

Düştü yüksüğü kuyuya bir an,
Acı suyu tatlı oldu o an,
Bu sırrı hikmeti yadet ve an,
Sen onu iyi biliyor musun?

Çıkıldı yola Medine için,
Dediler ey Sultan bizi seçin,
Çöktü deve eyledi o seçim,
Sen bunu iyi biliyor musun?

Kuruldu mescid kısa zamanda,
Oturdu Resulu Ekrem orada,
İlâhi esrar aktı burada,
Sen onu iyi biliyor musun?

Baştan dönülür idi Kudüs'e,
İsterdi Resul Beytül Harem'e,
Dua ederdi hep Rabbine,
Sen bunu iyi biliyor musun?

Bir gün gittiler kibleteyn'e,
Duruldu salât'u ikindiye,
Döndürüldü şetral Mescidel Haram'e,
Sen onu iyi biliyor musun?

Mescid yanında eshab-ı Suffa,
Onlar oldular hep ehli safa,
Alem onlardan öğrendi vefa,
Sen onları iyi biliyor musun?

Müşrikler bir gün Uhuda geldi,
Vahşi Hamza'nın ciğerini deldi,
Halid bir an okçuları yendi,
Sen bunları iyi biliyor musun?

Toplandı Müslümanlar bir anda,
Bin Melek yardımda idi o anda,
Düşmanın gayreti vermedi fayda,
Sen bunları iyi biliyor musun?

Adeta düşman kaçıyor gibi,
Sanki Resulullah yerinde gibi,
Aradan hiç zaman geçmemiş gibi,
Sen bu hatırayı yaşıyor musun?

Kureyş yine Resul'e kasedetti,
Cümle müşrikler hepsi birleşti,
Bu sefer ise tedbir hendekti,
Sen bunu iyi biliyor musun?

Resul'un karargâhı tepede,
Sanki oradan emir vermede,
Tutuluyor sözü her yerde,
Sen onu tutabiliyor musun?

Aşağıda Selman-ı Farisi,
Yanında Ebubekir Sıddıki,
Az ileride Hazreti Ali,
Sanki savaşıyor görüyor musun?

Tutunamayıp müşrikler kaçtı,
İslâm'a yeni bir sayfa açtı,
Bu haller zaten hep olacaktı,
Sen bunları sezebiliyor musun?

Resul'u koruyordu gamame,
Anısıdır Mescidi gamame,
Sende agâh ol hemen bu hale,
Bulut orada görüyor musun?

Resul halen eshabıyla sanki,
Her an bir asrı saadet gibi,
Onları hayal et ve inan ki,
Aramızdalar biliyor musun?

İşte Ebubekir bürünmüş beze,
Yardımlıyla düşman geldi dize,
Bunlar nasıl gelebilir söze,
Sende bu hale gelebiliyor musun?

İşte Ömer adalet dağıtmada,
Sirtında çuval gün ağarmada,
Herşeyi yerli yerine koymada,
Sen onu düşünebiliyor musun?

İşte bak Osman çifte nurlanmış,
Onunla İslâm daha canlanmış,
Kâfirler alçaldıkça alçalmış,
Sen bunları biliyor musun?

İşte Ali meydanda cenk eder,
Düşmanları hemen mağlup eder,
Kalmaz İslâm'da üzüntü keder,
Bu hali görebiliyor musun?

Bilâl'in can sesi kulaklarda,
Hüreyre'nin sırlan torbada,
Sevgi Rahmet Ali abada,
Bunları yaşayabiliyor musun?

Fatma anam değirmen döndürür,
Hasan ile Hüseyin'i büyütür,
Arada ziyarete götürür,
Onları görebiliyor musun?

Yavaş yavaş günler hep geçiyor,
İslâm güçlendikçe güçleniyor,
İza cae suresi geliyor,
Resul memnun görüyor musun?

Ravzada hergün hareketler var,
Cibril'den Kur'an akarda akar,
Aşıkların yüreğini yakar,
Sen onları duyuyor musun?

Veda Haccına çıktı Peygamber,
Yüz yirmi bin Müslüman beraber,
Orda geldi ekmeltükümden haber,
Eshabı görebiliyor musun?

Nihayet Resul hasta oldu,
Ümmetine rahmeti çok boldu,
Kur'an'ında sayfaları doldu,
Sen o günleri biliyor musun?

Bir gün denildi Essalât Resula,
Kılındı namazı hep ferd ile,
Acı çöktü bütün gönüllere,
Sen o günleri hatırlıyor musun?

Ona mekân oldu yattığı yer,
Surettir orda yatan kulak ver,
Manâda sırlar vardır ona er,
Sen o sırları biliyor musun?

Yanına geldi sevdiği Sıddık,
Daha sonrada Ömerul Faruk,
Kalmadı arada hiç ayrılık,
Onların yattığı yeri biliyor musun?

Nihayet geçti devri seneler,
Ravza yenilendi birçok kereler,

İnsanlar ziyarete giderler,
Sende ziyarete gidiyor musun?

Girilir Babüsselâm'dan içeri,
Bir görsem o ilahi mahşeri,
Yerlisi misafiri Habeşi,
Hep ziyareteler görüyor musun?

Yürünür sessiz doğru huzura,
Mihrap mimber Suffada orada,
Huşu ile üç İhlas bir Fatiha,
Okuyup çıkanları görüyor musun?

Ey yüce sultan hallerin yaman,
Feda olsun varlığın lütfet aman,
Senin çün kalbimdir her an yanan,
Yanan kalpleri görüyor musun?

Gerçi suretin Medine'dedir,
Oranın şerefi sesin iledir,
Alemde eşi yok bir beldedir,
Sen o beldeyi tanıyor musun?

Paris, Londra, Berlin, Madrid, Roma,
Nevyork, Sanfransisko, Şikago,
Medine'nin bir puldur yanında,
Sen o şehirleri biliyor musun?

Gerçi suretin durur toprakta,
Seni ihata etmiş bu babta,
Bunlar hep macaz dır hakikatte,
Sen o mecazı biliyor musun?

Toprağın sarması muhaldir seni,
Ne olursa olsun kabrin eni,
Dar gelir yer alamaz sineni,
Sen o sineyi biliyor musun?

Bu varlık senin çün yaratıldı,
Bütün alemde sende medfundu,
Bu öyle bir ilâhi oyundu,
O oyunu oynayabiliyor musun?

Mevlâ istedi bir düzen kurmak,
Gizli planı dışarı vurmak,
Bu cümbüşten olur mu geri kalmak
O cümbüşe girebiliyor musun?

Bu işler belirlendi ezelde,
Neler vardır bilsen o güzelde,

Bazen şarkı bazen gazelde,
Sen o sırları duyabiliyor musun?

MEKKE
(2.8.1987)

MÜMKÜN MÜ KÂ'BE

Ey yüzü yaşmaklı, iştiyaklı güzel,
Kendini niçin perdeledin ezel,
Aç gönlünü alemde bilsin tezel,
Sana aşık olmamak mümkün mü, KÂ'BE.

Ademle, AL, başlar burada tarihin,
Gönlüne girdin oradan Arifin,
Nerden bakarsan bulunur canibin,
Seni bulup görmemek mümkün mü, KÂ'BE.

İbrahimle, AL, eyledin nice dostluk,
İsmaile de, AL, öğrettin güzel kulluk,
Nasıl sana çağırdılar oluk, oluk,
Çağırıp duyup gitmemek mümkün mü, KÂ'BE.

MUHAMMED, SAV, dahi dolaştı seni,
Müşriklerden sıyırdı çevreni,
Bu işi sanmaki ola yeni,
Sensiz bir dünya mümkün mü, KÂ'BE.

Çevrende dolaşır binlerce kişi,
Kimi otuz kimi elli yaşı,
Hepsininde seninledir işi,
Seni görüp dönmek mümkün mü, KÂ'BE.

Kapın aşıklara yoldur ezel,
Seni tanıyan güzelden de güzel,
Görmek güzel seni gelmeden ecel,
Sana gafletle bakmak mümkün mü, KÂ'BE.

Dört köşen çıkıyor arşa doğru,
Manâlar iniyor ferşe doğru,
Zahirden batından duyarsın çağrı,
Çağırına uymamak mümkün mü, KÂ'BE.

Taşların dizilmiş hep üst üste,
Sana aşık olunur ilk görüşte,
Öyle sırlar vardır ki bu işte,
Seni hemen anlamak mümkün mü, KÂ'BE,

Örtün siyahtır acep neden,
Ayardan kapanırsın gizliden,
Perdeni açmassan ne gelir elden,
Senin perdende çok güzel KÂ'BE.

Etrafın doksan dokuz direk çevrili,
Sanki her yer Cennetten bahçeli,
Zemzeminden doya doya içmeli,
Seni görüp dirilmemek mümkün mü, KÂ'BE.

Yedi minare seni seyr eder,
Hayran hayran başların eğer,
Sana ne yapılsa mutlak değer,
Sana hakkıyla yönelmek mümkün mü, KÂ'BE.

Üst katların sanki Cenneti âlâ,
Seni duymak âlâdan da âlâ,
Sende yaşamak daha da âlâ,
Sensiz hayat mümkün mü, KÂ'BE.

Etrafında halkalanmış aşıklar,
Hacerul Esved de selâm alırlar,
Tavaf sonunda huzur bulurlar,
Etrafında dönmemek mümkün mü, KÂ'BE.

KÂ'BE alemde HAK'kın misali,
Makamı İbrahim gerçek musalli,
Bilerek değerlendire bu hali,
Sana yanmamak mümkün mü Ahh, KÂ'BE.

MEDİNEİ MÜNEVVERE
(16.8.1987)

BEYAZ NE GÜZELDİR

Elinde olmadan geldin dünyaya,
Açılıyor yolun hemen ukbaya,
Evdekiler başlıyor sayhaya,
Geleni saran beyaz ne güzeldir ne güzel.

Zaman olur gelir sünnet çağı,
Ev halkı alır şekeri yağı,
Kesilir derken çocukluk bağı,
Sünnette beyaz ne güzeldir ne güzel.

Bakmışsın gelmiş evlenme işi,
Münasibini bulur belki kişi,
Gelmiştir yirminin üstüne yaşı,
Gelinin giydiği beyaz ne güzeldir ne güzel.

Kar yağar ortalığı tüm kaplar,
Soğuktan bazan içilir haplar,
Örtünmüş bem beyaz olmuş damlar,
Kar yağınca beyaz ne güzeldir ne güzel.

Hayvanlar çıkar davara ota,
Akşam olunca yerinde yata,
Görevlisi hemen gelir sağmaya,
Sütte beyaz ne güzeldir ne güzel.

Gün gelir yanarsın Hac için,
Kaynarsın böylece için için,
Günlük elbiselerden de geçin,
İhramda beyaz ne güzeldir ne güzel.

İhramlılar dolar dört bir taraftan,
Almışlar emri çünkü ALLAH'dan,
Ayrılmak istemez kimse yardan,
Mekke de beyaz ne güzeldir ne güzel.

Tavafa girince uçarcasına,
Çağlayanlar gibi coşarcasına,
Tüm benliğini aşarcasına,
KÂ'BE de beyaz ne güzeldir ne güzel.

Arafata çıkar tüm Hacılar,
Cebeli Rahmeye belki varırlar,
Günahlarından tüm kurtulurlar,
Arafatta beyaz ne güzeldir ne güzel.

Düşülür yola varılır Minaya,
Erersin belki sonsuz manaya,
Selâm ederek cümle Hüda ya,
Minada beyaz ne güzeldir ne güzel.

Medinede Ravzanın içinde,
Sevgi coşku heyecan son biçimde.
Rasulullahın önünden geçince,
Mutahharada beyaz direkler ne güzeldir ne güzel.

Yanıyor gönlü ateşi aşktan,
Ayrılmazki hiç bir zaman dosttan,
Bu yaşam ona biçilmiş kaftan,
Yanan da beyaz ne güzeldir ne güzel.

Aşkın şulesi belirir her an,
Maşukunu görünce olur hayran,
Cümle varlıklarda eder seyran,
Aşkta beyaz ne güzeldir ne güzel.

Açılır baharda hep güller,
Tutar koparır nadide eller,
Medhini söyler o güzel diller,
Gülde beyaz ne güzeldir ne güzel.

Lâlede açılır vakti gelince,
Yaprak çiçek kemale erince,
Gözler şenlenir bahar görünce,
Lâlede beyaz ne güzeldir ne güzel.

Yaşayıp giderek hayli zaman,
Sevgidir gönlünde coştukça yanan,
Bütün varlığı ile Hakta olan,
Sakalda beyaz ne güzeldir ne güzel.

Ömrünü Hak ile geçirince,
Şarabı Tahuru içirince,
Mü'min olanlardan seçilince,
Kefende beyaz ne güzeldir ne güzel.

Konsanda toprak içine tez el,
Eğer dostunu buldunsa güzel,
Kalmaz bu halde ebed ve ezel,
Kabirde beyaz ne güzeldir ne güzel.

Kalkınca cümle meyyitler ayağa,
Başlarlar mahşere doğru kaymağa,
Miktarını imkân yok saymağa,
Mahşerde beyaz ne güzeldir ne güzel.

Bir ömür geçirince dost ile,
Huzur ile dolup güle güle,
Bir kaçta dost edinmişse hele,
Nur yüzde beyaz ne güzeldir ne güzel.

MEKKEİ MUKERREME
(10.8.1987)

BİR ZAMANIN OLSUN

Bak kendine ki neyin çok,
Bazı şeyler sende yok,
Boş sözlere karnım tok,
Sevgiyle dolu bir zamanın olsun.

Sinirlenirsin her kese,
Büründürürsün yese,
Biri sana hep dese,
Bağışla dolu bir zamanın olsun.

Ağyardan sakınarak,
Gaflete dalmayarak,
Enginleri aşarak,
Dostla dolu bir zamanın olsun.

Seversin hep güzeli,
Sende var bu, ezeli,
Söyletme bana gazeli,
Yarla dolu bir zamanın olsun.

Hep hastasın böyle neden,
Neler var ki boşa giden,
Elbet bulur hep eden,
Sağlıkla dolu bir zamanın olsun.

Gezersin sen gurbette,
Ne bulursun harekette,
Yalvar hep seherlerde,
Sılada bir zamanın olsun.

Gez dolaş bu dünyayı,
İdrak için ukbayı,
Özleyince sılayı,
Gurbette bir zamanın olsun.

Sağlık ile geçim,
İyi günleri seçin,
Kadrini bilmek için,
Hastalıkla bir zamanın olsun.

Bak hele bir kendine,
Neler kaptırdın nefesine,
Biraz tecrübe etsene,
Nefsinle bir zamanın olsun.

Dışardan çek başını,
Kendin pişir aşını,
Silerek göz yaşını,
Kendinle bir zamanın olsun.

Kendini bul Rasulde,
Buda vardır usulde,
Meyyid olup gasilde,
Rasulle dolu bir zamanın olsun.

Hemen çıkıp aradan,
Senle kalır yaradan,
Pişman olma sonradan,
Rabbınla dolu bir zamanın olsun.

(2.8.1988)

ADEM DİYE GÖRÜNDÜ

Bilirsinki ALLAH alemleri yarattı,
İnsan denen varlığı esfel'e bıraktı,
Burası onlar için son duraktı,
Fakat geriye dönmek çok uzaktı.

Peygamberler kitaplar gönderdi sonra,
Eğer içinde bir miktar sevgi varsa,
Hakikatleri anlar dedi nasılsa,
Onlara verdiği gerçek akılsa.

(VE NE FAHTÜ) dedi büyük bir sır açarak,
Etrafa ilim Nurları saçarak,
Adem'i manâya Ruhundan nefy ederek,
Alemi İmkânda Adem diye göründü.

Melekler secde etti onda, olduğundan,
Manâ olarak kendi zuhurundan,
Çıkıver artık sertleşmiş kabuğundan,
Anla, sende, Adem diye göründü.

Şeytan anlayamadı bu sırrı mutlak,
Çünkü onda yoktu açık bir kulak,
Gelmedi ona bundan haberci ulak,
Bilki senden Adem diye göründü.

Varlığın onun varlığıdır ezeli,
Bu sırrı anlayan olur cezbeli,
Dokunduğunda sana Hakkın kudret eli,
Bilki senden Adem diye göründü.

İlk kemâlât Ademliktir iyi bil,
Boşa geçirdiğin demleri hemen sil,
Okusun Kur'an gafletsiz her gün dil,
Bilgi senden daha nice nice göründü.

(14. 8.1988)

AN'I DEĞERLENDİR

Her ne işte olursan ol,
Sıratı müstakimdir doğru yol,
Salıklar geçerler hep kol, kol,
Sende geçtiğin an'ı değerlendir.

İnsan gözünden akar ab'u hayat,
İçiyorsun farkındamısın hey hat,
İçtiğin diğer şeyler çok bayat,
Sende içtiğin an'ı değerlendir.

Cümle olmuş alemde Maşukan,
Bizler görmek isteyen Aşukan,
Olabildiğimizde Sadıkan,
Sende gördüğün an'ı değerlendir.

Kulakların mühürlü değilse,
Başın eğer HAK söze eğilse,
Gönlüne iki çift Lâf girdiyse,
Sende duyduğun an'ı değerlendir.

Dünyada yaşadığın şüpheli,
Yaşayanların kulağı küpeli,
Kalmasın hayat içinde şüpheli,
Sende yaşadığın an'ı değerlendir.

Bulmuşsan eğer gerçek dostunu,
Atmışsan sırtından dünya postunu,
Ona yöneltmişsen kasdını,
Sende bulduğun an'ı değerlendir.

Yanmayı biliyorsan serapa,
Sakın eyleme gafletle hata,
İstersen gönlünde Sultan'ı safa,
Sende yandığın an'ı değerlendir.

Olursan bir gün olanlar gibi,
Biraz derindir gönlünün dibi,
Estiğinde hep seherler yeli,
Sende aldığın an'ı değerlendir.

Çıkar pazara hemen nefsinı,
Hiçe sat düşünme ücretini,
Göreyim gururla gayretini,
Nefsinı sattığın an'ı değerlendir.

Eynema Küntüm ve Hüve Meaküm

O senledir bil böyledir hüküm,
Gaflete dalmadan iki gözüm,
Huzurda olduğun an'ı değerlendir.

Muti KABLE ENTE MUT, dedi dost,
Bizim için bunda var güzel kast,
Son günde gelip soyulmadan post,
Ölmeden evvel öldüğün an'ı değerlendir.

KONYA
(12.12.1987)

AŞK

Bakıp halime ibret ile,
Dalmışım hayli dibe,
Benzemişim bir garibe,
Ahh sardı beni deryayı Aşk.

Düşer idim belki nare,
Gönlüm olmuş pare pare,
Koşup gitsem hemen yane,
Ahh kaptı beni Sultanı Aşk.

Ne diller döktü bana,
Anlatarak kana kana,
Gel diye artık bu yana,
Ahh çekti beni sohbeti Aşk.

Gül ile bülbülde haber,
Kalır mı gönülde keder,
Gelen başı mecnun eder,
Ahh yaktı beni ateşi Aşk.

Dosta vardım hayli zaman,
Kaynıyor Aşk ile kazan,
Bu oyunu böyle yazan,
Ahh sardı beni vuslatı Aşk.

Aşka oldum giriftar,
Cümle oldu bana yar,
Kalmadı gönlümde har,
Ahh astı beni sahbayı Aşk.

Kırıp kafesi teni,
Dar gelerek yerin eni,
Attı enginlere beni,
Ahh saldı beni sahraya Aşk.

Arıyordum hep ben onu,
Ne olurdu bunun sonu,
Olmuştu yaşın dört onu,
Ahh buldu beni Canân'ı Aşk.

İLÂHİ
(28.2.1969)

AHHH AMAN ALLAH

Bana bir hâl oldu bugün,
Ey ahbablar sizde duyun,
Kalmadı hiç eski huyum,
Açıldı gönülde kuyum.

Ah aman ALLAH ALLAH ALLAH.
Canım ALLAH ALLAH ALLAH.

Anladım Nur bütün soyum,
Gönülden geldi Hay suyum,
Bildim bende öyle Nurum,
Bakarsan fakirde kulum.

Ah aman ALLAH ALLAH ALLAH.
Canım ALLAH ALLAH ALLAH.

Gezer yürür divane ben,
Girerim hep divana ben,
Kalma nurdan bigâne sen,
Delindi bak kafesi ten.

Ah aman ALLAH ALLAH ALLAH.
Canım ALLAH ALLAH ALLAH.

Her an bülbül gibi ötem,
Hemen uçup Hakka gidem,
ALLAH ALLAH deyip dönem,
Arşa çıkıp yere inem.

Ah aman ALLAH ALLAH ALLAH.
Canım ALLAH ALLAH ALLAH.

(16.5.1962)

ARAYIŞ

Yirmi iki yıl dünyada avare gezdim,
İçimde bin boşluk var bunu evvel sezdim,
Ne olduğun bilemedim teaccüb ettim,
Bu ne hâldir hey diye seslendim.

İçimdeki boşluğa çok şey attım dolmadı,
Adeta her attığımla biraz daha boşaldı,
Ne dolmaz boşlukmuş kalbim daraldı,
Bu ne boşlukmuş hey diye seslendim.

Doktor hekim senelerce uğraştı,
Derdim benimle dillerde dolaştı,
Gördüğüm İnsanlar bana bir hoştu,
Bu ne derttir hey diye seslendim.

Çok kitap okudum manasını anlamadım,
Çok söz dinledim tatmin olmadım,
Dağ gibi yiyecek yedim doymadım,
Bu ne açlıktır hey diye seslendim.

Pınarların suyun içtim bitirdim,
Göz yaşımı içime döktüm indirdim,
Ciğerim yanıyor diye her gün inledim,
Bu ne yanmaktır hey diye seslendim.

Hazreti Mansur enel HAK demiş,
Hazreti Maşuk enel HAK demiş,
Hepside bu sırra canlar vermiş,
Bu ne sırdır hey diye seslendim.

Ey dünya suallerime cevap ver,
Beni bırakıp etme muğber,
Eğer kendinden yoksa haber,
Bu ne habersizliktir hey diye seslendim.

(5.9.1980)

AŞIKA LÂZİM OLAN

Aşika lâzım olan ağlamaktır şamu seher,
Gözünde yaş olmayanın gönlünde aşk ne gezer.

Aşika lâzım olan dinlemektir gönlünü,
Gönlünü dinlemeyen nasıl bilir öldüğünü.

Aşika lâzım olan devamlı zikri tesbih,
Zikri tesbih olmayanda ne bulunur, fikri tesbih.

Aşika lâzım olan manâya dalmaktır,
Manâya dalmayanın sonu, yerde kalmaktır.

Aşika lâzım olan dostunu iyi seçmektir,
İyi dost seçmeyenin ömrü boşa geçmektir.

Aşika lâzım olan odur ki uyanık ola,
Uyanık olmayan, gece feyzinden ne bula.

Aşika lâzım olan bir mürşide kavuşmak,
Mürşidi olmayan bilir mi, nefsi ile savaşmak.

Sende aşıkısan eğer, vuslata talipsen eğer,
Kimseyi hor görmeden, yaratılana ver değer.

Sabah akşam durmayıp, menzilleri aşmağa bak,
Gönlünde sönmüş olan, چراغ'ı ateşi yak.

Sevdiğin her şeyi terkeyle, sadece kalsın HAK
Kolaylık verir Mevlâ, mutlak ve mutlak.

Necdet bu sözleri sen söylersin söylemek kolay,
Elbet bu işler hiç değildir, o kadar kolay.

Bak aşıklar geçiyor sıra sıra, alay alay,
Gönlünde kurdun ise maşukuna bir yüce saray.

Sen ondasın o, sende bu ne sırdır, ne hayret?
Sende ermek istersen, çok gayret et, çok gayret.

Mürşidine her zaman uy, budur en güzel huy,
Taa içerden, derinden, Rabbinin hitabını duy.

KONYA
(14.12.1986)

AKLIN VAR İSE

Hz. Şems'te;

Aklın var ise eğer yolunda kullan.
Boş geçirme ganimet bir her anın.
Terk eyle hayalindeki bütün varın.
Korkma gani olan zenginleştirir seni.

Hz. Mevlâna'da;

Zatını anla zatımdır senin.
Senin dediğin benimdir benim.
Cümle varlıklar benim eserim.
Çokluğa aldanıp gayre dalma.

Semadan geldik gideriz semaya.
Yol bulduk elbet esmaya.
Sığmayız ki hiç bir zaman eşyaya.
Sema ağlar yol ağlar eşya ağlar.

Sultanlar niçin bana gelir.
Çünkü güçlerini benden alır.
Çekersem tecellimi geriye ne kalır.
Sultan ağlar kul ağlar kurban ağlar.

İyi bilesin ki senden ayrı değil.
Varlığın ondan gayrı değil.
Gayrı gören gayrı olur bunu bil.
Varlık ağlar gayrı ağlar o ağlar.

Kalmamışsa benliğin bu dünyada.
Geçmişse başından bir güzel hülyada.
Yıkanmışsan baştan aşağı deryada.
Hülya ağlar derya ağlar o ağlar.

Var git hemen gülü kok.
Çünkü kokacağın başka koku yok.
Gönlüne girerde bir zehirli ok.
Gül ağlar koku ağlar zehir ağlar.

Bakma aleme boş boş gözlerle.
Her şey dop dolu özlerle.
Bunları anlarsın gerçek gözlerle.
Gözler ağlar özler ağlar o ağlar.

Seni bilmek kurtarır ancak seni.
Beni bilmek kurtarır ancak beni.
Eğer değişip olursan yeni.
Sen ağlarsın ben ağlarım o ağlar.

Ağlar ağlar yüreğın dağlar.
Önünde var nefisten dağlar.
Bilmediğın şeyler yolunu bağlar.
Anan ağlar baban ağlar o ağlar.

KONYA
(14.12.1985)

AŞIK'LAR

Aşıkların izi bulunmaz yerde,
Onlar düştüler ezelde bu derde,
Aşıklık varsa gerçekten serde,
Ölmesi mümkün değil onların.

Aşk nedir bilirmisin güzelim,
Tutulduğunda dersin ben ezelim,
Bütün cihanı bir anda gezerim,
Durması mümkün değil onların.

Aşıklarla aşkın kemale erer,
Böylece senle ben aradan gider,
Kalan bakidir gönül ne haber,
Gitmesi mümkün değil onların.

Varsa yoksa sevgidir hep işleri,
Bulunmaz alemde hiçte eşleri,
Yeseler her gün başlarına neşteri,
Ölmesi mümkün değil onların.

Gel gayretin varsa aşka yaklaş,
Benliğinden kurtulup hemen paklaş,
Yanıp kırmızı ol sonrada aklaş,
Kararması mümkün değil onların.

Başını bu gün vermedikçe aşka,
Bulamassın yol yoktur ondan başka,
Belki sana gelir bu işler şaka,
Şaka yapması mümkün değil onların.

Ta derunun yanmadıkça içerden,
Mutlak geçmedikçe sevdiğin her şeyden,
İnmedikçe çıktığın yüksek yerden,
Sana yol vermesi mümkün değil onların.

Girdiğinde bu meclise ilk defa,
Mutlak bulursun gönlünde bir safa,
Daha sonra kalır sendeki baka,
Senliğini bırakması mümkün değil onların.

Kendini bulunca alemde içeri,
Varlığını sarınca aşkın ateşi,
Barınmaz önünde nefsin menşei,
Nefsini yaşatması mümkün değil onların.

Yollar geçildikçe ateşi aşkla,
Her yerde göremezsin sevdiğinden başka,
Bu işe başlarsan gerçekten başla,
Hayale dalması mümkün değil onların.

Yavaş yavaş kemale ermek için,
Evvelâ hemen benliğinizden geçin,
Aşk şarabından dolu dolu için,
Sakiliği bırakması mümkün değil onların.

Duyarsın sende ciğerinde bir yanma,
Sakın o zaman kimliğini anma,
Geriye dönüp kalanlardan olma,
Seni bırakması mümkün değil onların.

Yürü hemen enginlere uçarak,
Varlığını seyret alemleri aşarak,
Mülkünde ebedi yaşa coşarak,
Seni üzmesi mümkün değil onların.

Eğer sana sen olmak istersen şifa,
Aşk ol aşık ol aşka eyle vefa,
Başka yok, ancak böyle bulunur safa,
Aşksız yaşaması mümkün mü? bizlerin.

Zaman gelir aşkında biter amma,
Kuru kalsanda o günlere yanma,
Bu öyle bir oyun ki aşkın biter sanma,
Aşktan ayrı kalması mümkün değil bizlerin.

(12.8.1988)

BU GECEYİ DEĞERLENDİR

Üstüne saçılmış gaflet toprağı,
Geçiyor günler sonbahar yaprağı,
Sarmış gönlünü örümcek ağı,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Kalkta bu geceyi değerlendir.

Uyudun doymadınmı, ömür boyu,
Girmeden düşün toprak altı çok koyu,
Ver dünya sevgisine istifayı,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Uyanda bu geceyi değerlendir.

Yanmayı öğren ehlinden hele,
Fayda vermeyeni hemen sal yele,
Güvenme dost sandığın düşkün ele,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Yanda bu geceyi değerlendir.

Güzel bir abdest al, çabuk evvelâ,
Zira hanidir seni bekliyor Mevlâ,
Nefsin koparsada türlü vaveylâ,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Huzurda durda bu geceyi değerlendir.

Al kelâmullahı huşu ile eline,
Hayran kal bak içindeki ilmine,
Anla son ver, uyma artık vehmine,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
KUR'an okuda bu geceyi değerlendir.

Kur'anda beni zikredin, dedi HAK,
Bende sizi zikrederim mutlak,
Bunu neden bilmedi gafil halk,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Zikr ile bu geceyi değerlendir.

Tefekkür eyle olacakları,
Düşün hep geçeceğin durakları,
Yakın eyle bu günden ırakları,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Fikr ile bu geceyi değerlendir.

Lâ ilâhe illâllah de derviş,
Bunu cümle ihvanlar dermiş,
Bütün canlılara safalar vermiş,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Tevhid ile bu geceyi değerlendir.

Abidlik güzel şeydir hayatta,
Nasıl geçti bir ömür yatakta,
Hesap kolay mıdır son durakta,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Namaz ile bu geceyi değerlendir.

Her şeyin vardır mutlak iç yüzü,
Budur ancak varlıkların özü,
Uzatma ey kardeş zahir sözü,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Manâ ile bu geceyi değerlendir.

Haydi kalk kendini bul ara,
Düşersin sonra nefsinle dara,
Yarın düşünürsün kara, kara,
Essalâtu hayrun minennevm, Namaz uykudan hayırlıdır,
Kendin ile bu geceyi değerlendir.

(11.8.1988)

BU GÜNÜ DEĞERLENDİR

Düşün bir kez dün yaptıklarını,
Hangi putlara taptıklarını,
Nefsin faydasız artıklarını,
Aklın var ise bu günü değerlendir.

Nice günler geçti hep boş yere,
Yazık Dünyaya verdiğin tere,
Uğraştığın, bütün gitmiş yele,
Fikrin var ise bu günü değerlendir.

Geçmişten az çok ibret aldınsa,
Eğer yalnız başına kaldınsa,
Öldürdüğün zamana yandınsa,
Şuurun var ise bu günü değerlendir.

Gafletten kurtulmağa çalış,
Dünyasız düşünmeğe alış,
Hayatın baştan sona yarış,
Zuhurun var ise bu günü değerlendir.

Sakın dostum etmiyesin pes,
Ahret işine geçmiyesin es,
Manâdan gelir, sana bu ses,
Gayretin var ise bu günü değerlendir.

Merak ettinse yarınları,
Terk ediver sende gayrılarını,
Görüp Haktan kalmış ayrılarını,
Hayretin var ise bu günü değerlendir.

Nasıl Dünyada geçiyor günler,
Daha şu iş dün olmuştu derler,
Kararıp aydınlanır hep yerler,
Zamanın var ise bu günü değerlendir.

Deme sen yarın yaparım diye,
Pek vakit kalmaz öyle geriye,
Necdetin sözlerini bak dinle,
İmkânın var ise bu günü değerlendir.

(5.9.1980)

BAŞKA YOL YOK

Başka yol yok leyle'i esradan güzel,
İebildinse eğer Őarab'ı ezel,
Hemen secde etsin gönül, yüz, dil ve el,
Alemde var mı Hakkı idrkten güzel.

(31.5.1986)

BİLSE NE OLUR BİLMESE NE

Varlığı meydana getirdin ezelde.
Her şey oluyor hemen tez elde.
Mutlak yaptığın işler çok güzelde.
Halkın seni bilse ne olur bilmese ne.
Halkın beni bilse ne olur bilmese ne.

Sanki gözlerden gizlenirsin her an.
Aşıklar çeşminden akan yaş değil kan.
Bu pazarda satılanlar can'dır can.
Halkın seni görse ne olur görmese ne.
Halkın beni görse ne olur görmese ne.

Kulaklarda duyulan her zaman sen.
Gönüllerde durmadan coşarak esen.
Bütün ömür boyu boşa geçiren.
Halkın seni duysa ne olur duymasa ne.
Halkın beni duysa ne olur duymasa ne.

Uzaklaştırdın kendinden halkını.
Ölü gönüllere saldın talkını.
Elinde her zaman kesret kalkanı.
Halkın sana gelse ne olur gelmese ne.
Halkın bana gelse ne olur gelmese ne.

Yolladın güya esfel'i safiline.
İndiler cümle, varlık sahiline.
Haber versek mi? hane sahibine.
Halkın senden gitse ne olur gitmese ne.
Halkın benden gitse ne olur gitmese ne.

Dirilttim derken öldürdün alemi.
Senin işlerin hep tersten öylemi?
Yapıp yıkarsın dostluğun böylemi?
Halkın sende ölse ne olur ölmese ne.
Halkın bende ölse ne olur ölmese ne.

Diriltip cümle varlığı sonradan.
Uzun uzun seneler geçti aradan.
Sanki, bu işlermiş hepte sıradan.
Halkın sende dirilse ne olur dirilmese ne.
Halkın bende dirilse ne olur dirilmese ne.

Alemde yaşam ezeldir mutlak.
Yaymışın ortaya bir geniş otlak.
İsraf etme zarar çekeriz ortak.
Halkın sende yaşasa ne olur yaşamasa ne.
Halkın bende yaşasa ne olur yaşamasa ne.

Severek meydana getirdin alemi.
Gönüllerde açtığın hep yaremi.
Böyle üzmeninde var mı alemi.
Halkın seni sevse ne olur sevmese ne.
Halkın beni sevse ne olur sevmese ne.

Cehennemi yarattın yakmağa.
Başladık ezelden beri korkmaya.
Ulaşıldı bir uzun boşluğa.
Halkın senden korksa ne olur korkmasa ne.
Halkın benden korksa ne olur korkmasa ne.

Var diyerek kabullenip alemi.
Bunlara sebep atılan danemi?
Bütün alem varlığına hanemi?
Halkın sende varsa ne olur yoksa ne.
Halkın bende varsa ne olur yoksa ne.

On sekiz bin alemler olmuş bina.
Bir muhkem dağdır elbet Tur'i Sina.
Alemlerden olduğun için (gına).
Halkın sende olsa ne olur olmasa ne.
Halkın bende olsa ne olur olmasa ne.

(29.8.1988)

BİR O GELİR BİR BEN GELİRİM

Bakarım halime güvenirim neyime,
Boşduran benliğime bir o gelir bir ben gelirim.

Gece gündüz hayalde ara sıra yadelde,
Bulduğum mahalde bir o gelir bir ben gelirim.

Yazlı kışlı havada denizde hem karada,
Güzel yüzlü baharda bir o gelir bir ben gelirim.

Gecenin bir vaktinde gündüzdeki akdinde,
Gönlümün saatinde bir o gelir bir ben gelirim.

Esince aşk yelleri kopar sazın telleri,
Bulunca güzelleri bir o gelir bir ben gelirim.

Gönlümün sinesine gözümün sürmesine,
Aşıklar Kâbesine bir o gelir bir ben gelirim.

Erenler Meclisine varılır delicesine,
Allah'ın tecellisine bir o gelir bir ben gelirim.

Hiç kalmayınca gayrı olur mu ondan ayrı,
Elbet dokunur hayrı bir o gelir bir ben gelirim.

Sen, ben, o, hep biriz mevzuda şekilleniriz,
Hâllolur müşküllerimiz bir o gelir bir ben gelirim.

Ben dedi oldu ben, sen dedi oldu sen,
Ne sen sen, ne ben ben, olur mutlak bunu bilen.

Sakın aldanmayasın gaflete dalmayasın,
Bu sırrı kullanmayasın gene sen sen, gene ben ben.

(13.8.1963)

BAZI HALLER

Bazan belirir gönülde bir dem huzur,
Bazan açılır gülleri aşkın eyler zuhur,
Bazan koşturur düldülü hemen dostu bulur,
Bazan taşırır sırları eyler büyük kusur.

Bazanda inletir ayrılarak gönülden,
Bazanda dinletir ağlatarak derinden,
Bazanda gizlenir kaybolarak yerinden,
Bazanda öldürür vurarak can evinden.

Bazan bakarım Cennet içre gitmişim,
Bazan kokarım gülden bahçeye girmişim,
Bazan eririm aşkıyla sonra yeniden bitmişim,
Bazan dolarım Nurdan neş'elenir bütün içim.

Bazanda kararır gönlüm ışıklar söner,
Bazanda ayrılır gidipte zulmetle sürer,
Bazanda kaybolur aratır günlerce sürer,
Bazanda belirir celâlle gülerek döver.

Bu hale diyorlar fena yolculuğu,
O yere vararak bırakmak çokluğu,
Şeyhinde bulunca ölümsüz yokluğu,
Neylesin Necdet gönülsüz kulluğu.

(3.5.1986)

BULDUM SENİ — BULDUM BENİ

Arar iken şamu seher,
Ömür geçiyormuş meğer,
Dünya yaşamağa değer,
Bir günde buldum seni.

Dolaşırken dağı taşı,
Akıttırdım çok göz yaşı,
Yoluna koyduğum başı,
Toz edince buldum seni.

Var edişin çok güzel,
Yandırırısın beni ezel,
Pek öyle dinlemem gazel,
Bir (KÜN) de buldum seni.

Yollar, yollar uzun yollar,
Etrafı saran dallar,
Bu işleri yolcu anlar,
Yolun sonunda buldum seni.

Etraflarda sorar iken,
Sevgi bağını diken,
Gönüllere aşkı döken,
Yanında buldum seni.

Cihan içre gizlenmişsin,
Sanki derinden seslenmişsin,
Nede güzel süslenmişsin,
Fakat açıkta buldum seni.

Ötelerde arar iken,
Gönlümü bir yerlere çeken,
Gülleri dikenlerden,
Ayırırken buldum seni.

Tâa derunda buldum yara,
Düşünürken kara kara,
Ölüpte girmeden mezara,
Yaşar iken buldum seni.

Böyle imiş meğer bulmak,
Yavaş yavaş yanıp olmak,
Zor, bahrı Zatın'a dalmak,
Yüzer iken buldum seni.

Alemde meydanda idin,
Varlığın açtıktı senin,
Niçin bu kadar gizlendin,
Bakar iken buldum seni.

Sevgiler saldın cihane,
Perdeler koydun bahane,
İşlerin hep şahane,
Sever iken buldum seni.

Aşkın ile gece gündüz,
Her şey önümde düm düz,
Aşıkların bizden aziz,
Yanar iken buldum seni.

Taştı deryayı aşk ezelde,
Seyr eyledim her güzelde,
Ney üflenirken elde,
Coşar iken buldum seni.

Yanan gönül alemde bir,
Tekliğe gel Vahdete gir,
Elbet sonunda olursun Pir,
Çünkü Pirlere buldum seni.

İhlâs ile yol alarak,
Enginlere hem dalarak,
İlmi Ledünni bularak,
Muhlislerde buldum seni.

Gözlerde seyran ederken,
Kuran'ı Zat'ı hatm ederken,
Gün geçmeden erken erken,
Semalarda buldum seni.

Hamd ile hamd edilir her an,
Gayret eyle Vahid'e dayan,
Her an (Sıbgatullah) boyan,
Ahad'da buldum seni.

Nurun kapladı cihanı,
Boş geçmez hayatın anı,
Karanlıktan kurtardın canı,
Ziyalarla buldum seni.

Cümle Cemalin olmada,
Böylece kemalin meydanda,
Veçhin Cemaline hayranda,
Cem ül cem ile buldum seni.

Her nükte şifredir senden,
Can gidince ne gelir elden,
Bu sırları duyduk ezelden,
Nükteli sözde buldum seni.

Alem içre gizlensende,
Lâ İlâhe hep desende,
Gönüllerde coşup esende,
NECDET ile buldum seni.

Var veya yok olan alem,
Dinler isen söylenen kelâm,
ZAT'ı İlâhiden vesselâm,
ZAT'ınla buldum seni.

Bir zaman gizledin kendini,
Kurarak varlık bendini,
Surete getirdin Ademi,
Ve Ademde buldun beni.

İbrahimle kırdın putları,
Kâ'beye koydun taşları,
Akıtırken göz yaşları,
Hacılarda buldun beni.

Musaya Tur dağında,
(LEN TERANİ) dedin amma,
Bunlara aldandım sanma,
(İNNİ) de buldun beni.

Meryemle ne güzel oynadın,
İsa'ya Ruhullah dedin,
Böyle kaçta çıktı adedin,
Yine İsa'da buldun beni.

Muhammed dedin son libasım,
İstemem asla yoktur hasım,
Nasıl sana olmayız hısım,
Muhammedde buldun beni.

Lev lâke levlâk lema halâktül,
Her an bana diyorsun mutlak,
Bu işler nasıl çözülür ortak,
Vema erselnada buldun beni.

Buldun beni buldum seni,
Yetermi bize alemin eni,
Senmi buldun benmi buldum,
Bir Muammada bulduk bizi.

Çok konuştuk eyledik ifşa,
Alemi böylece ettik inşa,
Bütün gönüller sürsün safa,
A'ma'da kaybettik bizi.

(10.5.1978)

BİZ

Fahri fakra uyduk fakirleriz biz,
Hak yolunda sakileriz biz,
Uşşaki gözden bakarız aleme,
Her dem aşk ile yananlarız biz.

Bir elde Kur'an okuruz her an,
Bir elde Hadis azizdir aziz,
Sünnete uymaktır halimiz ahvalimiz,
Bu yola can baş koyanlarız biz.

Açılınca enginlere uçmağa,
Gönül içre Cemaline bakmağa,
Serapa deryalar gibi akmağa,
Yağıp coşup gelenleriz biz.

Gel kardeş teslim et canı,
Sakın boş geçirme bir anı,
Her dem yaranın aksada kanı,
Ona merhem sürenleriz biz.

Sen ben ile geçmez günümüz,
Hakka dönüktür ta içten özümüz,
Açıktır her an canlara gönlümüz,
İnsan'ı kâmile varanlarız biz.

Kendimizi bilmek için cihane,
Aklımızı bulmak için İnsan'e,
Babbimize ermek için imane,
Bu meydan'ı arz'a gelenleriz biz.

Nusret dediler **Nasrun Minallah**,
Bakınca gördük, kim Cemalûllah,
Toplanmış huzurda cümle Ehlûllah,
Böyle meclislere varanlarız biz.

Bir makam ki melâikler dizilmiş,
Canlar aşk bezinden süzölmüş,
Gözlerin hep bağları çözülmüş,
İdrak ile bakanlarız biz.

Yolu tuttun ise eğer,
İyi anla sen ver değer,
Aşk yolu ne güzelmiş meğer,
O menzile varanlarız biz.

O menzile varanlarız biz,
Hem dahi aşka yananlarız biz,
Cemali pake hayranlarız biz,
Gönüi içre her dem huzurdayız biz.

MEKKEİ MÜKERREME
(10.8.1987)

BİR ZAMANIN OLSUN

Bak kendine ki neyin çok,
Bazı şeyler sende yok,
Boş sözlere karnım tok,
Sevgiyle dolu bir zamanın olsun.

Sinirlenirsin her kese,
Büründürürsün yese,
Biri sana hep dese,
Bağışla dolu bir zamanın olsun.

Ağyardan sakınarak,
Gaflete dalmayarak,
Enginleri aşarak,
Dostla dolu bir zamanın olsun.

Seversin hep güzeli,
Sende var bu, ezeli,
Söyletme bana gazeli,
Yarla dolu bir zamanın olsun.

Hep hastasın böyle neden,
Neler var ki boşa giden,
Elbet bulur hep eden,
Sağlıkla dolu bir zamanın olsun.

Gezersin sen gurbette,
Ne bulursun harekette,
Yalvar hep seherlerde,
Sılada bir zamanın olsun.

Gez dolaş bu dünyayı,
İdrak için ukbayı,
Özleyince sılayı,
Gurbette bir zamanın olsun.

Sağlık ile geçim,
İyi günleri seçin,
Kadrini bilmek için,
Hastalıkla dolu bir zamanın olsun.

Bak hele bir kendine,
Neler kaptırdın nefsine,
Biraz tecrübe etsene,
Nefsinle bir zamanın olsun.

Dışardan çek başını,
Kendin pişir aşını,
Silerek göz yaşını,
Kendinle bir zamanın olsun.

Kendini bul Rasulde,
Buda vardır usulde,
Meyyid olup gasilde,
Rasulle dolu bir zamanın olsun.

Hemen çıkıp aradan,
Senle kalır yaradan,
Pişman olma sonradan,
Rabbınla dolu bir zamanın olsun.

(25.2.1970)|

BAŞAĞIN MİRACI

Bir zamanlar bu toprakta,
Ekildik kaldık hep balçıkta,
Nice eyyam geçti karanlıkta,
Derinden ah, çekip yalnızlıkta,
Yarıldı ciğer baktık güneşe doğru.

Bahar geldi hep yeller esince,
Üstümüzden cümle seller geçince,
Gıdalandık rahmetleri içince,
Filiz olup kıyam ettik güzelce,
Uzandık döndük başağa doğru.

Bir gün geldiler oraklar ile,
Toplandık cümle başaklar ile,
Harmane serildik demetler ile,
Can verdik kalkmadık itiraz ile,
Savrulduk gittik çuvala doğru.

Sonra değirmene ordan fırına,
Pişince satıldık hem kârına,
Girdik sultanında sarayına,
Can olduk canların cananına,
Yürür gideriz İnsane doğru.

İnsanda Mi'racımız oldu tamam,
Gıdalandı biz olunca taam,
Bizimle yükseldi gitti heman,
Oldu bir hakiki Abdurrahman,
Korkma uçarız ALLAH'a doğru.

KONYA
(12.12.1987)

BULURSUN

Terkeyle vehmin bir dem,
Kalinca sen, sende hem,
Açılıp gönlünde Alem,
Bulursun canda canan'ı.

Lütf edince Mevlâ sana,
Lütf edersin dostuna,
Oturup cömertlik postuna,
Bulursun İhsanda İhsan'ı.

Çık enginlere dolaş,
Dosta her dem yaklaş,
Seher yeliyle koklaş,
Bulursun seyranda seyran'ı.

Hak işe olunca hayran,
Nasıl olmaz Hakka kurb'an,
Açılınca sırrı Kur'an,
Bulursun hayrette hayran'ı.

Hakkın emrini ara gör,
Hemen senliğini atagör,
Libası Aşkî öregör,
Bulursun Fermanda Ferman'ı.

Hasta gibisin belki bu gün,
Erenler giydiler sof yün,
Bir gün kalmaz sende ün,
Bulursun dertte derman'ı.

Hastalığın uzatma artık,
Sana hasta gözüyle baktık,
Nefsini beş pula sattık,
Bulursun şifada şifa'yı.

Oda içre ne ararsın,
Yol bilmeze ne sorarsın,
Uzun yollar yararsın,
Bulursun sahrada sahrayı.

Huzur'u kâlbî buldunsa,
Hakka vuslat kıldınsa,
Yardan bir name aldınsa,
Bulursun safada safâ'yı.

Sevgililer kurmuş meclis,
Hepsinde derinden his,
Kalmayıp hiçte yeis,
Bulursun aşıkda aşıkın'ı.

Sevilenlerden birini seven,
Nefsini havanda ezen,
Gönül rüzgarıyla gezen,
Bulursun maşukta maşukan'ı.

Kâlbî İnsan sırrı yezdan,
Hakka aynadır her an,
Gönlüne güneş gibi doğan,
Bulursun esrarda esrar'ı.

Güçlü olan kimdir bu gün,
Dostluğunu kazandınsa öğün,
Sonsuz sahibi göğün,
Bulursun Sultanda Sultan'ı.

Hakkın indirdiği Kitap,
Sanadır mutlak hitap,
Yapıver güzel bir hesap,
Bulursun Kur'an'da Kur'an'ı.

Habib'i anla kimmiş,
Gönlüne neler inmiş,
Onu acaba kimler bilmiş,
Bulursun Mustafada, Mustafa'yı.

Perde çekip Azametiyle,
Seyran eder haşmetiyle,
Sende bu oyunu seyreyle,
Bulursun Kibriyada, Kibriya'yı.

Ademe Ruh üfledi Hak,
Böylece Halife oldu bak,
Gaflet uykusundan kalk,
Bulursun İnsanda İnsan'ı.

Başka yerde sen arama,
Bendedir diyen var ama,

Boş sözlere aldanma,
Bulursun ancak ALLAH'da ALLAH'ı.

(20.10.1966)

BANA NE OLDU

Nurunu buldum gözlerine bakarak,
Unutamam her an zikrine dalarak,
Sıyretine bakıp gönülden dolarak,
Rabbim geliyorum aşkınla yanarak.

ALLAH ALLAH bana ne oldu,
Kalmadı nar her yer nur oldu.

Elimden tutup çıkararak göklere,
Tabi olup açılarak enginlere,
Ta arşta selâm verdirip meleklerle,
Uçtuk oradan alemleri Feleklerle.

ALLAH ALLAH bana ne oldu,
Kalmadı nar her yer nur oldu.

Rahmetin Nusretinden doğdu,
Açınca perdeyi sen çıktın ALLAH'ım,
Uğruna bende İsmailim ALLAH'ım,
Şu fakiride almaz mısın yanına.

ALLAH ALLAH bana ne oldu,
Kalmadı nar her yer nur oldu.

Şan ve nişan kalmasın artık istemem,
Kapıda kulum başka yere gidemem,
İçeri alırmısın bizi efendim,
Zira kapı zor açılıyor efendim.

ALLAH ALLAH bana ne oldu,
Kalmadı nar her yer nur oldu.

(2. 8.1979)

CAN

Cananımdan Can istedim lütfedildi bize Can,
Bütün alem oldu Can, Canla kaldık Canla Can,
Eğer her kim ister ise hemen gelsin bizde Can,
Evvel duyduk sonra uyduk cümle olduk, Canla Can.

Sende Can olmak ister isen, eğreti Candan geç,
Canlar içinde dönüp duran kimyayı Can'ı seç,
Bu pazarda Can alıp satılır sakın kalma geç,
Sureti İnsanda kalma sıreti İnsan'ı seç.

Bir Can verdikte evvelâ, bin Can aldık sonunda,
Ancak ulaşır Can'a Can, sabur ve Salâtle,
Yoktur Candan gayrı alemde dost asla ve asla,
Can içre gir Canları gör boyan Sıbgatullaha.

Sende o Candan ayrı değilsin iyice anla,
Bir an geçirme vaktini sakın, tembelle hamla,
Kalsada yüzünde gözünde bir iki damla,
Akıt onuda gönlüne kalasın sende Canla.

Necdet bu sözü söyler ona söyledi büyükler,
Çünkü bu söz ile yanmaktadır Canlar yürekler,
Her kim bu söze uyar hemen açılır menziller,
Can katar Canına (İZA CAE) ve diğer Sureler.

**KONYA YOLUNDA
(12.12.1986)**

DÖNER ALEM

Bu gün vechi bakıyı görünce gönül.
Varlığına oldu alem en büyük ödül.
Aşka yan kendini bul sonradan öğül.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Cümle eşya gözünde yok olunca birden.
Kim sana seslenir Alemde acep nerden.
Baktığında Aleme zeytin gözlü erden.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Kendini seyredince hep varlığında.
Kalmayınca bir an nefsin darlığında.
Sen seni seninle bir güzel sardığında.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Bugün olmuşsan eğer bir manâ eri.
Yoktur mutlak sende gayrın hiç yeri.
Verdiğinde hemen beş parasız seri.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Basar açıldığında olur basiret.
Alemleri bir gör bir olarak seyret.
Kendini bulupda ettiğinde hayret.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Görenle görüneni bir edince.
Varlık bendini bir güzel delince.
Alem benim, benim varlığım deyince.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

İkiyi terk edip varınca bire.
Uzakta gördüğün inince yere.
Vurunca neşteri yok olan sere.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Mevlâ efendidir, nâ bizim efendimiz.
İsimde kalırsan bulamazsın ey aziz.
Bilirsen eğer hepimiz efendiyiz.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Mevlânayla efendi göründü bir güzel.
Bu işler takdir oldu ezelden ezel.
Eğer olursan Mevlâna, bir kul tezel.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Mevlâsı Mevlâ ile dolu Mevlâna.
Anlayana bunlar hep açık manâ.
Bulduğunda kendim olursun danâ.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Şems'i bulduğunda, gönlünde ateş.
Durma her yandan varlık dağımı eş.
Doğduğunda mutlak Muhammedi güneş.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Mevlevi dediler bir kısmı yola.
Bunda ayrı gayrı acep ne ola.
Girdiğinde bütün Ruhlarla kol kola.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Şems'i Mevlâna'yı kaldır aradan.
Hem isimleride çıkar sıradan.
Yaşadığında tekliği sonradan.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

Mevlâna Mevlâyaya oldu bir nişan.
Hakka hakkıyla Hak olarak koşan.
Olursan eğer benliğini aşan.
Dönersin sen döner alem döner Mevlâna.

(11.10.1979)

DEMEK

Ey Can kardeş geldin demek,
Aşk kelâmın duydun demek,
Hak yoluna uydun demek,
Boş olurmu bunca emek.

Nerde böyle dolaştın,
Aklu fikrin neye şaştın,
Başına ne işler açtın,
Gafletine uydun demek.

Geçiyor günler bir iki,
Nerde deniyor seninki,
Döneklerin olma ilki,
Ayrılık gafletmiş demek.

Vakit geçirme yol irak,
Gayriyide hemen bırak,
Ayrılık firaktır firak,
Aşk artıyor meşkle demek.

Sende talib oldun ise,
Yüzün hakka tuttun ise,
Mürşidini buldun ise,
Menziline vardın demek.

Sakın ha gaflete dalma,
Bigâne meclisine varma,
Nefsindende hiç borç alma,
İyi güne kalmaz demek.

Uzaklaştın Hak yolundan,
Masiva girdi solundan,
İçmedin aşkın suyundan,
Ateşin kül oldu demek.

Sıkı tut Can'ı Canan'ı,
Geçirme bir dem boş an'ı,
Olsanda dünya hayranı,
Bırakmak lâzımmış demek.

Terki gaflet eyle heman,
Ediver kendini seyran,
Bu sırra hayran kal hayran,
İydi ekber buymuş demek.

Maddeyi ko manâya geç,
Nas içinde üryanı seç,
Beli deyip kendinden geç,
Böyle imiş olmak demek.

(4.9.1988)

EHLİ BEYTİ SEV

Dünyada en nadide ocak,
Cümlenin arzuladığı bucağ,
Açılmış müslümanlara kucak,
Sonsuza dek ehli beyti sev.

Alemlere Rahmed Resulullah,
Medih etti onu Canab-ı Allah,
İsimlerinden biride Abdullah,
Sanada Rahmed Resulullah'ı sev.

Hazreti Ali ilmin kapısı,
Arslanlar gibi vücut yapısı,
Elinde kaldı Hayber kapısı.
Sana yollar açan Hazreti Ali'yi sev.

Mü'minlere şefkat kucağı,
Hasan ile Hüseyin'in ocağı,
Seyyid ve Şerifler kaynağı,
Mü'minler anası Fatımatüzzehrayı sev.

Hasanül Mücteba seçilmişlerden,
Her yönden saadete ermişlerden,
O dahi şehid edilmişlerden,
Cenned gençlerinin Seyyid'i Hazreti Hasan'ı sev.

Hüseyini çekdiler kerbelâya,
Uğrattılar türlü türlü cefaya,
Nasıl hesap verirler Sultanül enbiyaya
Şehidler sertacı Hazreti Hüseyin'i sev.

Ehli beyti her an ve daim an,
Ömür boyu sevgilerine kan,
Onlar için canı gönülden yan,
Resulullah aşkı için ehli beyti sev.

(3.6.1987)

EDEB YA HU

İnsan'a yakışan edeb'dir, edeb,
Yolları aştrın sebep'dir, sebep,
Kendini bilmek gerektir, gerek,
Bilenler yanında edeb ya Hu.

Küçüktün bir dem büyüdün güzel,
Halini biliyormuydun ki ezel,
Yükseklere çıkıpta atma gazel,
Büyütenler yanında edeb ya Hu.

İlmin yok idi, fakat öğrettiler,
Seni nice zaman bakıp göttüler,
Bir yere getirip adam ettiler,
Öğretenler yanında edeb ya Hu.

Cahillik ettin kaç kere, af gördün,
Belki gönlünün muradına erdin,
Etrafını zaman zaman yerdin,
Affedenler yanında edeb ya Hu.

Gel büyüklenme eyle secdei ahh,
Demiyesin gün geçtikçe vah vahh,
Ediver gönlünü acilen ıslahh,
Salihler yanında edeb ya Hu.

Ermeğe çalış kendi özüne,
Kanma sakın cahillerin sözüne,
Aşk sürmesini çekiver gözüne,
Görenler yanında edeb ya Hu.

Dalmağa çalış bahri zatına,
Çıkıver her dem erenler katına,
Erersin elbet manayı batına,
Erenler yanında edeb ya Hu.

Geçiver artık ak ile karadan,
Mutlak sevmiş senide yaradan,
Çabuk çıkar kendini aradan,
Çıkanlar yanında edeb ya Hu.

Ölmeden evvel ölmeye çalış,
Sende olanı görmeğe alış,
Hiç iyi olmaz gaflette kalış,
Ölenler yanında edeb ya Hu.

Kendine dön, kendine dön, kendine,
Takılma gayrı varlık bendine,
Ermek için gerçek ALLAH dinine,
Erenler yanında edeb ya Hu.

(13.12.1987)

EY GÖNÜL

Hak'ı istersen ey gönül,
Kimliğini ararsan,
Bulursun elbet bir gün,
Benliğini yararsan.

Gaflet edip durma sen,
Ehli derdi ararken,
Yanarsın belki bir gün,
Bu sevgiyle coşarken.

Sen Sende var olan,
Hak'ı her dem ararken,
Soyun cümle sivadan,
Aşıkane yaşarken.

(7.10.1981)

ELBET

Sende başlar hayatım,
Senle bitecek elbet,
Sende ağlar gözlerim,
Güldüreceksin elbet.
Sen bir Ademi halis,
Bense gururlu iblis,
Olamadım bir muhlis,
Olduracaksın elbet.
Sen çok eski bir usta,
Bense acemi kukla,
Oynatırsın kabukla,
Öğreteceksin elbet.
Sen Kenan'ın Yusuf'u,
Ben Zeliha tutkusu,
Gelir gaflet uykusu,
Uyandırırısın elbet.
Sen Musanın Harunu,
Ben Mısır Fir'avnu,
Düşündürürsün yarımı,
Pişman etmessin elbet.
Sen gözler açan İsa,
Bense gezer kör ama,
Bilirsinde pek alâ,
Açarsın gözüm elbet.
Sen mağarada gizlice,
Ben kapıda örümcek,
Gelen gitti görüncek,
Hicret edersin elbet.
Sen şirinsin heyhat,
Bense ameile Ferhat,
Dağı delmeğe gayret,
Deldireceksin elbet.
Sen leylâsın safalı,
Bense Mecnun sadalı,
Can kaynadı mayalı,
Tutturacaksın elbet.
Sensin kül'ün güneşi,
Bense cüz'ün şulesi,

Gönlümdeki ateşi,
Coşturacaksın elbet.
Sen bir ilk bahar yeli,
Ben se son bahar seli,
Nasıl oldunsa Veli,
Olduracaksın elbet.
Sen bir gülsün edalı,
Bense güle sevdalı,
Tutunduğum o dalı,
Kırmayacaksın elbet.
Sen bir balsın şifalı,
Bense hasta marazlı,
Bal herkese faydalı,
Deva olursun elbet.
Sen hep vahdette kaldın,
Beni kesrete saldın,
Nerde diye arattın,
Bulduracaksın elbet.
Sen ben dedim çok kere,
Akıl şaştı boş yere,
Perde oldu cevhere,
Bir gün anlarım elbet.
Gayrıya değil sözüm,
Sever içimde özüm,
Anladınmı iki gözüm,
Diyende sensin elbet.
Sen deyince de baktım,
Birden gönlüme aktım,
Hani bir sayacaktım,
Hepimiz biriz elbet.
Birlikte sür seyranı,
Olda Cemâl hayranı,
Her gün eyle bayramı,
Yaşamak budur elbet.
Fazla söze hacet yok,
Etrafta görünen çok,
Gözümden sürmeyi çek,
Ben'i görürüm elbet.

(15. 2.1969)

EY CANIMIN CANI

Ey canımın canı ey derdimin ilâcı,
Ey basiret gözümün cilâsı,
Esselâmü aleyküm ve rahmetullah,
Ey gönlümün sultanı ey bahtımın fermanı,
Ey Rabbimin KUR'AN'ı
Esselâmü aleyküm ve rahmetullah,
Ey arşü kürsün tek Nur'u, ilk nefhada öldüren
İkinci nefhada dirilten,
Ey israfilin Sur'u,
Esselâmü aleyküm ve rahmetullah.
Ey her mevsimde açan, kokan solmayan gül,
Ey aşıkları tevhid nameleriyle doyuran bülbül,
Ey ebediyet ve ezeliyet meş'alesi,
Esselâmü aleyküm ve rahmetullah.

(26. 9.1985)

GEL

Kendine dön bak haline acı,
Ağartmışsın o gür siyah saçı,
Başına konya da saltanat tacı,
Aldanmadan kanmadan hemen GEL.

Kabuğunu kırıp çık ortaya,
Geçmiştir, artık bakma arkaya,
Bürün bu gün fakir bir hırkaya,
Zincirleri kır kopar da GEL.

Bütün bağları bir tarafa at,
Dünyayı nefsinin bir pula sat,
Yürü ara ilmene ilim kat,
Hürler gibi hür olmağa GEL.

Ne arar isen gönülde ara,
Terk eyle dünyayı sat bir pula,
Eyme başını bir an dahi kula,
Hakkı arayarak sorarak GEL.

Her şeyin her an hakkını ver,
Böylece gerçek yalnızlığa er,
Bunalırken dar geldiğinde yer,
Kapıyı vurmada, hemen GEL.

Gönül sazın telini bularak,
Aşk mızrabın kâlbine vurarak,
Hak ateşi benliğini sararak,
Varlığından soyunarak GEL.

Terk eyle benliğinden her şeyi,
Ayırıp senliğinden sen seni,
İdrak edip Ademdeki o demi,
Sendeki beni bulmağa GEL.

Uyuma seherlerde kalk erken,
Azalt hem, günlük yemeği yerken,
Gözünü aç henüz vakit varken,
Sendeki seni bulmağa GEL.

Ko, kapıda kalsın lâkabın,
Okunmak ister gerçek kitabın,
Kendinden kendine olsun hitabın,
Gir içeri hemen tedrise GEL.

Burda Cennet bahçeleri vardır,
Etraf dikenli, talipler azdır,
Gönlü dar olana, her yer dardır,
Varlığı seyr için enginlere GEL.

Pervane olup ateşe atıl,
Çık pazara yarım akçeye satıl,
Gel dönerek Aşk seline katıl,
Durmadan akarak deryaya GEL.

Var sana hemen Haktan bir müjde,
Görmek ister seni Rab, bu işte,
Kazandı birçokları geçmişte,
Sermayeni sende, almağa GEL.

Bir yüce sultanın kulusun,
Kendine baksana ne kadar ulusun,
Ama ne yazık ki susuz kurusun,
Çağlayana hayat bulmağa GEL.

Kendini sanma sade bu beden,
Olmaya bak nefsinı terkeden,
Yarına kalırsa ne gelir elden,
Gerçek benliğini bulmağa GEL.

Varlığın Hakdan gayrı şey değil,
İnad edme gayri huzurda eğil,
Benim dediğin varlık senin değil,
Gerçek senliğini bulmağa GEL.

KONYA
(13.12.1986)

GÖR BENİ

Bir gün uyanırsan eğer erkenden,
İbret alırsın belki güneş doğarken,
Kendini bulmak için haber sorarken,
Uyan artık durma sen gör beni.

Ademi iyi tanı, kendine bak,
Melekleri secdeye eğdi Hak,
Gönlünde hürlük meş'alesi yak,
Bütün esmalarımınla gör beni.

İdris ile seyran et gökleri,
Sonrada seyreyle yerleri,
Gerçek varlığından al haberleri,
İdris'in tedrisi ile gör beni.

İbrahimle olmaya bak Halil,
Ekmeyi, yemeyi, eyle kalil,
Nefsini kes öldür olsun zelil,
İsmailin gözlerinde gör beni.

Yıkılmış Kâ'ben, eyle mamure,
Hacı ol Kâ'beni, dön habire,
Kulak ver Manâdan gelen habere,
Siyah taşta köşede gör beni.

Bir güzel zem zem iç kana kana,
Koş Rabbine yalvar yana yana,
Hakkın dostluğunu ana ana,
Zemzemin özünde gör beni.

Yunus gibi atlarsan denize,
Balık gibi rastlarsan bir azize,
Kıssalar armağandır Haktan size,
Balığın karnındayken gör beni.

Musa ile ol istersen yoldaş,
Sırrına vakıf olmaya bak kardaş,
Gel sende turi sinaya yaklaş,
Len tereni'de gör beni.

İnni enallah nedir anla,
Aşk kitabı yazılır ancak kanla,
Varamazsın Hakka bilmiş ol zanla,
Musanın kitabında gör beni.

Vadi'i eymene gel buluş,
Bu yollardan geçer kâmil oluş,
Gece gündüz çalışmaya alış,
Vadi'i eymende gör beni.

İsa gibi Ruhûl Kudüsten al,
Gökte enginlere seyrane dal,
Bulamaz her İnsan böyle bir hâl,
Mescidil Aksada Kûdüste gör beni.

Meryem ile ol bir zaman hem dem,
İsa'nı doğur, yarın değil, bu dem,
Varlığında ara bul, kendini hem,
Esmada müsemmada, Ruhullahda gör beni.

Ol Muhammedi, bulursun Vahdeti,
Bırakma elden sakın gayreti,
Dönünce kendine edersin hayreti,
Peygamberin yolunda, Sıratullahda gör beni.

Mi'racı çıktığında bir gece,
Sırrından duyarsın bir bir hece,
Rabbınla hem dem olursun gizlice,
Sabah olunca (Men Reani) de gör beni.

(16.11.1986)

GELME NE OLUR

Dünyada yaşamak istersen eğer.
Hayatını sürdürmek nefsinle.
Vazgeç bu sevdadan beni dinle.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Varlığını tüm sarınca arzular.
Dostun olunca bütün arzılılar.
Böyle geçip giderken hep sancılar.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Yaşım gelip durur filân seneye.
Hep bağlanmışsın durmadan eneye.
Çekmişken dünyayı bir güzel, sineye.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Vardır sende sıhhat, zaman, para, pul.
Hep bunlara olduğunda gerçek kul.
Meşrebine uygun gelenleri bul.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Var git bir güzel hayatını yaşa.
Koş önüne gelen her türlü aş.
Geçirdiğinde yıllarını boşa.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Eğer Hakka olmak istersen yâr.
Bu işte vardır dersin gerçekten kâr.
Ağlarsan hep durmadan zari, zar.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Nefsini tanımak için dünyada.
Ruhunu bulmak için ukbada.
Bunları kaybedersin hemen sonunda.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Aşık olmak için sende mevlâya.
Uğrarsın bin bir türlü belâya.
Sonunda sıran gelir salâya.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Sevgin çoşunca yıkar dünyayı.
Kalmaz geçmişinden güzel bir anı.
Kaçırırsın Dünyadaki devranı.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Var git hayatını benliğine yaşa.
Vurursun yaklaşma başını taşa.
Sen, sen ol, ben olma vakitsiz, haşa.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

İstersin amma, Hakka varmak, tezelden.
Bu işlere soyundun mu? ezelden.
Nasib almak, (can vermektir) güzelden.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Dalmak istersin bir derin deryaya.
Boğulurken başlarsın uzun feryada.
Kalmaz varlığından bir çöp deryada.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Atarsan kendini aşkın seline.
Ne geçer bilmem ki, nefsinin eline.
Söğüp sayarsan geleni diline.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Rabbini bulmak için, bir yerde.
Perdeler kalmayınca ara yerde.
Kâfir olursun Rabbi görünce her yerde.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Sanki olmuşsun Hakka bir güzel kul.
Yürü git uygun dostlarını bul.
Rahat edersin böylece ol, bir kul.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Hayatını sürdür zahirinle.
Gönlünü avut her dem benliğine.
Yaşa durma her zaman senliğine.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Pervaneyi ibret alma sakın.
Yanarsın pek bana olmada yakın.
Hele geçmişlerin haline bakın.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Bir gün yaklaşayım dersen nefsinle.
Bu işler öyle olmaz beni dinle.
Daldığında gaflete sen senle.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Göze alamassan ölmeyi bu gün.
Geçen geçti geride kaldı dün.
Kapalı durup açılmadıysa gözün.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Bana yaklaşıpta, beni göremessen.
Gönlümdeki gerçeğe eremessen.
Bu bilmeceyi hemen çözemessen.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

Mevlâna dedi, ne olursan olda gel.
Bizim sözlerimiz imadır bunu bil.
Mutlak varlığına hemen eğil.
Gelme bana gelme sakın gelme ne olur!

(13.5.1979)

GEREK

Hakka varmak ister isen gönül yolun tutman gerek,
Üzerinden varlık yükün hemen çabuk atman gerek,
Birde kâmil yere varıp evvel elin tutman gerek,
Yedi deniz beş deryadan hemen aşıp geçmen gerek,
Ateşi Aşkla sûzan olup gece gündüz yanman gerek.

Secdedir Beşeri İnsan eden İnsanı Canan,
Sende secde et daim, olasın Hakka yaran.

San'at ilim musiki, birde aşkı İlâhi,
Var ise eğer gayreti, olur İnsan Vallahi.

(10.10.1977)

GÖRDÜM

Bir an şöyle dalmış idim derinden,
Belirdi sırlar gönlümde hafifden,
Zerreler ENEL HAK diye çağrışıyordu,
Hep maddeler manâya koşuyordu.

Onlardan zuhur eden esrar'ı gördüm,
Akılları durduran ihtişamı gördüm.

Her şey kemâlde sevâl yok, yok,
İlâhi sırları gönlüne sok, sok,
Sakın kalma sen gaflette kardeşim,
Zikrullahdır benim her şeyim.

Gaflette kalmayan canları gördüm,
Kendinden geçmiş aynaları gördüm.

Gönlüme baktım, ben, bende değilim,
Sırlıyı görüp rükua eğildim,
Senlik benlik kaydı böylece bitti,
Düşmanlarım dahi dost olup gitti.

Kemâlde olan Cemâlleri gördüm,
Şanı yüce olan erenleri gördüm.

Alem devirde devamlı manâlı,
Aşk kervanı yürümekte edalı,
Gönlümüzde safalı Mustafalı.

Habibe habib olmuş habibleri gördüm,
Aleme sultan olmuş fakirleri gördüm.

(20.10.1966)

GELDİM

Elest deminden sonra Dünyaya geldim,
Nimetlerini yedim şükranе geldim,
Nefsimi yakmak için külhane geldim,
İsmiñi duymak için divane geldim.

Seni bilmek diledim Habibine geldim,
Seni bulmak diledim KUR'AN'ına geldim,
Seni sevmek diledim Rasul'una geldim,
Seni görmek diledim Nur'una geldim.

Batından zahire zahirden batına geldim,
Ruhtan bedene bedenden Ruh'a geldim,
Nurdan zulmete zulmetten Nur'a geldim,
Sevgiden gaflete, gafletten sevgiye geldim.

Ekildim biçildim harmane geldim,
Eğildim büküldüm huzura geldim,
Ağladım yalvardım göz yaşе geldim,
Yiğit değilim amma meydane geldim.

(4.5.1979)

GAYE

Bu alemden maksat gayedir, gayesizlik değil.
Gaye oldurki, sana yoldur, yolsuzluk değil.
Her Şeyi olduran mayedir, mayesizlik değil.
Haya'dır İnsanı yücelten, hayasızlık değil.

Kaygı yol aŐdırır İnsane, kaygısızlık değil.
AŐktır maŐuka kavuŐturan, AŐksızlık değil.
Can ile cana ulaŐılır, cansızlık değil.
İnsan İnsan ile İnsandır, hayvanla değil.

Seni HAK'ka erdiren HAK'tır, HAK'sızlık değil.
İstersen HAK'kı bulmak çalış, tembellik değil.
Dünya bir cevherdir değer bil, değersizlik değil.
Ömrünü boşa harcamaki, iflâs yeri değil.

Burası imkân alemidir, İmkânsızlık değil.
İnsanları umut yaŐatır, umutsuzluk değil.
İŞ bu alemde yanmaktır, ötede değil.

(5. 8.1963)

GÜZEL ALLAHIM

Duydum ki varmışsın güzel ALLAH'ım,
Göremedim nerdesin güzel ALLAH'ım,
Damarlarınızdan yakıynım diyorsun,
Şübhem yok asla biliyorsun.
Acaba bendemisin güzel ALLAH'ım,
Acaba nerdesin güzel ALLAH'ım.

Duydumki gökteymişsin güzel ALLAH'ım,
Madem ki arzda ne var güzel ALLAH'ım,
Habibin dedi cennetten uzatsam ipi,
Muhakkak ucu RABBİME değer idi.
Acaba yerdemisin güzel ALLAH'ım,
Acaba nerdesin güzel ALLAH'ım.

Mekânları yaratmışsın güzel ALLAH'ım,
Sana mekân yokmu güzel ALLAH'ım,
Mekânların mekânıym diyorsun,
Perdelerini hemen örtüyorsun.
Yoksa bütün alem hep senmisin güzel ALLAH'ım,
Yoksa gören ve görünen hep senmisin güzel ALLAH'ım.

Duydum ki gönüldeymişsin güzel ALLAH'ım,
Acaba hangisinde sin güzel ALLAH'ım,
Kırık kalplerin yanındayım,
Gariplerin bağındayım diyorsun.
Acaba yanan kâlbimdemisin güzel ALLAH'ım,
Acaba öten bülbüldemisin güzel ALLAH'ım.

Duydum ki davetin varmış güzel ALLAH'ım,
Koştum habibini buldum güzel ALLAH'ım,
Baktım sen ondasın oda sende,
Perde yok asla yok perde,
Peki ben nerdeyim ben nerde,
Hayretteyim her an her yerde,

Sultanım, kulunum kapına geldim,
Habibini buldum kendime geldim,
O her yerededir üzülme dedi,
Benliğini yakınca sendedir dedi,
Azmimiz yolunda ölmektir karınca misali,
Fakiri unutma Rabbim tattır visali,
Artık yerini biliyorum güzel ALLAH'ım,
Ölmeden evvel ölüyorum güzel ALLAH'ım.

KONYA
(12.12.1987)

HEMEN GEL

Hız. ŞEMS'te

Yol budur ancak bilene,
Gönül verme her önüne gelene,
Bir imkân geçirdinse eline,
Hemen Aşkullaha gel.

Düşün halini çok zaman,
Derun içre gönlünü saran,
Bağzanda seni yoran,
Hemen fikrullaha gel.

Kaynar gönlünde bir kazan,
Vaktini değerlendir sende kazan,
Ey dertli Aşık Ozan,
Hemen zikrullaha gel.

Hakkın sevgilisi Habib'i Ekrem,
Ondan gelir bunca ikram,
İster isen gönlünde bayram,
Hemen Habibullah'a gel.

Hakkın gayrı olan kelâm,
Fayda vermez vesselâm,
Kendine dön ey Adem,
Hemen Kelâmullaha gel.

Dostluk libasın giymeye,
Hakkı her dem bilmeğe,
Cümle varlığı sevmeye,
Hemen Halilullaha gel.

Gayretin azaldı ise eğer,
Biraz gaflete düşmüşsün meğer,
Bu işler çok gayrete değer,
Hemen şevkullah'a gel.

Güçlenmek için sende,
Genişleyerek her ande,
Ulaşmak için enginlere,
Hemen Kudretullah'a gel.

Duymak istersen sende seni,
Ara hem bende beni,
Ele geçirmek için böyle demi,
Hemen Sırrullah'a gel.

Sırat'ı mustakimi çabuk geç,
Daha ileri menzili seç,
Durma sakın kalma geç,
Hemen Sıratullah'a gel.

Bir güzel boyanmak için,
Hakka yaran olmak için,
Aşk derdine yanmak için,
Hemen Sıbgatullaha gel.

İbret almak için Aşktan,
Gönlüne inen çerağdır Arştan,
Serapa varlığı tutuşan,
Hemen Hazreti ŞEMS'e gel.

(20. 2.1970)

HAC

Hac Hac dersin hacca gitmek istersin,
Kabe sende sen nerdesin.

Hacı ona derlerki Mevlânın yolun bula.
Hac ona derlerki gönül içre yol ola.

Bu bir sırdır nasib olmaz her kula,
Erenler meclisinde Kâbe'yi gösterirler sana.

**KONYA YOLUNDA
(12.12.1986)**

HADİ KALKSANA

Kervan yürüyor ey dertli kardeş.
Kendine bul gönülden bir eş.
Kurma sakın boş hayellerle düş.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Uyan nesin, nasılsın, nerdesin.
Kaldır gözünden varlık perdesin.
Özünü bilmek için her şeyin.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Dalmışsın bir güzel gaflet haline.
Bu hâlden bilmem ne geçer eline.
Amellerin tutulmuş sam yeline.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Durma geçiyor vaktin an be an.
İçinde kalmış ölüyor bu can.
Ruhun feryad edip kan ağlıyor kan.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Geçti hep sevdiklerin sıradan.
Bir gün çıkarsın sende aradan.
Bakidir çünkü mutlak yaradan.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Elinde varken bunca imkân.
Boş geçirdiğin günlere yan.
Nefsine karşı dayanda, dayan.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Birazda gel kendine dön.
Aklına şuuruna yön ver yön.
Kendini yakıyorsun artık sön.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Benim dersin hep, ortada varken.
Peşinde cümle eşya sana varken.
Çok şeyler kaybettin buldum derken.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Sen dersin ben dersin o dersin.
İstermisin vehmin yere sersin.
Eğer aldıysan ehlinden dersin.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

Benliğine eğil aslımı ara.
Sonra düşünürsün bak kara kara.
Sen seni bulursan varırsın yara.
Hadi kalksana benliğini aşsana.

(19.10.1981)

HU ALLAH İLLÂLLAH

Ezelden geldim yane,
HU ALLAH İLLÂLLAH.
İçtim gözünden kane,
HU ALLAH İLLÂLLAH.

Her dem ciğerim yanık,
HU ALLAH İLLÂLLAH.
Her an gönlüm uyanık,
HU ALLAH İLLÂLLAH.

Ben giderim aslıma,
HU ALLAH İLLÂLLAH.
Yol bulurum dostuma,
HU ALLAH İLLÂLLAH.

Yürü sende Canane,
HU ALLAH İLLÂLLAH.
Nurlar dolsun hanene,
HU ALLAH İLLÂLLAH.

Kalma sakın bigâne,
HU ALLAH İLLÂLLAH.
Çekseler seni dâre,
HU ALLAH İLLÂLLAH.

(27.9.1981)

HADİ ALLAHA ISMARLADIK

A'mada kaldım bir nice zaman,
Vahdette sürdüm ben hayli devran,
İstedim eylemek birazda seyran,
Yöneldim HALİL'e Habib'e doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

Önce hâlk ettim Nur MUHAMMED'i,
Elbise giyip oldu AHMED'i,
Hediye ettim ona SAMED'i,
Yöneldim HALİL'e Habib'e doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

Bir zaman Cennet içre dolaştım,
İblis'e uyup aklımı şaşım,
Adem iken sınırıda aşım,
Yöneldim Havva'ya elmaya doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

Cennette iken ayağım kaydı,
Onu da MEVLÂ kusurdan saydı,
ADEM, HAVVA, İBLİS'de oradaydı,
Yöneldik dünyaya esfele doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

İdris ile türlü urbalar biçtim,
Giyip süslenip renkleri seçtim,
Bir zaman sonra hepsinden geçtim,
Yöneldik makam'ı Aliye doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

Nuhla inşa ettik gemiyi,
Seyranda hem azalttık yemeği,
Onunla geçti hayli emeği,
Yöneldik Cudiye Cebel'e doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

İbrahim'e de çok oldum yoldaş,
İsmail'e döktük birlikte yaş,
Onda başladı tevhidde hâldaş,
Yöneldik kesretten Vahdete doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

Musa (AL) ile de sözleştim Tur'da,
Len terani dedim ona burda,
Ve bi vadil mukaddesi tuva,
Yöneldik kelâmdan Kelime doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

İsa'yı Meryem'e nefyettim biraz,
Kalmadı onda hastalık maraz,
Gafiller bu sırra oldular garaz,
Yöneldik derken Ruhûl Mesihe,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

En sonunda erdim Mustafa'ya,
Koşarak hemen şehri safaya,
Düşmemek için her dem hataya,
Yöneldik habib'e mahub'a doğru,
Hadi ALLAH'a ısmarladık haydin eyvallah.

(23.8.1988)

HAZMİ TURA'NIN HUZURUNDA

Gitmiştim bir gün Nusret Tura'ya,
Gönderdi beni Hazmi Tura'ya,
Yazdı verdi elime bir kâğıt,
Sanki içinde bin türlü ağıt,

Gidip Fatih'e girdim dergâhına,
Alıp içeri oturttu yanına,
Okudu elimdeki kâğıdı,
Çözülen ayağımın bağıdı.

Oğlum dedi, hergün şunları yap,
Gittiğin dünyadan hemen sap,
Görünce o muhterem Hak dostu,
O günüm bilsen ne hoştu.

Hadi oğlum Allah Selâmet versin,
Yoluna güle güle gidersin,
Çıkarma bizi sakın gönülden,
Gaflette kalırsan ne gelir elden.

Hazmi Tura ilk mürşidim oldu,
İhsanları fakire çok boldu,
Bir gün yine gittim dergâhına,
Oturttu beni hemen karşısına.

Anlat bakalım gördüklerini,
Değerlendirelim hallerini,
Anlattım tüm gördüklerimi,
Başımdan geçirdiklerimi.

İki şeye sevindim dedi bana,
Bunları anlatayım sana,
Biri unutmamışsın bizleri,
Diğeri gitmişsin hayli ileri.

Okuturdu mesnevi Bayezitte,
Bir gün nasip oldu orda ziyarette,
Anlatıyordu hakikati Nuh'dan,
Nasıl kurtulunur o tufandan.

Sanki Şu anda görür gibiyim,
Ruhaniyetini sezmiŐ gibiyim,
Bakıyor sanki yazdıklarına,
Tebessüm ediyor anlattıklarına.

Tekrar yine gittiğimde dergâha,
UlaŐamadan o padiŐaha,
Hacdan gelince pek hastalanmıŐ,
Hemen Rahmeti Rahmana dalmış.

O anda sanki siddikın sözü,
Muhammed öldü ise Allah baki,
Şimdi ne yapacağız dedim,
Nusret Bey'e gideceksiniz dediler.

Daha evvel dükkânda alıŐıyorken,
Sanki geldi karşıma duvar içinden,
Coşturdu beni tevhid ile,
Bende ŐaŐtım o zaman bu işe.

Sonra baktım yere iyd yazılmış,
Sanki bir el hat kazılmıŐ,
Anladım ki o an bayrammıŐ,
Fakire lütfen vedaya gelmiş.

(5.12.1963)

HAKİKAT YOLCULUĞU

Tâ ezelin derinliklerinde bir hâl idi,
Rab vahdette zaman ve mekân yok,
Tâ evvelin evvelinde bir hâl idi,
Sema ve cihanın adı sanı yok.

Yaradılmamış henüz Nur'ı MUHAMMED'i,
Başlamamış fitnesi nefis ve şeytanın,
Yazılmamış dahi mührü Peygamberi,
Yokmuş zerresi nefis ve eşyanın.

O ezel aleminden geliyor bu kün emri,
Her şeyin başlangıcı kâinatın nüvesi,
Bu güzel alemde çıkıyor zuhura kendi,
Sırrı ayan eyleyip cihan oldu müzesi.

Başı olmayan başlangıçta Rab yarattı inciyi,
Zuhurunda incinin yoktu sonu ve başı,
Sonra bakınca aşkıyla Rab ağılattı inciyi,
Utancından incinin eridi aktı yaşı.

O yaş ki ilk tecelliye mazhar,
Nur'u MUHAMMEDİ'nin ilk zuhuru,
Aşk ile doldu her tarafı esrar,
Bulacaktı alemler bununla huzuru.

Yine Rabbin tecellisi belirdi ezelde,
Nur'u MUHAMMED'iden doğuyorken Peygamberan,
Bir hoşça cümbüş başlamıştı ezelde,
Ediyordu Habibine doğanları armağan.

Ruh'u Peygamberiden doğuyordu veliler,
Başlamıştı hem lehvi mahfuz yazmağa,
Sıra ile geliyordu yüzü güzel benliler,
Rab ezel şarabını dolduruyordu bardağa.

Açıldı yaprak yaprak sema,
Yayıldı katmer katmer arz,
Aşk ile yandı başladı sema,
Eyledi alem halini Rabbine arz.

Ol alemde öyle bir mahâl ki,
Fitne Fesat hep dolu dolu,
Rabbın son tecellisi bu hâl ki,
Bağlananın kötüdür hep başı sonu.

Ey Rabbim fakirde gözlerini açtı bu alemde,
Baktım ki bir taraf renk renk burcu burcu kokuyor,
Bir tarafta gördüm ki başlamış kötülükler ilk demde,
Arada kıl kadar fark var basarken tâ derinden korkuyor.

Nihayet alem Ruh maden, nebat oldu,
Sıra hayvana geldi sureta olmuş İnsan,
Rabbın himmeti boldu içine Ruhu doldu,
Girince Ruh bedene ADEM'e dönmüş cihan.

Bu ahvalde yolun yarısı oldu tamam,
Rab nida etti yeriniz orası değil kanmayın,
Bu alemde bana çok deyin aman,
Hemen geri döneceksiniz sakın bağlanmayın,

Fakirde bir gün cennette geziyor,
Şeytana uydu aldandı nefesine,
Yutmamıştı daha buğdayı çiğniyor,
Kovuldu Cennetten bak ADEM bahsine.

Dahi yolumuz ŞİT üzre oldu,
Erişti himmeti Rabbın sağımdan,
Her an yanımızda çok belli oldu,
Başladık kazmağa nefis dağından.

İste yolumuz İdris'e vardı bugün,
Başladık biçmeğe hülleyi bölük bölük, parça parça,
Koyulduk hakikati tedrise o gün,
Kapandık ağyara karsı o gün ölüğ ölüğ, sırça sırça.

Nihayet Nuh'a eristik sonunda,
Nefs tufanı sarmışken cihanı,
Fakire oldu çok himmeti onunda,
Bindik gemiyi Ruh'a seyre gittik cihanı.

Buraya kadar gördüklerim ahvalim,
Menzilimiz MUHAMMED MUSTAFA oradan sana ALLAH'ım,
Düştüm şeyhimin peşine sunmaktayım arzı halim,
Fakiri hakiri yolda bırakma yürüt ALLAH'ım.

(25.2.1970)

HUZURULLAHDA

Erenler bağına girdik gireli,
Gönül ayinesin sildik sileli,
Bezmi safayı sürdük süreli,
Ayrılmaz olduk huzurullahdan.

Ferhat gibi nefis dağın deleli,
Abu hayat dahi içtik içeli,
Bizde bu dünyadan geçtik geçeli,
Ayrılmaz olduk huzurullahdan.

Faniyi bakiye değişmek ile,
Alarak haberi oynaya güle,
Bülbül'ü Ruhum bakarak güle,
Ayrılmaz olduk huzurullahdan.

Rızayı razide arayıp bulup,
Dünyayı gayriye verip bırakıp,
ALLAH'u ekberle divana durup,
Ayrılmaz olduk huzurullahdan.

(8.8.1988)

HAYAT NE GÜZELDİR NE GÜZEL

İnanç olursa eğer İnsanda,
Mevlâda bulunursa ihsanda,
Bazı günler sen zorlansanda,
İmanla hayat ne güzeldir ne güzel.

İslâmın her türlü şartıyla,
Gönülleri saran şifasıyla,
Asalet veren edasıyla,
İslâmla hayat ne güzeldir ne güzel.

Okunur elinde canların,
Düşmez dilinden hiç onların,
Hepsi doğrudur onda yolların,
KUR'AN'la hayat ne güzeldir ne güzel.

Gerçek yakının seninde varsa,
Onun sevgisi gönlünü sarsa,
Sana her şeyi ile yarsa,
Dostla hayat ne güzeldir ne güzel.

Kendini buldu ise kişi,
Yoluna girdi demektir işi,
Kaç olursa olsun yaşı,
Canla hayat ne güzeldir ne güzel.

Gönlün devamlı çak ederse,
Bir uçtan bir uca hep giderse,
Neş'eyle bir şeyler raks ederse,
Aşkla hayat ne güzeldir ne güzel.

Sev cümle varlığı HAK için,
Hizmet eyle sen hep halk için,
Abu hayatı doyarak için,
Sevgi ile hayat ne güzeldir ne güzel.

Yarini hemen bulmağa bak,
Gayriyi ateşe koyup yak,
Dost bağına sel ol coşup ak,
Yarla hayat ne güzeldir ne güzel.

At başından kargaşayı,
Yaptır kendine güzel aşığı,
Balla doldurursan kaşığı,
Huzurla hayat ne güzeldir ne güzel.

Mevlânın övdüğünü bulmuşsan,
Tacı Kerramneyi takmışsan,
Gözlerinin içine bakmışsan,
İnsanla hayat ne güzeldir ne güzel.

Hayallerinden geçtin ise,
Alemi ukbaya geçtin ise,
Necdeti bir yerde buldun ise,
ALLAH'da hayat ne güzeldir ne güzel.

(10.2.1963)

HAYÂL ALEMİ DÜNYA

HAK yoludur bizde geldik dünyaya,
Bak kalmıyor hiçte mal mülk ukbaya,
Nasibinde var ise alırsın buradan,
Maziinde olursun sende bir hatıradan,

Zavallı Necdet sende düştün esfele,
Çıkmaktır kuyudan en müşkül mes'ele,

Dünya bize her an efsun okuyor,
Sonra hemen dize gelsin bakıyor,
Aldanmamak bu süfli miskine,
Yapmalı hep ne isterse tersine,

Zavallı Necdet sende düştün esfele,
Çıkmaktır kuyudan en müşkül mes'ele,

Hayatta iken yönünü döndürmessen kıblene,
Ahirete gidince güvenilir mi ilmine,
Bak günümüz hep beş pula gidiyor,
HAK bizden mutlak İLLÂ istiyor,

Zavallı Necdet sende düştün esfele,
Çözülür sabırla en müşkül mes'ele.

(27.8.1988)

KUR'AN OKU

Ey hitabı İlâhiye mazhar,
Gönlündeki güzeli eyle izhar,
Çekmeden seni içine mezar,
Şevk ile kendine Kur'an oku.

Yaşayan var nice gaflet ehli,
Görürler hayatı toz pembeli,
Zannederler ki uzun vadeli,
Gafletle yaşayana Kur'an oku.

Kabre girmiş biçare ölüler,
Arkadan çoğu hayır beklerler,
Fatiha isteyip yad ederler,
Evvel gidene Kur'an oku.

Öğrenir belki birkaç mesele,
Tamamen düşmemişse esfele,
Uğraşman gider sanma nafile,
Bıkmadan cahile Kur'an oku.

Zevkine varmıştır mutlak elbet,
Ondaki sırra etmiştir hayret,
İdrak edende hayreti seyret,
Sıkılmaz hiç alime Kur'an oku.

Neşelendirmek için dervişi,
Varsa bile bin bir işi,
Nasıl olur, bak zikre girişi,
Hak için dervişe Kur'an oku.

Ariftir cümle gerçeği bilen,
Odur İrfan ocağından gelen,
Doğruca Hak yoluna giden,
Halk için Arife Kur'an oku.

Seni dokuz ay taşıyan,
Gece gündüz gözünde ışılan,
Her hastalandığında acıyan,
Fedakâr anana Kur'an oku.

Bir mr dışarlarda alışan,
Sana hep yedirmeğe alışan,
Hayat boyu dünya ile yarışan,
Cefakr babana Kur'an oku.

Nice dostların vardı geçmişte,
Mevla seni bir güzel semişte,
Bugün her firsat elinde işte,
Ltfet dostlarına Kur'an oku.

Anlamaya bak İlâhi kelâm,
Nasıl duymazsın sana selam,
Hissedersin hep bunca ilhm,
Gafil olma bilerek Kur'an oku.

Vardır onda Peygamber kıssası,
Mevzular hassasların hassası,
Hep toplar kimin varsa hissesi,
Yazık etme duyarak Kur'an oku.

Rahmed istersen Peygamberinden,
Hemen kalk çabuk fırla yerinden,
Yüzünden veya ezberinden,
Sevgili Peygamberine Kur'an oku.

(14.12.1985)

KONYA, KONYA

Gel gönül enginden süzülüp yere doğru,
Yolumuzu tutalım bir yüce ere doğru,
Coşkun sele kapılıp giderken deryaya doğru,
Yorulup bir dala konalım mı? Kon'ya, Kon'ya.

Bir şehre vardı uzaktan yolumuz,
Kalmadı gitti sağımız solumuz,
Bir oldu edna ile ulumuz.
Burası neresidir, dedim, Konya, Konya.

Mevlâna dediler bir vechi vardır,
Aşıklara her dem bulunmaz vardır,
Gönlüne dolanlar elbet bahardır,
Burası neresidir? dedim, Konya, Konya.

Tebrizli Şems parlamakta ortada,
Cesedi kuyuda kendi alâda,
Ne olduğu bilinmez halâda,
Burası neresidir, dedim, Konya, Konya.

Sadreddin'i Konevi'de vardır erlerden,
Muhyiddin'i geldi uzak illerden,
Derya'ya daldılar geçip göllerden,
Burası neresidir? dedim, Konya, Konya.

Mevlânadan sardı bir aşk cihanı,
Bulunmaz o demlerin anı zamanı,
O meclis dost edinmiş yarı ayarı,
Bizde o meclise konalım mı? Kon'ya, Kon'ya.

Varlık gemisi dolandı dünyayı,
Yokluk sahiline geldi dayandı,
O yerde kapalı gözler uyandı,
Bizde o yere konalım mı? Kon'ya, Kon'ya.

Öyle bir şehir ki şehirler hası,
Tutulmaz orda hiç aşıklar yası,
Okunur devamlı gönlüm Elif bası,
Seni unutmak mümkün mü? Ahh Konya, Konya

Yeşil türbe aleml coşturdu ezelde,
Ne değerler vardır ordaki güzelde,
Mevlevide'ki şiirde gazelde,
Dostları toplayandır, Konya, Konya.

Alâattinden bir bak aşığı,
Doyulmaz seyrine doğarken şafağı,
Bölük bölük geçer aşıklar kuşağı,
Bizde bu tepeye konalım'mı? Konya, Konya.

Şeb'i aruz düşün gecesidir Ölüm,
Bu oyunu oynayabilirmisin gülüm,
Seni kapıp gittiğinde coşkun selim,
Sahiline attığı yerdir Konya, Konya.

Mesnevide dizilidir inciler,
Aşıklar bütün sırları inceler,
Kervanları bir güzel şehre indiler,
Bu indikleri yerdir, Konya, Konya.

Mevlâna dedi altı ciheti kapa,
Aklı olan varlığını hemen yaka,
Bu işler acildir hiç değildir şaka,
Gerçek konucu isen kendine, Kon'ya, Kon'ya.

Ufuklarda arama sakın güzeli,
Bilmezmişin sen ezelsin, ezeli,
Bu sırları gönlümüzde bildik bileli,
Bizdedir Konya, gel de Kon'ya, Kon'ya.

(21. 8.1988)

KADİR GECESİ

Bir kadir gecesiydi o akşam,
Cümle yaran topluydu o akşam,
Ne alemdi, ne alemdi o akşam,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Canlar toplanmış sanki semada,
Dergâha gökten nurlar dolmada,
Bütün dervişler hep yol almada,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Pek konuşmuyordu çünkü yorgun,
Konuşturuyordu canları dalgın,
Gecenin feyzi herkese yaygın,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Bir vuslat ve gariplik hali idi,
Ey canlar kadrinizi bilin dedi,
Hepimize tek tek gülümsedi,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Yemeğe oturduk hep birlikte,
Sofra'i maideden yedikte,
Allah bize lütfetti dedikte,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Başladı zikri tevhid şevk ile,
Name, name döküldüler dile,
Verdik canları coşkun sele,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Aşık Hüseyin başladı söze,
Ayan oldu sırlar kapalı göze,
Nasıl geçilmez bu halde öze,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

Görmedi bir daha kadir gecesi,
Amma kadrini bilenlerin yücesi,
Düşmedi ağzından aşkın hecesi,
Şeyhimle son kadir gecesiymiş o akşam.

(15.5.1982)

KİME

Dünyaya geldik iradesizce,
Yaşarız gafletle gündüz gece,
Akıllar kemale ermeyince,
Gün kime sene kime ömür kime?

Gaybdan şuhuda eyledik sefer,
Yürüdük gurbette şamu seher,
Biraz gam hüzn, biraz da keder,
Hayat kime memmat kime, mevt kime?

Kazandık güya maddeyi malı,
Evlâtlar cümle dostlar iyali,
Bunlar dünyanın tutulan dalı,
Mal kime mülk kime evlât kime?

Haktandır başımıza gelenler,
Hepsi çileden geçti erenler,
Postları gamhaneye serenler,
Keder kime hüzn kime gam kime?

Zorlanma kaçamassın kaderden,
Ölsende her gün hüzn kederden,
Bozulmaz takdir ne gelir elden,
Gazap kime isyan kime, nisyan kime?

Zuhur eyler alemde bin türlü,
Diler açık, diler bakar örtülü,
Hepside birer geçer, görüntü,
Hak kime Hakkı kime, Hakim kime?

Maddeden manâya geç görüver,
Libası hiçliğı gel örüver,
Alemin defterini dürüver,
Ahret kime Cennet kime kevser kime?

Gözün aç bak görünen dost yüzü,
Eğer kendinde buldunsa özü,
Duyduğun cümle söz Hakkın sözü,
Hak kime batıl kime, gerçek kime?

Candan Canandan haber almayan,
Bahrı zatına hemen dalmayan,
Cura'yı teli vahdet çalmayan,
Can kime Canan kime, Cemâl kime?

Varlığın birliğinde her şeyin,
Hakikate baş eğip **beli** deyin,
Sofrai **Maide**'den de yeyin,
Nefis kime Ruh kime, Rahmet kime?

Silkin, üstünde kalmasın turab,
Batınına verir bir çok azab,
Hesapların ne incedir yarab,
Gizli kime sır kime, esrar kime?

En son zuhurun oldu beşerde,
Hesap görürsün neden mahşerde,
Alemleri kapladın dışta, içerde,
Rasûl kime Kitap kime, İnsan kime?

Semanın hüznü oldu bir kuşa,
Bizde vahh vahh ettik takılırsa,
Hoş görür bizi dedik mazurca,
Kus kime bülbül kime, gül kime?

(8.10.1978)

KIYMETİNİ BİL

İbret gözün aç kıl temaşa alemi,
Hele bul o dünyadaki Ademi,
Cenabı Mevlâm yitirmeden vadeni,
Ömrünün değerini kıymetini bil.

Anladınsa eğer o esrar'ı mim'i,
Buldunsa eğer Muhammedil emin'i,
Açtınsa eğer Hakka gönlü sineni,
Gönlünün değerini kıymetini bil.

Gülleri görürsün mevsiminde açar,
O Cemâlden türlü kokular saçar,
Rayihası her seherde göklere uçar,
Kokunun değerini kıymetini bil.

Gül dediğin ağaçta kemâldir,
Nur'u Muhammedi onda Cemâldir,
Aşıklara koku renk Haktan selâmdır,
Gülünün değerini kıymetini bil.

Aşık hemen gel kendini bul,
Eğer Hakka olur isen tam kul,
Dünya ve masiva etmez de bir pul,
Kulluğun değerini kıymetini bil.

Aşıklara hor bakmayın sakın,
Huzura girerler hep akın akın,
Yanlarına varınca edebini takın,
Aşıkların değerini kıymetini bil.

Gelin hep beraber aşka yanalım,
Rasulûllahı gönülden içten analım,
Ondaki esrar'ı İlâhiye dalalım,
Sırrının değerini kıymetini bil.

(15.10.1977)

KÂMİLLERİ BUL

Nerde baba kardeş hani deden,
Savrulursun bir gün toz gibi yerden,
Bunları düşünde ecelden evvel,
Yürü durma kâmilleri bul.

Zannetmekî ağyarsın,
Bilki sende bir yarsın.

Üzülme efendim umutsuz olma,
Günahım çok diye yirini durma,
Cahilede sakın akıl danışma,
Yürü durma kâmilleri bul.

Zannetmekî ağyarsın,
Bilki sende bir yarsın.

Cahildir taş ile toprağa koşan,
Böylece bir ömrü bigâne aşan,
Bulamaz aslını yolunu şaşan,
Yürü durma kâmilleri bul.

Zannetmekî ağyarsın,
Bilki sende bir yarsın.

Geçen geçmiş gelecek ise mübhem,
Nasibin şu demdir şu demdir şu dem,
Olmak ister isen sende bir Adem,
Yürü durma kâmilleri bul.

Zannetmekî ağyarsın,
Bilki sende bir yarsın.

Ademdir bu alemin varlığı özü,
Duyanda odur Mevlâdan ilk sözü,
Gafletten uyanda aç iki gözü,
Yürü durma kâmilleri bul.

Zannetmekî ağyarsın,
Bilki sende bir yarsın.

KONYA
(13.12.1987)

KANARCASINA

Hak'ka bağlan ey gönül,
Aşk'a dağlan sende gül,
Ariflere verde el,
İç meyinden kanarcasına.

Meleklerle bak hele,
Hep vermişler el ele,
Haydi sende gelsene,
Enginlere uçarcasına.

Bütün benliğini kaplasa,
Yüreğın hop hop hoplasa,
Misk'ü amber koklasa,
Topla seni sararcasına.

Kendine dön zorlansanda,
Nefsin ile bozuşsanda,
Bağzan mağlup olsanda,
Yine saldır yararcasına.

Derindir belki kaynağın,
İyi bas kaymaz ayağın,
Nasıl eridi dağı Ferhad'ın,
Sende vur kazarcasına.

Kendini aşmayı dile,
Nefsini verip yeke,
Hakkın yardımı gele,
Neş'elen çoşarcasına.

Yönünü Hak'ka döndür,
Gün bak bu gündür,
Nefis ateşin söndür,
Hak'ka bağlan taparcasına.

(25.1.1978)

KEMÂL YOLU

İster isen gönül tapusun,
Hemen tut şeyh kapusun,
Bekle bir gün alırlar içeri,
Sakın çıkma ordan dışarı.

Hizmete başla durmadan,
Hemen geç akla karadan,
Kanlar aksada yaradan,
Sakın ayrılma o yardan.

İstiğfar salâvat tevhid oku,
Başlar isen açılır Cennet yolu,
Gönlüne batınca aşkın oku,
Hemen duyarsın manâdan koku.

Evvelâ nefsi emmare gelir karşına,
Vur Zülfikârı ALÎ aşkına,
Bakma haline döner şaşkına,
Bir daha vur ALLAH aşkına.

Kan akar yerlere saçılır,
Kişi sonra levvameye seçilir,
Burada da nice günler geçilir,
Aşk şarabı yavaş yavaş içilir.

Gün gelir mülhimeye yol olur,
İşte HAK'kın sırat'ı budur,
Gaflette kalıpta olma mağdur,
Yolunu tıkar bir küçük gurur.

Böyle nice makam görülür,
Aşk gömleği sıra sıra örülür,
Gözlerinden kanlı yaşlar dökülür,
Sabredersen sonunda Cemalûllah görülür.

(4.10.1979)

LEYLEİ KADİR

Leylei kadre ermek,
Ne güzelmiş bir bilsen,
Leylei kadre eren kişi,
Kendi kadrini bilse gerek.

Kendi kadrin bilmeyeni,
Leylei kadir neyine gerek,
Hüda bilirdi onu ki,
Bin aydan hayırlıdır.

Kendi hayrın bilmeyenin,
Onun hayrı nesine gerek,
Kadrini bilen kişi,
Sıkı tutar baştan işi.

Her geceyi kadir bilir,
Aydınlanır onun içi,
Leylei kadrin sırrına,
Varmak ister isen.

Ondaki gizli manâyı,
Hemen tatmak istersen,
Senede bir dönüp gelen,
O geceyi bekleme.

Her gece bir kadirdir,
Hâttâ her an bir kadir,
Onların kıymetini bil,
Olsun her anın kadir.

İşte hayat budur gaye bu,
İnsandaki maye bu,
Bunu anlamak için,
Bilirmisin ne gerek.

Bir mürşidi kâmile,
Bende olup seyretmek,
Evvel kadrini bilmeyi,
Vazife edinerek.

Sabah akşam durmayıp,
Zikre devam ederek,
Nardan Nur'a doğru,
Yavaş yavaş yükselerek.

Evvel kendi kadrin,
Sonra mürşidin bilerek,
Sonra Kur'an sonra Hadis,
Sonrada kalbin bilerek.

Aşkî İlahî feyzi mutlak,
Lütfü ihsan bularak,
Ancak Leylei kadrin,
Kadrini böylece bilir kişi.

Başka türlü nafiye,
Yaptığı nafiye olur,
Senede bir kazandığı,
Ahiretinde yetmez olur.

Gönül ehli olanlar,
Taklidi takvadan geçerler,
Kanat açıp göklere,
Enginlere uçarlar.

Sayıları hesapları,
Ehline bırakırlar,
Dost ile dost olup,
Dostla seyran ederler.

Kadrin kıymetin bilip,
Her an bayram ederler,
Necdet sende kadrin bilirsen,
Dostla seyran edersen.

Yarla bayram edersen,
Muradına erersen,
Hemen secdeye kapan,
Mevlâ'dır bunu yapan.

Gevşek davranıp,
Yolundan sapan,
Nefsine mağlûp olup,
Elbet kalır yayan.

Tevhid zevkine ermez,
Sanki gelir yavan,

Menziline erişmek için,
Sıbgatullah'a boyan.

(15.11.1977)

MÜNACAAT

ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH,
Dem bu demdir,
Devran bu devran,
Gül bülbüle hayran,
Bülbül güle suzan,
Gönüllerde seyran,
Gözlerde nihan,
Zatında mihman,
Sıfatınla üryan,
Ey sevgili İnsan,
Hacetimiz var her an.

(7.7.1977)

MEVLÂM SENİ ÖZLERİM

Nasihattir hep sözlerim,
Bak gafletsiz söylerim,
Dalar gider gözlerim.

Mevlâm seni özlerim,
Hep yolunu gözlerim.

Gündüz işte gece düşte,
Bigâneym görünüşte,
Her gönlüme girişinde.

Mevlâm seni özlerim,
Hep yolunu gözlerim.

Bak aleme ibret ile,
Topla gülü demet ile,
Hak yolunu bile bile.

Mevlâm seni özlerim,
Hep yolunu gözlerim.

Sensin Rahman sensin Rahim,
Sensin kadim Sensin daim,
Fakirlerden bir fakirim.

Mevlâm seni özlerim,
Hep yolunu gözlerim.

(17. 8.1988)

MEVLA'YA KUL OL

Gençlikte yapılan ibadet,
Getirir sana her türlü gayret,
Bu istikamet üzere sabret,
Gençlikte Mevla'ya kul ol her zaman.

Yaşın ilerliyor yavaş, yavaş,
Kendinle olmaya bak ey kardaş,
Vakit geçirmeden Hakka yaklaş,
Olgunlukta Mevla'ya kul ol her zaman.

İhtiyarlıyorsun her geçen gün,
Giydiğin keten oldu belki yün,
Yine geçti boş yere bugün dün,
Ölmeden Mevla'ya kul ol her zaman.

Uyanıp yataktan zinde olup,
Varlığımı düşünceye dalıp,
Gaflet uykusundanda uyanıp,
Sabahları Mevla'ya kul ol her zaman.

Öğlende dinlenirsin biraz,
Dikkat et gelmesin sana araz,
Olsun sinek vızıltısı saz,
Öğlenleri Mevla'ya kul ol her zaman.

Gölgeler olunca iki misli,
Fani yavaş yavaş olur hisli,
Salâtu vusta olur bahisli,
İkindileri Mevla'ya kul ol her zaman.

Akşam vaktinde kararır etraf,
Garipler olur hepsi bir tuhaf,
Başlar aşıklar gönlünde tavaf,
Akşamları Mevla'ya kul ol her zaman.

Yatsıda gizlenir bütün alem,
Görünmez şekil suret hem,
Koyulaştığında İlahi dem,
Yatsıları Mevla'ya kul ol her zaman.

Gecelerde ne sırlar var bilsen,
Sende canan sohbetine ersen,
Hak Cemale ermeyi dilersen,
Geceleri Mevla'ya kul ol her zaman.

İyi olduğun zamanda alış,
Böyle olur gönülde açılış,
Dünya hayatı yarışır yarış,
Sağlıkta Mevla'ya kul ol her zaman.

Hasta olsanda arada biraz,
Herkesi uğraştırır bu maraz,
Yemeği içmeği hesapla az,
Hastalıkta Mevla'ya kul ol her zaman.

Ölüm bileti gelmeden evvel,
Ol hakkın dileğine tevekkel,
Hiç vakit geçirme kendine gel,
Dünyada Mevla'ya kul ol her zaman.

(20.1.1963)

MELEKLERDEN KONUŞAN

Üç yıl oluyor İsrailin surun duyalı,
Üç yıl oluyor Azrailin nefsim alalı,
Üç yıl oluyor Cebrailden sırlar duyalı,
Üç yıl oluyor Mekâilden hayat bulalı.

Evvelce dinler idim bunları,
Kesrete boğarlar idi birleri,
Üstümde iken dünya kirleri,
Duymazdım hoş bahçede kokan gülleri.

Gafletle geçti böyle hep yıllar,
Bakardım uzaklara kapalı idi yollar,
Nerden nereye gidiyoruz ey dostlar,
Müşkilime cevap verecek yokmu?

Namaz kılardım her gün,
Oruçlu idim çok gün,
Çalışırken her geçen gün,
Zevk olmazdı gönülde bir gün.

Kulak sağır gözler görmez,
Nefis ağır, Ruhum çekmez,
Yol uzun, çabuk bitmez,
Yolcuyum acep kılavuz yokmu?

DEDİ İSRAFİL

Böyle ten kabrinde yatarken ben,
Kulağıma hoş sedalar geldi dedi,
Kalk artık uyan, İsrailim ben,
Gamı at, nefsi bırak, tut elimi,
Hakkın huzuruna çıkarayım seni,

DEDİ AZRAİL

Dünyaya niçin sıkı sarıldın,
Nefsin alınca bana neden darıldın,
Üzülme sakın ölürüm diye sen,
Sonsuz hayatı bağışladım sana ben,
Biraz gayret birazda sabret,
Sonunda dostunla olursun elbet.

DEDİ CEBRAİL

Yalan yanlış öğrendiğin bilgiler,
Eğridir dünyadaki bütün çizgiler,
Gel sana HAK'tan anlatayım,
Boynuna altun halka takayım,
Duyduğun sırları kalbinde saklatayım,
Bak ikinci doğuşta neler göreceksin,
Aynel yakıyni aynen bileceksin.

DEDİ MEKÂİL

Dünyada gezen ölümlere aldanma,
Ehli keyfe uyup gaflete dalma,
Ehli beyte uyki seni sevsinler,
HAKKIN huzurunda şefaata etsinler.

İşte bir elim gönlüne ekliyor Nurları,
İşte bir elim gönlüne saçıyor sırları,
Zamanı gelince bunları biçersin,
Bire bin varmış o an seçersin.

Kervan yolda yolcu isen gidersin,
Dünyayı sevdin ise ahireti bilmessin,
Çabuk çabuk yavrum ömrün bitiyor,
Uyan uyan Necdet, gece geçiyor.

Ol zaman cesedimden doğruldum,
Ruhumu ve Nefsime bir birinden ayırdım,
Yavaş yavaş gafletimden ayıldım,
Düşümde gördüğüm pire bayıldım.

Kalktım baktım şeyhimmiş,
HAK Cemalin biraz açmış,
Oradan Vahdet Nurları saçmış,
Hayallerin cümlesi kaçmış.

Dedi işte hep biziz,
HAK'tan başkasını bilmeyiz,
İSRAFİL, AZRAİL, CEBRAİL, MEKÂİL,
İşte burdada NUSRET'iz.

(15.12.1985)

Hz. Mevlana'da

Cezbe cezbei Muhammed, nur nuru Ahmed, sır sırrı Mahmud, Hz. Mevlana'da
Nerde kaldı Celâleddin.

İlim ilmi ilâhi, hilm hilmi ilâhi, hâl hâli ilâhi
Nerde kaldı Celâleddin.

Çel dedi Cemali ilahi, lal dedi aşkı ilahi, din dedi dini ilahi
Nerde kaldı Celâleddin.

Hep Resulün zuhurudur, türlü yönden huzurudur, bakanların göz nurudur.
Ahh!! Ya Muhammed.
Ahh!! Ya Muhammed.

(15.9.1982)

Hz. Mevlana'da

Beni ben sanırdım seni sen,
Halbuki ne ben var, ne de sen,
Çünkü bir varlığımız hep birden,
Bazen ben ben olur, bazen sen.

Dinlerim içimi uyararak,
Açık suretim yaprak yaprak,
Herşeyde sesini duyarak,
Gerekmez açığı kapatmak.

Rabbim lütfedip dedi Yasin,
Hadi artık uyan nerdesin,
Bu alemde nadide bir incisin,
Sultan seninle sen kimlesin.

Anahtardır besmele vazifedir herkese,
İstersen çık âlâya istersen in esfele,
Çiçekte kokar fakat meftun olursun güle.
Çok çalış durma sakın böyle hâl girmez ele.

(20.8.1986)

Hız. Mevlana'da

Aşıkı canan olan kande bulur kendini,
Aşıkı Mevlâ olan kande bulur kendini,
Kendini bul mah ol, sonra ol Şemsi taban,
Daim aşk oduna yan, aşkla olur işler tamam,
Ben aşıkım dersen, sakın aldanma heman,
Aşk benim adımdır, benimle olur tamam.

Aşkı ver aşkı al söyle duysun cümle cihan,
Serden geçmedikçe serapa bulunmaz aşk.

Aşk ilaçtır her derde, kendinden başka dermanı yok,
Aşkla aşkı iyi tanı vardır onun iki yanı,
Biri kendinle seversin, biri dahi kendinsiz.

Çün anladım bunları tam, yok olur alemde ham,
Seversin cümleyi alırsın kâm, alem böylece döner vesselam.

Sen aşk nedir bilir misin,
Kalmaz üçün ikisin,
Yasindeki sırrı sinin,
Kendinde bul kendinde.

(27.10.1981)

NEDİR BU?

Duyar gönül derun içre, — muammayı cihandır bu,
Uyan kardeş hemen sende, — gaflethane değildir bu,
Adem'i kendinde ara, — kendine merhamettir bu,
Her gördüğün Adem değil, — suret'e aldanmaktır bu,
Ademin gönlüdür aslı, — muammayı beşer'dir bu,
Sen Adem olmağa çalış, — bildiğin Adem değildir bu,
Hakka seyran eyle yürü, — çün kendine seferdir, bu,
Günler geçer üçer beşer, — durmak yeri değildir, bu,
Terk'i suret sanma kolay, — muammayı İLLÂ'dır, bu,
Yıkıpta saray'ı vehmin, — lâ'dan dahi geçmektir, bu,
Bütün gördüklerin yok bil, — hakikat'i illâ'dır, bu,
Alem var sen dahi varsan, — dediğin lâ değildir, bu.
İnsan'ı sanma ki beşer, — muammay'ı zuhur'dur, bu,
Suret'i küçük'tür amma, — bil! alem'i ekberdir, bu,
Kendin kendine kur saray, — miras almak değildir, bu,
Eğer gönlün titremesse, — pişmek olmak değildir, bu,
Mustafam cihan ışığı, — muammayı Rasul'dur, bu,
Bütün aleme rahmettir, — sandığın Rasul değil'dir, bu,
Kur'anda övdü hep Mevlâm, — Rasul'u kibriyadır, bu,
Sende git yolundan hemen, — ziyan etmek değildir, bu,
Can ve canan nedir diyen, — muammayı Cemal'dir, bu,
Her surette gördüğün can, — sıret'i canan değildir, bu,
Cemâl Cemâl'e aynadır, — Canan ile olmaktır, bu,
Bahrı zat'ına dalmadan, — Canan olmak değildir, bu,
Zaman içre zaman vardır, — muammayı zamandır, bu,
Zaman denilen bir an dır, — gelir geçer değildir bu,
Zaman bakidir sende hep, — (Vel asri) de yemin'dir, bu,
Aslına vardınsa eğer, — geçmek göçmek değildir, bu,
Marifet ben diyebilmek, — muammayı bendir, bu,
Eğer benlik ile dersin, — dediğin (ben) değildir, bu,
Bu zamir'i ancak (o) der, — suret'ten gelen değildir, bu,
Sen de (o) olursan eğer, — söyleyen (sen) değildir, bu.

(15.2.1969)

NEFSİN ÖLÜMÜ

Kefenime bürünürüm,
Meyidliğe özenirim,
Musallada sürünürüm,
Ruhum der er kişi niyyetine,

Namazım kılınır,
Toprağım örtülür,
Fatiham çekilir,
Ruhum der yinemi dirildin,

Her kes bir kerre ölür,
Ben bin kerre ölürüm,
Ölür ölür dirilirim,
Ruhum der nedir bu halin.

Nefsim sonun geldi,
Rabbimden nida geldi,
Gönlüm huzura erdi,
Ruhum der hayyalessalâh.

(20.8.1988)

NE KALACAK

Geyindim toprağı binbir naz ile,
Çalıp oynadım türlü saz ile,
Neler geldi söyleyecek dile,
Geriye benden nedir kalacak.

Bir çuval et ve kemiktir tulum,
Kim bilir nasıldır benim yolum,
Zorlama belki kırılır dalım,
Geriye benden nedir kalacak.

Kafeste öten bülbül kimindir,
Gaflette olan nasıl emindir,
Yaptıkların ancak senindir,
Geriye benden nedir kalacak.

Sıvadılar üstünü deri ile.
Zametiler beni bu suret ile,
Baktılar hep vücud iklimine,
Geriye benden nedir kalacak.

Sallanır üstümde el, ayak, baş, kol,
Dünyaya gelmeye maddedir yol,
Aklın var ise sende biraz ol,
Geriye benden nedir kalacak.

Yaşlanır tutmaz olur ayağım,
Bos geçen günlere mi yanayım?
Bırakmaz biraz daha kalayım,
Geriye benden nedir kalacak.

Küp kırılır serilir yere,
Belki kanım olur dere,
Allah bizi idrakine erdire,
Geriye nedir benden kalacak.

Yaşamıştı denilir birkaç gün,
Unutulur kalmaz isim ve ün,
Kıymet bilemediysen çok döğün,
Geriye benden nedir kalacak.

Dikilir iki taş belki kabrime,
Nerden varılır bilmem menzilime,
Çekilir toprak yorgan üstüme,
Geriye nedir benden kalacak.

Girerim çukura çok karanlık,
Dünyadan almamışsam aydınlık,
Nasıl geçer mahşere dek ayrılık,
Geriye benden nedir kalacak.

Nesiller hep geçer sürat ile,
Kim kimin peşindedir bilmez bile,
Ulaştığımda o sessiz ile,
Geriye nedir benden kalacak.

Hak ile geçirmişsem anımı,
Uyandırmışsam biraz yaranımı,
Memnun etmişsem ecdadımı,
Geriye benden budur kalacak.

(20.2.1978)

NELER OLMAZ

Hakkı ister isen eğer,
Dostlannada ver değer,
Gönülden aldinsa haber,
Ah neler olmaz neler olmaz.

Nefis dağı delinince,
Ferhât Şirin buluşunca,
Gönül yarla oluşunca,
Ah neler olmaz neler olmaz.

Aşık maşuku bulunca,
Çan'da gönüle varınca,
Bütün sırlar açılınca,
Ah neler olmaz neler olmaz.

Duyup ehlinden haberi,
Anlayıp sırlı kaderi,
Baştan atınca kederi,
Ah neler olmaz neler olmaz.

Seher vakti erişince,
Gönül göğü açılınca,
Hemen nurlar saçılınca,
Ah neler olmaz neler olmaz.

Aşk şarabın içer isen,
Sende gayret eder isen,
Gafillere uymaz isen,
Ah neler olmaz neler olmaz.

(25.4.1983)

(NEDİR)?

Varlık nedir.	?	Yokluk.
Yokluk nedir.	?	Varlık.
Her ikisi nedir.	?	Ulûhiyet.
Kul nedir.	?	Rab.
Rab nedir.	?	İnsan.
Her ikisi nedir.	?	O.
O, nedir.	?	Kendini seyretmek.
Biz nedir.	?	Lâtifeli yakınlık.
Siz nedir.	?	Lâtifeli uzaklık.
Ben nedir.	?	Ya ben, nedir?
Basar nedir.	?	Zahir görmek.
Basıret nedir.	?	Batın görmek.
Her ikisi nedir.	?	Tek görüş.
Hac, nedir.	?	Seyri İlâllah.
Mi'rac nedir.	?	Seyri Fillâh.
Her ikisi nedir.	?	Zati seyran.
Hayat nedir.	?	Yaşamak.
Yaşamak nedir.	?	Duymak.
Duymak nedir.	?	İkilik.
İkilik nedir.	?	Çokluk.
Çokluk nedir.	?	Öyle bir şey yokki.
Can nedir.	?	Canan.
Canan nedir.	?	Cihan.
Cihan nedir.	?	İlâhi cemâl.
İlâhi cemâl nedir.	?	Zati kemâl.
Zati kemâl nedir.	?	Nüzul ve Uruc.
Onlar nedir.	?	Zati keyif.
Zati keyif nedir.	?	Sende üzüntü bende sevinç. Bende üzüntü sende sevinç.
Ben sen nedir.	?	İçim ben dışım sen.
İç, dış, var mı.	?	İtibaridir.
İtibari nedir.	?	Vehmetmek.
Vehim nedir.	?	Değişik zuhur.
Zuhur nedir.	?	Kendini sevmek.
Kendini sevmek nedir	?	Başkası olmadığı içindir.
Adem, nedir.	?	İlk neş'e.

İlk neş'e nedir.	?	(Venefahtü) (Adem'e üflenen Ruh)
Ve nefahtü, nedir.	?	(Küntü kenzen) (Gizli hazine idim)
Küntü kenzen nedir.	?	(A'manın görüşü) (zuhura çıkma)
O, nasıl iş.	?	Ehli bilir.
Ehil nedir.	?	Yakiyn'lik.
Yakiyn'lik nedir.	?	İdrake gelme.
Gitme var mı ki,		
Gelme olsun.	?	Onu sen anla.
Yerin neresi.	?	Her yer.
Her yer var mı.	?	Yok.
Öyle ise.	?	Ya, böyleyse.
Lâtime yapma.	?	Onuda severim.
Peki neyi sevmessin	?	Bazen sevmemeyi.
Haydi yürü artık.	?	Nereye.
Dilediğin veya,		
Dilemediğin yere.	?	O nasıl iş.
Hangi iş.	?	O sadece bir EMİR dir!..

(25.1.1978)

NUSRET TURAYA

İstemişti son durağın yayalarda,
Yapıldı kabri işte kayalarda,
Menzil bitti makam tuttu yayalarda,
Amma ki Ruh'u Cenneti âlâda.

Gelmez cihane böyle güzel,
Çün bilindi o maşuku ezel,
İçirdi uşşaka şarabı ezel,
Ahh ne güzeldi, ne güzeldi, ne güzel.

KONYA
(12.12.1987)

NE ÇEKERSİN BU ÇİLEYİ

Etme artık bahane,
Ermiş isen Ademe,
Dünyan olmuş gamhane,
Ne çekersin bu çileyi.

Atma geriye sende,
Gayriye bakıb hemde,
Olmuşsun dünyaya yemde,
Ne çekersin bu çileyi.

Sana kalacak şey yok,
Bağrına saplanmış bir ok,
Sırtında yükün pek çok,
Ne çekersin bu çileyi.

Cümleler gitti ermeden,
Hakka gönül vermeden,
Varlığını hiç bilmeden,
Ne çekersin bu çileyi.

Varın yoğun nefesine,
Göz yumarsın hapsine,
Zar atarsın hepsine,
Ne çekersin bu çileyi.

Varlığın oldu yağma,
Geçen günlere ağla,
Nefsini hemen bağla,
Ne çekersin bu çileyi.

Kalmadı kimseye benlik,
Senin midir sandığın senlik,
Yoksa gönlünde demlik,
Ne çekersin bu çileyi.

Erleri bulmadınsa,
Varlığına ermedinse,
Özlerini görmedinse,
Ne çekersin bu çileyi.

Yok ise hakka meylin,
ALLAH demesse dilin,
Tekbir getirmesse elin,
Ne çekersin bu çileyi.

Rabbını bilmeyince,
Senliğine ermeyince,
Maşukunu görmeyince,
Ne çekersin bu çileyi.

Boşa geçen bunca yıllar,
Kırılır tuttuğun dallar,
Sürdükçe gafletti haller,
Ne çekersin bu çileyi.

Bağrını yaramassan,
Deryayı aşka dalamassan,
Sevdiğini bulamassan,
Ne çekersin bu çileyi.

(17. 7.1987)

OLMAZ

Şu dünyaya ölü gözünden bakma,
Arifleri ara sakın geç kalma,
Kurtulamassın pek derinine dalma,
Dünyaya bağlananın bakası olmaz.

Her gördüğüne itibar et sen,
Bakma hoş ol değişikte görsen,
Eğer bunlardaki esrara ersen,
Sende cehlin yarası olmaz.

Kâh efendi gözüdür kâh geda,
Bağzan çıkarır bağzan çıkarmaz seda,
Öyle işlerle eylerki eda,
Ariflerin namu nişanı olmaz.

Ateştir yakar sineni seni,
Teslim et varlığın, ol hemen yeni,
Unut böylece geçmişî dünü,
Arifler ateşinin dumanı olmaz.

Buldun ise eğer sende bir Arif,
Halkı cihan onu eyleyemez tarif,
O seldir akar gönlüne hafif,
Arifler selinin yıkası olmaz.

Enginlere açılarak her dem,
Fırtınalar gibi eserde hem,
Vuramaz iki cihan ona bir gem,
Ariflerin nefsi hevası olmaz.

An gelir kabarır deryayı Hak,
Ondan bir şule alda kendini yak,
Daha sonra Dünyanın haline bak,
Arifler coşmadıkça sükütu olmaz.

Aşk ile oldular kendileri aşk,
Mest etti onları şarabı aşk,
Oldu meskenleri meyhaneyi aşk,
Arifler şarabına kanası değil.

Deryalar gibidir enginlerde,
Dostuyla mest olur sekerlerde,
Çıkar gider dolaşır yadelerde,
Arifler bahrinin sahili olmaz.

Yürür gider hep görmeden herkes,
Bigânelere çıkarmaz hiç ses,
Bulunmaz onlara belli bir mahles,
Ariflerin yerde izi bulunmaz.

Hep görürler cümlede dost yüzü,
Gördüğünde kaynaşır hemen özü,
Yaşamının budur rahatı düzü,
Ariflerin gayrını göresi olmaz.

Kendinde kendini kaybeder her dem,
Nefsine dönmez olur, gayrı bir dem,
İsmine cismine denir Adem,
Arifler kendine dönesi olmaz.

Biter yanarak sonunda güzelce,
Ölüm ona yaklaşamaz ecelce,
Varlığı ortadan kalkar gizlice,
Arifler varlığını bulası olmaz.

Seyran ederek geçerler hemen,
İskeleyi Hakka kırarlar dümen,
Yollarının ucu olsada Yemen,
Ariflerin dünyada kalası olmaz.

Ahirete etmeden itibar,
Cümle dostur dediler hepsi yar,
Kazançlar olduğunda büyük kâr,
Ariflerin ahirete bakası olmaz.

Dünyaya gelirler iki zamanda,
Biri beden biride ruhunda,
İkisindende geçerler sonunda,
Ariflerin dünyada atası olmaz.

Halk'ta Hak olmuşlarda bir bütün,
Sanki içinde özü olmuş sütün,
Dışta değil içte bulmuş özün,
Ariflerin gayrı ile sözü olmaz.

Gaflet ehli olmadan hiç bir zaman,
Bu hale gelmek yamanda, yaman,
Duyulur her an Haktan bir ferman,
Ariflerin gerçekten gafleti olmaz.

Nerden girersin arif bağına,
Çıkmış gibidir Ağrı dağına,
Yaslanmış sırtını Hamd Sancağına,
Arifler yolunun kapısı olmaz.

Meskenini bulamassın bir yerde,
Yarenlik vardır ezelden serde,
Gönlüne girdiğim dediğin yerde,
Arifler evinin yapısı olmaz.

Atadır hep işleri cümleye,
Hakka çağırırlar söyleye söyleye,
Rahmet yağar buldukları bölgeye,
Arifler vermedikçe bahtiyar olmaz.

Bazan anlatırlar güzel fıkralar,
Hem güler hem güldürür lâfi aralar,
Bazanda bağlatır yaslı karalar,
Arifler güldürür şakası olmaz.

Bir gömlek giyer olur muttaki,
Arşa erişir onun idraki,
Ne sırlar gizlemişsin İlâhi,
Arifler gömleğinin yakası olmaz.

Deryaya daldılar hep ezelde,
Bu işler hazırlandı güzelde,
Zuhur etti derya ile tezelde,
Arifler deryadan çıkası olmaz.

Bakarsın bir hoş belkide nahoş,
Sana nasıl gelir, onlar hoştur, hoş,
Ne olursa olsun onlara koş,
Arifler derdinin devası olmaz.

Necdetten hediye dir dostçuğuma,
Ne dilerse desin bu varlığıma,
Hatırlamak için koyup sandığına,
Arifler hediyyesin pahası olmaz.

Böylece çıkardık deryadan (26) balık,
İstemiş idiniz bir zamanlar deryaya bakıp,

Dilerim sizde lütfedersiniz bize birkaç taze balık,
Alır hem yer hem dostlara dağıtırız.

(22.7.1963)

OKU

Gönül kitabının başında **oku** yazar,
Başladım okumağa heceledim azar azar,
Nefis bundan duyarken zarar,
Ruh memnun dostunu arar.

(5.8.1988)

ÖLÜM NE GÜZELSİN

Korkarlar cümle alem senden,
Ruhu ayırırın bedenden,
Çekersin varlığı sahneden,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Senden geçer her canlının yolu,
Kalkmaz olur artık eli kolu,
Hükümsüz kalır sağı solu,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Kavuşturursun dostu dostuna,
Oturtursun yokluk postuna,
Binersin Dünyanın sırtına,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Bütün şehidler koşarak gitti,
Sonları bak ne güzel bitti,
Hepsi ecel şerbeti içti,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Dünyayı dost edinmemişse,
Kimselere eğilmemişse,
Saflığı hiç değişmemişse,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Çekersin sureti aradan,
Alışırılar buna sonradan,
Böyle düzenlemiş yaradan,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Baki olan HAK'tır ancak,
Geçip giden Halktır ancak,
Varmıdır Dünyaya kanacak,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Gafletle geçmedi ise yıllar,
HAK'ka doğru ise hep yollar,
ALLAH dedi ise hep diller,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Ölümden korkma çünkü korkulmaz,
Varlığından bir şey azalmaz,
Bu geçitte kimseler kalmaz,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Peygamberin sözüne uyarsan,
Gerçekleri baştan duyarsan,
Yaralarını hemen sararsan,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Bir gün banada okunur salâ,
Necdet için denir bu essalâ,
Tabutuma taht olur musallâ,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

Ölmeden evvel ölürsen eğer,
Bu ölüme biçilmez değer,
İnan ki başın arşa değer,
Ölüm sen ne güzelsin ne güzel.

(25.8.1988)

PEYGAMBER'E ÜMMET OL

Alemlere rahmed olup gelen,
Beş yüz senelik karanlığı delen,
İnsanlara hep iyilik eden,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Hasan ile Hüseyin'in dedesi,
Rahmanın alemlere hediyesi,
Kemalât üzredir her cebhesi,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Gençliğinde dediler emin,
Sözünü bilirdiler hep yemin,
Yoksullara ederdi rızık temin,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Geldi Cibril Hira'da dedi ikra,
Bu işte onu kim çıkar arka,
Senin de gönlün ona akarsa,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Mekke'de bir hayli çekti azap,
Hiç etmedi ki onlara gazap,
Bunların hepsi gözünde serap,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Üzülmüştü bir gün derinden,
Kaldırıp aldı cibril yerinden,
Mirac etti Sema üzerinden,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Hicret etti birgün Medine'ye,
Misafir oldu Eyyübun haneye,
Aldanmayın dedi hiç faniye,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Levlake levlak lema halektül eflak,
Onunla birleşti enfüs ve afak,
Varlığı mevcuttur alemde mutlak,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Livail hamd sancağı onun,
Onun yanında aksın kanın,
Ver gitsin yolunda hemen canın,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Ümmedini her zaman düşündü,
Gelen gidenden kapısı aşındı,
Muhacirler Medine'ye taşındı,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

Ecel gelmeden başına,
Soğuk su katılmadan aşına,
Kırlar düşmeden siyah saçına,
Allah Resulu Peygamber'e ümmet ol.

İsa A.L. dahi olacak ümmed,
Sende kendine eylesen himmed,
Onun bir ismide bilirsin Ahmed,
Allah Habibi Peygamber'e gerçek ümmed ol.

(16.8.1988)

SAKIN GEÇ KALMA

Geçiyor nice günler, boş avare,
Aklını topla sinen dolu yare,
Düşmeden sonunda ümitsiz dare,
Sakin geç kalma hemen imane gel.

Hayatın düzensizse eğer,
Bu hayat düzenlenmeğe değer,
Vakit geçerse kaç para eder,
Sakin geç kalma hemen islama gel.

Alemde yoktur başka ilah,
Tevhid elinde ne güzel silah,
Nefsin sana geçirmeden külah,
Sakin geç kalma hemen tevhide gel.

Ezanlar okunuyor daim,
Güzel ahlâk uymakla kaim,
Şeytan sana olmadan hakim,
Sakin geç kalma hemen namaza gel.

Hakim olamazsan kendine,
Gem vuramazsan nefis bendine,
Dayanmak zorsa benliğine,
Sakin geç kalma hemen oruca gel.

Hak yolunda sende seyr istersen,
Habibimin köyünü dilersen,
Kendini kibleye döndürürsen,
Sakin geç kalma hemen Hacca gel.

Temizlemek istersen malını,
Dağıtıver fakirin hakkını,
Arttırır mevlâm mikdarını,
Sakin geç kalma hemen zekâta gel.

Etraflarda dolaşmasan artık,
Nefsinin çulu çürük ve yırtık,
Bir ömür boyu boşuna baktık,
Sakin geç kalma hemen Allah'a gel.

Tanıtmak için varlığı sana,
Yürü çabuk Peygamberden yana,
Bilmek istersen seni kana kana,
Sakın geç kalma hemen Peygamber'e gel.

Dışardan çekmek için başını,
Kaabi kavseyn olan kaşını,
Yemek istersen manâ aşını,
Sakın geç kalma hemen gönüle gel.

Bulmak dilersen kemâl halini,
Bırak dilinin cümle kalini,
Anladınsa gerçek vebalini,
Sakın geç kalma hemen kâmile gel.

(20.2.1970)

SUKUTİ

Sukûti, sukûti, sukût et sukût,
Huzurda divanda sûcud et sûcud,
Deryayi aşk'a dal kalmasın vücud,
ALLAH ALLAH HAK olsun mevcud.

(11. 2.1986)

SİĞAR SİĞMAZ

Sığar bir mekân içre bin Adem oğlu,
Sığmaz bin alem içre bir Adem oğlu,
Cismine bakıp aldanma sakın ha!..
İki cihan varlığı bir Adem oğlu.

Eğer sana sen olmak istersen şifa,
AŞK ol aşık ol aşka eyle vefa,
Başka yok ancak böyle bulunur safa,
Aşksız yaşaması mümkün mü? bizlerin.

Sığar bir an içre, bin Adem ömrü,
Sığmaz bin an içre, bir Adem ömrü,
Vaktine bakıp azdır, deme sakın ha!..
Bütün İnsanlardaki, bir Adem ömrü.

Kemâlin kemâlidir bunca kemalât,
Kalır sanma geçer nice nice halât,
Bu gün de kendini bulamaz isen hey hat,
Kimseye tan etme yarın sakın sen.

(27.7.1985)

SOR BİZİ

Bulmak istersen eğer, ara dolaş sor bizi,
Duymak istersen eğer, dinle kardeş bir dizi,
Görmek istersen eğer, kullan gönlündeki gözü,
Bilmek istersen eğer, bir bilenden sor bizi.

Varlığın tekliğinde yaşayan,
Allah deyip kâinatta dolaşan,
Vakti ile bu işleri başaran,
Her dem «Huu» diyenlerden sor bizi.

Gözleri yaşlı ciğerleri pâre,
Can bahçesinde değselerde hare,
Toplayıp gülleri sunanlar yare,
Gül meclisi kuranlardan sor bizi.

Hak ile Hâk olup, Hakkını bilen,
On sekiz bin âleme seyrana gelen,
Bir vuruşla varlık dağını delen,
Ferhaddan Şirinden sor bizi.

Ta ezelden vahdet şarabın içen,
Suretlerden beğendiğini seçen,
Varlığın cümlesinden her an geçen,
Kayıtsız yaşayanlardan sor bizi.

Dünyayı satanlardan bir kaç pula,
Eymeyen başlarını hiç bir kula,
Bakmayıp gidenlerden sağa sola,
Sıratullah olanlardan sor bizi.

Ademin ruhuna erişenlerden,
Bu işlere ezelde girişenlerden,
Her dem «Hak» ile görüşenlerden,
Sohbeti, can olanlardan sor bizi.

Halil İbrahimin sönen nârından,
İsmailin verdiği canından,
Hacerin kaldığı yerin halinden,
Cümlesinden, hallerinden sor bizi.

Musa ile Tur'da buluşandan,
Ağaç ile varlığı tutuşandan,
Asası ile deryayı açandan,
Tur'da Tevrat'ı alandan sor bizi.

Meryeme nefy eden Ruhûl Kudüsten,
Havarilere inen nefis yemekten,
Çarmıha gerilen İsa Mesih'ten,
Ruhdan, Kudüsten, tasdikten sor bizi.

Cibril'i Emînden haber alandan,
Alemde kendini seyr'e dalandan,
Varlığı varlığına dolandan,
Miracı bulandan olandan sor bizi.

Yokluk ile varlığını bulandan,
Varlık ile yokluğu bulundan,
Alemde her an saltanat kurandan,
Arşta seyran eden maşûktan sor bizi.

(2.10.1985)

SEN DEĞİLMİSİN?

Alemi seyre gelen ezelden,
İsmi ni ye le veren tezelden,
Otağını çöle kuran güzelden,
Ezelde güzelde var olan, var olan sen değilmisin?

Kendini buldun şimdi bedende,
Sensin seni sena edende,
Her dem gönlüme girip gelende,
Bedende gönülde var olan, var olan sen değilmisin?

Kişilikten çıktın bir güzel,
Yoktur sende ne an ne ezel,
Varlığın güzelden de güzel,
Her güzelde var olan, var olan sen değilmisin?

Aşkı İlâhidir bir adın,
Şekerde balda yoktur tadın,
Surette oldun dahada yakın,
Bütün suretlerde var olan, var olan sen değilmisin?

Gayriye bakmaz çün özün,
Senden sanadır hep sözün,
Görmüyor gayrıyı demek gözün,
Bütün görenlerde var olan, var olan sen değilmisin?

Hani diyorsun her zaman biriz,
Gönül den gönüle bakar sezeriz,
Sabah yeli gibi engin eseriz,
Gönül den esende var olan, var olan sen değilmisin?

Az görür dünya böyle cananı,
Sevgi ile doludur her anı,
İçer ehlinden badei canı,
Kadehte içkide var olan, var olan sen değilmisin?

Kimi mahzun azda üzüntülü,
Gelir o dem karşıma örtülü,
Hâllolur hepsi çünkü görgülü,
Üzüntüde kederde var olan, var olan sen değilmisin?

Bazen neşeli olur mestane,
Yazılır hali hemen destane,
Mutlak hareket eder dostane,
Neşe ile dostlukta var olan, var olan sen değilmisin?

Sevgin gelir mutlak Hak'tan,
Sıyrılmışsın sanki halk'tan,
İncinmessin batsada hardan,
Hak'ta ve Halk'ta var olan, var olan sen değilmisin?

Seversin hem sevilirsin bu dem,
Niye kapanırsın açılacakken,
Gönlünde misk'u amber kokarken,
Gönülde kokuda var olan, var olan sen değilmisin?

Geldin cihane ama, garib,
İşlerin anlaşılmaz acayib,
Bir gün gidersin beni terkeyleyib,
Gidende gelende var olan, var olan sen değilmisin?

Nasıl büründün bu güzelliğe,
Herkes eremez o özelliğe,
Göründün artık gerçek benliğe,
Güzellikte, özellikte var olan, var olan sen değilmisin?

Seni görüp şaşmamak mümkünmü,
Hasretini duymamak mümkünmü,
Sevdiğine azab etmek hükmünmü,
Sevgide hasrette var olan, var olan sen değilmisin?

Düşürdün dostlara ince bir ateş,
Olduk sanki bir müptelâ keş,
Bulamadık çünkü teksin sana eş,
Ateşte müptelâda var olan, var olan sen değilmisin?

Bilirim saymassın sende gayrı,
Nasıl olurum bir dem senden ayrı,
Olmaz mı hiç böyle dostun hayrı,
Ayrıda gayrıda dostta var olan, var olan sen değilmisin?

Naz edersende yakışır sana,
Niyaz da yakışır elbet bana,
Değer bir an visalin bin ana,
Nazda, niyazda, visalde, var olan, var olan sen değilmisin?

Cümle varlık seni tutmuş kiblegâh,
Aşıklar cemaline derler ah,
Bu sırları duymayana olsun vah,
Duyanda duymayanda var olan, var olan sen değilmisin?

Maşuktur adın göklere yüceldi,
Seni gerçek görenin sonu eceldi,
İşlerin her zaman ne güzeldi,
Ezelde güzelde var olan, var olan sen değilmisin?

(5.9.1980)

SIRRI İSA DOĞMADAN

Sırrı İSA doğmadan doğmaz sırrı MUHAMMED,
Sırrı MUHAMMED'de (S.A.V.) var kemâlât ve muhabbet,
Her geçen yıl, ay, hafta, gün emanettir emanet,
Boş geçirme yakışmaz emanete ihanet.

Önce sevgi, ibadet, zikir, fikir sonra aşk,
Sonra kemâl, sonra Cemal, sonra didar'ı HAK,
Sakın boş durma, çerağı aşk ateşi yak,
Sonra senlik ve benlik yansında zevkine bak.

(15.9.1988)

SEVİNDİR

EY İNSAN

Niye dolaşırsın mecnun gibi,
Ömrün geçiyor iyi bil iyi,
Daha neyi bekliyorsun neyi,
Ne yapacağını bilde sevindir.

Yalnız hiç bir yere gidemessin,
İstedğine de eremessin,
Gözlerin hep bağlı göremessin,
Erenleri bulda sevindir.

Kervan gidecek hedefe doğru,
Bütün yolcuların yanık bağı,
Kalmadı hiçte gam keder ağrı,
Hemen kervana gelde sevindir.

Yürürüz beraber dere tepe,
Geçeriz yollardan gündüz gece,
Ahh çekeriz yolda hece hece,
Hemen aramıza girde sevindir.

At kederleri gayrı üstünden,
İç huzur veren vahdet sütünden,
Soyun artık gaflet örtüsünden,
Huzura erde, gülde sevindir.

Ölmeden evvel ölmektir maksat,
Nefsine uymayı hemen aksat,
Bu yolun sonudur ancak, vuslat,
Yavaşça vehimden ölde sevindir.

Erenlerden gayrıya bakma,
Cehenneme doğrulup akma,
Ömrünü böyle boş yere yakma,
Hamlıktan kurtul olda sevindir.

Boşalt içini kalmasın masiva,
Gitsin geriye nefis ve heva,
Bu dünyada en büyük dava,
Varlığına nurla dolda sevindir.

Dünya çok yara açar bedende.
Geriye gelmez elbet gidende,
Bulur bir gün kötülük edende,
Eski yaralarını sarda sevindir.

Ateşi aşkla suzan olup,
Bahrı ummana her an dalıp,
Boş kalsın suret dediğin kalıp,
Aşıklara uy yanda temizlen.

Uçmaktasın göklerde boş yere,
Çıkmışsın hayâl ufkuna bir kere,
Kim seni getirecek kendine,
Gönlümüze konda sevindir.

Yoldasın galiba çoktan beri,
Bulamadınmı, gideceğin yeri,
Kurumadan alnının teri,
Necdetin izine uyda sevindir.

Ehlûllah çeşmesi açıktır hep,
İçmene mani nelerdir sebab,
Bu meydanda gereklidir edeb,
Sakinin kadehinden kanda sevindir.

Bu yolun mutlu erlerini,
Hatırla tüm kâmillerini,
İki cihan serveri Peygamberini,
Gece gündüz anda sevindir.

(11.3.1982)

SANKİ

Cemalinden zuhur eden
Rahmetinden zuhur eden
Nurundan zuhur eden

Celâlınden etmezmi sanki?
Kahrından etmezmi sanki?
Zulmetinden etmezmi sanki?
Gazabından etmezmi sanki?

Adem'e verdin nefis
Adem Havva ve de İblis

Meleklerde yok böyle his,
Sana uymadılar mı sanki,

Nuh'a dedin bir gemi kur,
Daha sonra karaya vur,

Ümmetine ise geri dur,
Nuhun seyri durdumu sanki?

İbrahim'e yazdın sevap,
Hakikati yazdı kitap,

İsmaile vermedi hesap,
Vurduğu bıçak kestimi sanki?

Habibin atıldı ateşe,
İbret olsun dosta kardeşe,

Ehli tevhid şaştı bu işe,
Ateş Halili yaktımı sanki?

Dönerken **MEDYEN**'den yurda,
Yıktında eyledin hurda,

Gözüktün Musa'ya Turda,
Senden ayrı kaldımı sanki?

Meryeme gönderdin Emin,
Rasulluğuna verdi yemin,

İsa (AL) dünyaya geldi hemin,
O da yetim kaldımı sanki?

Habibin büyüdü ellerle,
Çıktı Mekkedden kederle,

Hirada tomurcuk güllerle,
Sevinçle dönmedimi sanki?

Bana edersende gazab,
Dünya geçer gider serap,

Olurmuki bu bir azab,
Kahrın lûtuft değilmi sanki?

Bar olmak istemez gönül,
Kötü söylersede bu dil,

Kimde görülmüş böyle ödül,
Yine hoş görmez misin sanki?
Her işin rahmet değilmi sanki?

(13.12.1987)

SAHİBİDİR

Zat'ı Haktır zatın olan,
Sıfatıdır varlığına dolan,
Seni senden hep alan,
Sahibidir bu mülkünün.

Sana seni bildiren,
Öz varlığına erdiren,
Sonra bu aleme gönderen,
Sahibidir bu mülkünün.

Manâyı cisim, ifadei isim,
Gördüğün hep bunca resim,
Lütf ediyor cümleyi Kerim,
Sahibidir bu mülkünün.

Daldırır deryayı Aşk'a,
Yok işleri yapan başka,
Bağzan eylersede şaka,
Sahibidir bu mülkünün.

(16.5.1962)

ŞEYHİME

Yirmi iki yıllık uykudan,
Boş hayelden hülyadan,
Dünyadaki yalandan,
Beni uyandıran şeyhimdir şeyhim.

Gözlerimi açtıran,
Bağrına bastıran,
Sırtımı sıvazlayan,
Gönlümü aydınlatan, şeyhimdir şeyhim.

Yürütmek için elimden,
Yükseltmek için gönlümden,
Uçmak için Ruhumdan,
Beni tutan şeyhimdir şeyhim.

Bizi öldürmek için,
Hakka vardırmaq için,
Habibullah etmek için,
Kendini veren şeyhimdir şeyhim.

(15.12.1985)

Hz. Şems'te

Ölüm deryasının dönüşü olmaz,
Bu işler Alüret'e hiç kalmaz,
Ehli dil olmayanın akli almaz,
Yürü git deryayı ölüme hayat bul.

Ne istersin bu alemde Allah'tan başka,
Yapış o anladığın ilahi aşka,
Gördüğün nedir? Allah'tan başka,
Yol yoktur sarıl ilahi aşka.

Biz ki alemi seyran ettik, hiç çekmedik cefa,
Siz ki kaldınız bir gece eylediniz bize eza,

Biz ki dostu can verdik, her dem serapa,
Siz ki dostu ard edip nefsinize ettiniz temenna,

Biz ki ne han aradık ne hamam dost için seyr ettik her an,
Siz ki nefsiniz için çıktınız seyrana birazda uğradınız bu garibana

Biz ki Mevlana'ya kul olup onu çektik kendine,
Siz ki nefsinize kul olup girdiniz nefis bendine.

Biz ki ne ar koyduk ne yar ne ihvan ne de ıyal,
Siz ki dosttan gayrı herşeyi eylediniz evlâdı ıyal,

Kendinize dönün, kendinize dönün, kendinize dönün, kendinize,
Hiçbir şeyden fayda yok hemen dönün kendinize.

(15.8.1979)

TEMİZLEN

Dünyadan uzak dur korun,
Fazla dalma odur oyun,
Kalmadı ise hiç suyun,
Erenleri bulda temizlen.

Ayrılma sakın manâdan,
Geç savab'ı günahdan,
Zikr eyle şamu sabahtan,
Erenlere gelde temizlen,

Dünyayı dünyalı sever,
Her dem sevgisiyle gezer,
Sonunda onuda ezer,
Erenlere uyda temizlen.

Korkma hiç zararın olmaz,
Bu dünya kimseye kalmaz,
Ehli dil beş pula almaz,
Erenleri görde temizlen.

(1.9.1988)

TOPLADIĞIN SENİN Mİ OLACAK?

Yaşıyorsun bir güzel nefsinle,
Topluyorsun durmadan tersinle,
Bulduğun herşeyi yersinde,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Biriktirirsin hep cümle malı,
Sırtın bak viraneye dayalı,
Dünyada iki gözün boyalı,
Topladığın sanki senin mi olacak?

İhtiyacın kadar zaman harca,
Bu hayat değildir, hiçte bolca,
Fayda vermez son deme yaklaşınca,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Nerde eski dünya sahipleri,
Koptu onların manâ ipleri,
Çünkü kırdılar gönülleri,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Sanada kalmaz bu alem gayrı,
Eğer dostundan oldu isen ayrı,
Varlığının hiç dokunmaz hayrı,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Korursun varislerin hakkını,
Sorarlar hepsinin hesabını,
Nasıl dağıtırsın efkârını,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Bak hep toplayanlar bıraktı,
Onlarada sanki ölüm uzaktı,
Dünya hepsine bir tuzaktı,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Ecel gelmeden bir gün başa,
Soğuk su katmadan pişmiş aşı,
Dönde Allah yolunda yaşa,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Ahreti isteyenler ark etmiş,
İnançları kendilerine yetmiş,
Zaten vadeleride bitmiş,
Topladığın sanki senin mi olacak?

Allah yolunda hergün yürürsen,
Nefsin defterini hemen dürürsen,
Dervişliğe birgün bürünürsen,
Topladığın sanki senin mi olacak?

(30.8.1988)

TAC GİYME

Çocuk idim büyüdüm,
Türlü libas giyindim,
Hak yoluna gideydim,
Memnun ederdi beni.

Bir gün vardım Nusret'e,
Gönderdi Mehmed Hazmi'ye,
Başladı tecelliye,
Memnun eyledi beni.

Hayli zaman böylece,
Hayat oldu eğlence,
Hazmi gitti gizlice,
Kaldık sonra Nusret'e.

Bir defa dedim beli,
Estirip seher yeli,
Bulmuştum o güzeli,
Gayretlendirdi beni.

Yavaş, yavaş emmare,
Sonra tabii levvame,
Zor gelsede halime,
Mülhime'ye aldı beni.

Mutmainne'ye vardık,
Orda hayli kaldık,
Radiye'de biz kulduk,
Merdiyye'ye çekti beni.

Safiye'de saflaşır,
Gönüller berraklaşır,
Cümle varlık Hak'laşır,
Devam et dedi bana.

Hazaratı Hamsa başladı,
Bazan beni haşladı,
Gafillerde taşladı,
Hoş gör sen dedi bana.

Tevhidi e'fal'deki,
Görmek için birliği,
Alemdaki dirliği,
İdrak et dedi bana.

Tevhidi esma sırada,
İsimler var burada,
Halk batında orada,
İyi anla dedi bana.

Tevhidi sıfata varmak,
Olur mu burda durmak,
Gerçek yüzünü bulmak,
Kolay değil dedi bana.

Zatta yok oldu alem,
Gizlendi cümle adem,
Kaybettim beni nidem,
Bulursun dedi bana.

Geri döndüm sonunda,
İnsan-ı Kâmil yolunda,
Alemlerin seyrinde,
Hadi anlat dedi bana.

Bütün hükümler değişti,
Yarabbi bu ne işti,
Gönlüm cihana taşıtı,
Ayağın kaymasın dedi bana.

Bazan halkı Hak'ta,
Bazan Hak'kı halkta,
Bazan Allah'ı Allah'da,
Seyret dedi bana.

Seyri sülük tamam oldu,
Mevlâ'nın lütfü boldu,
İçim sırlarla doldu,
Gayriye açma dedi bana.

Bu işi tamamlayalım,
Tac takıp kemer bağlayalım,
9.4.77 pazar,
Tacım giydirdi bana.

Bundan bir müddet sonra,
Verdik onu toprağa,

Kabri yayalarda,
Kendisi aşıklarda.

KONYA
(13.12.1987)

TAZELENDİR

Hız. Mevlânada

Gel ey cana ateşini tazelenir,
Bak boşaldı çay demi tazelenir,
Gece epey ilerledi soğuk'da var dışarda,
Alevi tazelenir.

Aşıklar toplanmış Maşuk arar,
Gelde aşıkları tazelenir,
Aşk'sız kalırsak eğer,
Aşk'ları tazelenir.

Biraz solmuş Aşk bağı,
Gelde gülleri tazelenir,
Güller bülbüller hep mahzun,
Bahçivansın bahçeyi tazelenir.

Karanlık çöktü içimize,
Nerdesin gönlümüzü tazelenir,
Kesiklik geldi sesimize,
Sözümüzü tazelenir.

Gülmüyor çoktandır yüzümüz,
Gel yüzümüzü gözümüzü tazelenir,
Boş kaldı hep özümüz,
Gönlümüzü tazelenir.

Dost bağından ses çıkmıyor,
Gel bülbülleri tazelenir,
Can gözünden yaş akıyor,
Nağmeleri tazelenir.

Boyun bükmüş cümle çiçekler,
Gelde sünbülleri tazelenir,
Kurumuş hep bütün yerler,
Çiçekleri tazelenir.

Bütün Erler hep kederli,
Gelde erleri tazelendir,
Boş kalmış hep yerleri,
Gönülleri tazelendir.

Şarabı kesmiş neden saki,
Böyle hâl olmuş mu vaki,
Cümleyi sarmadan haki,
Gelde şarabı tazelendir.

Mevlâdır bilki sahneyi kuran,
Bütün gönülleri hep saran,
İştiyakı ta deruna varan,
Gel gelde Mevlânayı tazelendir.

(13.9.1988)

VAR BENİM

Vardım geldim dünyaya bir gün,
Bağzan giydim sof bağzan yün,
Rahmeti tükenmez göğün,
Alemlerin sahibi ALLAH'ım var benim.

Geldi Cibril ile Kur'an,
Ona uymak lâzım her an,
Boşa geçen günlere yan,
Alemlere rahmet Peygamberim var benim.

İlâhi beyan oldu onla,
Ey yolcu sırları anla,
Buyruğun tut canla başla,
ALLAH kelâmı Kur'anım var benim.

Allahın Arslanı oldu,
Sevenleri çok çok boldu,
Düşmanlara korku saldı,
Merdi meydan Hz. Alim var benim.

Bir vekil olur her devirde,
Yüzünü ona çevirde,
Yaptığın kalsın elinde,
Mü'minlere rahmed Gavsım var benim.

Hazreti Rasulden başlar,
Kaabı kavseyn olan kaşlar,
Hep kemale ermiş yaşlar,
Dervişlere rahmed ecdadım var benim.

Uşakta kaldı bir müddet,
Ey aşık yolunda sabret,
Nasıl yardımcı olur, seyret,
HÜSAMEDDİN Uşşaki Pirim var benim.

NASRUN MİNALLAH AYETinden,
Çok yararlandık gayretinden,
UŞŞAKİ kibarlarından,
NUSRET gibi mürşidim var benim.

Dünya ahiret salâhı,
Eder olunca ıslahı,
Terk ettirir günahı,
Alemlere bedel İmanım var benim.

ALLAHIN güzel beyti,
Hemen eyle ziyareti,
Gör sendeki gayreti,
Bakmaya doyulmaz KÂ'BE'm var benim.

Her türlü derde deva,
Kâmil akıllara seza,
Gelir sanada sıra,
Kana kana içilen ZEM ZEM'im var benim.

İslâmın doğduğu yer,
Rasulle dolu her yer,
Hiç görmedinse eğer,
Sahabeyle dolu MEKKE'm var benim.

Rasule açtı kucak,
Gafletle ne olacak,
Ziyaret eyle çabucak,
Ensarla dolu MEDİNE'm var benim.

Nefyedilmiş RUH ile,
Secde etti Melekler bile,
Sende olmayı dile,
Mahlûkatın şereflişi ADEM'im var benim.

Dünyaya gelmiş vaktinde,
Hep durmuş akdinde,
Gayrı kalmamış benliğinde,
ALLAH'la dolu NECDET'im var benim.

(26.8.1988)

VARLIğINI HAKKA BAğLA

Benliğini aştın ise,
Aşk yoluna düştün ise,
Bu sevdadan geçtin ise,
Varlığını Hakka bağla.

Yollarda kalma sakın sen,
Hakka sokulup yakın sen,
Bahri ummanda yıkan sen,
Varlığını Hakka bağla.

Ne durursun gece gündüz,
Sanki herşeyin dümdüz,
Nefsini hemen zorla üz,
Varlığını Hakka bağla.

Gurbet elde çok gezdin.
Türlü hileler sezdin,
Gayrı dünyadan bezdin,
Varlığını Hakka bağla.

Hep gidiyor cümle dostlar,
Çürüyor güzel postlar,
Kalıyor geride haslar,
Varlığını Hakka bağla.

Geçen sular geri gelmez.
Dertlilerin yüzü gülmez,
Aşıkların gülü solmaz,
Varlığını Hakka bağla.

Kırma tan etselerde seni,
Tattın mı ölüm buseni?
Anladıysan bu ahseni,
Varlığını Hakka bağla.

Geç ak ile karadan,
Seni istiyor yaradan,
Gitmek zamanı buradan,
Varlığını Hakka bağla.

(23.7.1966)

VARALIM HANEİ UŞŞAKA

Gel gönül varalım hanei uşşaka,
Kul olup erelim bezmi safaya,
Korkmayıp dalalım aşkı deryaya,
Soyunda uçalım ruhu bakaya.

Gel gönül varalım hanei uşşaka,
Süzülüp çıkalım arşı alâya,
Durmadan bürünüp ALİ ABA'ya,
Hemen varalım MUHAMMED MUSTAFAYA.

Gel gönül gayriye bakma,
Özünü bil her söze kanma,
Daim huzurda ol ayrılma,
Mevlânın lûtfunu kaçırma.

(4.8.1988)

VUSLATA ERDİR

İlâhi bizlere rahmetini aç,
Üstümüze Vahdet Nurları saç,
Kalmadı artık başlarda saç,
İlâhi cümlemizi Vuslata erdir.

Kapına geldik günahımız çok,
Sana bakacak yüzümüz yok,
Aşk meydanına bizleri sok,
İlâhi cümlemizi vuslata erdir.

Aşkın şulesi düşüp gönlümüze,
Sindirip o hali özümüze,
Başka bir şey gösterme gözümüze,
İlâhi cümlemizi Vuslata erdir.

Her an bizleri gafletten koru,
Gönüllerimizde kaldı kuru,
Hepimize açıktır duyuru,
İlâhi cümlemizi vuslata erdir.

Nasıl ah, etsek sana bilmem ki,
Yaşlar oldu kırk iki elli iki,
Hepimiz sana gelip diyelim ki,
İlâhi cümlemizi Vuslata erdir.

Sen alemlere Rahmetsin mutlak,
Bizi oyaladı bunca otlak,
Sonunda oluruz birer korkak,
İlâhi cümlemizi vuslata erdir.

Bakma gafletimize bu gün sen,
Üstün kıldın bizleri Melekden,
Sabah akşam yolunda yürürken,
İlâhi cümlemizi Vuslata erdir.

Rabbi bütün yaranları oldur,
Yolunu tüm ihvana buldur,
Necdetin dileği hep budur,
İlâhi cümlemizi vuslata erdir.

(5.8.1977)

YUNUS EMRE'NİN KABRİNDE

Bu gün nasib oldu erdik hazrete,
Dayanmaz gayrı kâbler hasrete,
Gitti can kuşu uçtu hayrete,
Gelin cümlemiz Huu diyelim.

LÜGATÇE

— A —

ARAFAT : Mekkede Hacıların Arife günü toplandıkları yer.

ARAF : Sure adı, Cennetle Cehennem arasında bir tepe.

A'MA : ZATÜL BAHT - ZAT'ın bilinmezlik hali.

— B —

BABÜL FETİH : KA'BE'nin fetih kapısı.

BEYTÜL MA'MUR : Gökte Melekler tarafından tavaf edilen ev.

— C —

CEBERUT ALEMİ : Sıfat alemi, Hakikati MUHAMMEDİ.

CEM'ÜL CEM : Cem in cem'i.

CEBELİ RAHME : Arafatta bir tepe, Rahmet tepesi

— D —

DERGÂH : Bir tür ibadet yeri.

DEHR : Zaman, yüz asır.

DANÂ : Bilgili alim.

— E —

ESMAÜL HÜSNA : ALLAH'ın güzel isimleri.

ETFÂL : Çocuk.

ETVAR'İ SEB'a : Yedi tur, İnsanda yedi nefis mertebesi

Nefsi emmare

Nefsi levvame

Nefsi Mulhime

Nefsi Mutmeinne

Nefsi Radye

Nefsi Merdıyye

Nefsi Safiye

ESFELİ SAFİLİN : Aşağıların aşağısı.

EYNE MA KÜNTÜM : Ayet, O sizinle idi siz nerede idiniz.

ELESTÜ BİRABBÜKÜM : Ben sizin Rabbiniz değilmiyim. Ayet.

— F —

FEVELLÜ VECHEKE ŞETRAL MESCİDİL HARAM : Yüzünü mescidil harame döndür, Ayet.

— G —

GEDA : Kul.

GİRYAN : Ağlayan.

GINA : Zenginlik.

— H —

HÂNDAN : Gülen, gülücü.

HAZARATI HAMSE : Beş Hazret,
LAHUT ALEMİ
CEBERUT ALEMİ
MELEKÛT ALEMİ
ŞEHADET ALEMİ
İNSAN'ı KÂMİL.

HERVELE : SAFA ve MERVE arasında usulünce yürünen kısım.

— İ —

İZA CAE : Sure başı, yardım geldiği vakit.

İYDİ EKBER : Büyük bayram.

İLMİ LEDÛNNİ : ALLAH'ın yanındaki ilim.

İNNİ : İLÂHİ benlik.

— K —

KEMA KAN : Evvelden olduğu gibi.

Kâsei FAĞFUR: Porselen kâse.

KAABI KAVSEYN :Yayın tutulacak yeri iki kavsi, imkân ve vucub alemleri.

KÛN : Ol.

— L —

LEVLÂKE LEVLÂK : Hadisi kudsi, eğer sen olmasaydın alemleri halk etmezdim.

LÂHUT ALEMİ : ULÛHİYET alemleri.

LEN TERANİ : AYET- MUSA AL. yapılan hitap, sen beni göremezsin.

LEVLEİ KADİR : Kadir gecesi.

— M —

MAH'ı TABAN : Parlak ay.

MİR'AT : Ayna.

MEYYİTLER : Ölüler.

MİSAL ALEMİ : Ruhlar alemleri.

MERVE : KÂ'BE yanında bir tepe.

MESCİDİL AKSA : Kudüsteki mukaddes mescid.

MEN REANİ : Hadisi kudsi, beni gören HAK'ı görmüş olur.

MEDYEN : MUSA AL. 'ın bir müddet kaldığı şehir.

MASİVA : ALLAH'dan gayrı her şey.

MUTİ KABLE : Hadisi kudsi, ölmeden evvel ölünüz.

— N —

NASRUN MİNALLAH : Ayet. ALLAH'dan yardım.

— R —

RUHÛL KUDÛS : CEBRAİL AL.

RÛKÛN : Kolon, direk.

— S —

SÛKKER : Şeker.

SAİY : Çalışma, Safa merve arası yedi defa gidiş geliş.

SAFA : KÂ'BE yanında bir tepe.

SOFRAİ MAİDE : Büyük sofra, düğün sofrası, İsa AL. Havarileri için dua edip ALLAH'dan istediği sofra.

SIBGATULLAH : ALLAH'ın boyası.

SERAPA : Baştan ayağa.

— Ş —

ŞEM : Mum.

ŞHADET ALEMİ : Görülen alem.

ŞEB'İ ARUZ : Düğün gecesi.

— T —

TUTİ : Papağan nevinden dudu kuşu.

TURİ SİNA: Sina dağı, ALLAH'IN tecelli ettiği MUSA AL. ile konuştuğu dağ.

TUVA : MUSA AL. hitap gelen mukaddes vadi.

TÛRAB : Toprak.

— V —

VİRD : Sık sık ve devamlı okunan dua.

VEŞ : Gibi.

VEHİM : Hayâl, kuruntu.

VEMA ERSELNAKE : AYET-Seni alemlere rahmet olarak gönderdik.

VADİİ EYMEN : Tur dağının sağ tarafı.

VİSAL : Vuslat.

*Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık,
Ben sana belki ezelden aşık,
Sensin bütün cihanda tek maşuk,
Boş çevirme ellerimi ya Resulullah.*

*Toprağın sarması muhâldir seni,
Ne olursa olsun kabrin eni,
Dar gelir yer alamaz sineni,
Sen o sineyi biliyormusun.*

Ertuğrul Mahallesi Hüseyin Pehlivan Cad. No: 35/1
TEKİRDAĞ
☎ : İş : 132 40 Ev : 143 18